

VALO

no:3

hinta 4 mk

DUCKTAILS
WIDOWS
SARCOFAGUS

000 yhtye
ELOVAARA
PAAJANEN

KOBO

1000

BEATLES!

blems

blen

TIAR!

PÄÄKIRJOITUS

Kädessäsi on nyt VALO-kolmonen. Aluksi siteeraan tunnettua sanomalehtimiestä Antti Jalavaa, joka totesi 1870-luvulla näin: "Siinä arvoisa lukijani, joka nyt niin helposti muuttamalla markalla saatat hankkia itsellesi hyvän kirjan tahi sanomalehden ja siitä hengesles virkistystä ammentaa, et kuitenkaan liene tullut ajatelleeksi, mitä kaikkia on tarvittu, ennenkuin tuo kirja tahi lehti on syntynyt ja millä tavoin se on tapahtunut. Näin on. Nyt sinulla on siis tilaisuus alle vitosella hankkia VALO-lehti ja alle kymppillä saat Ujon Neron runokirjan: "Yritys", mikä ilmestyy syyskuussa. Tämän lehden on tehnyt Tapio Pelttari ja häntä on siinä avustanut Risto Iissalo, Jan Lindström, Tommi Tornivaara, Kimmo Pöyhönen ja valokuvaaja Harto Hällman. Kiit. Olemme saaneet myös "pitkänajantilaajia". He ovat: Kim Liitola Helsingistä, Nythe Ekman Kauniaisista, Joanna Bützow Helsingistä, Minna Pasanen Siilinjärveltä ja Tarja Mikkonen Kuopista. Lisäksi yhden numeron tilaajia ovat seuraavat: Olli Haapiainen Savitaipale, Pexi Valapuro Kouvola (Pexi on Pultti-lehden päätoimittaja. Näin hänet Punkarokissa.), Markku Rauhaniemi Forssa, Tomi Pirinen (Tomi on single-voittaja & vanha tuttu) Turku. Siinä kaikki fiksut tälläkertaa. Seuraavassa VALO:ssa on luultavasti mm.: Veltto Virtanen, 013-yhtye, Nivelreuma, Stalin, Slippers, Pohjanoteeraus ja PIL sekä Jam. Mä en lupaa kuitenkaan mitään varmaa. Kaikille bändeille ja artisteille: Me ollaan valmiit tekemään teistä juttua. Ottakaa yhteys. Tarkoituksemme on julkaista tänä vuonna VALO-kasetti ja siinä esiintyvät ainakin KADOTETUT ja 000-yhtye. Muista ei ole vielä tietoa. Kiitoksen ansaitsevat myös seuraavat ihmiset: Jorma Vastelin, Juhani Kallinen, Timo Arvola, Anna-Rea Pöyhönen ja Ahti Pelttari sekä tietysti Mikko Pesonen jotka ovat myyneet VALO:a. Pesonen myi Punkarokissa jopa huikeat 30kpl joten hän on VALO:n erikoismyyjä. Minä henkilökohtaisesti keskityn nykyisin kolmenlaisiin juttuihin 1. Henkilökuvat (Kobo, Jorma Elovaara...) 2. Kotimaiset yhtyeet (Widows, Ducktails...) 3. "Pienet roska jutut" (Kirja-arvostelu, Valo-Tampereella...) Toimitus on avoin kaikille ja kaikenlaisille jutuille. Olen perustanut PIENLEHDET ry.:n johon toivon mahdollisimman monen pienlehden liittyvän. Tätä kirjoittaessani siihen kuuluu VALO, RAHVAS, SIDVISIO, MUJU ja TÄHTI. Yhdistyksestä enemmän sisä sivulla. OK-klubin toiminta käynnistyy taas syksyllä. PYSY MUKANA. (Osoite Raumantie 5, Munkkivuorella) VALO-kakkosta on vielä jäljellä ja sitä myyvät seuraavat pisteet: Munkkivuoren OK-klubi, Munkkiniemen Antikvariaatti, Lepätkö, Pop-City, Kasvis, Sturen levy ja Vakkurin Antikvariaatti (Albertinkatu 18) Helsingissä sekä Original Records Tampereella. Ostakaa se surkee numero äkkiä loppuun, että saan rahaa. OKEY?

Tarkoitukseni on tehdä VALO:sta monimuotoinen lehti. Oman aikansa peili. (Siis: Hilseitä emme ole Suosikiksi emme tule, olkaamme siis maailman VALO) Tietysti nuo edellämainitut lehdet ovat o-malla sarallaan hyviä ja juuri siksi niiden "kopi-oita" ei tarvita. No niin. Nyt voit sinäkin ansaita rahaa myymällä VALO-lehteä. Toimi näin: Ilmoit-taudu päätoimittajalle ja hae lehdet. Saat jokaisel-ta lehdeltä 50pennia. Lehdet joita et ole saanut myydyksi voit palauttaa. Tietenkin saat myös il-maisen lehden. Tämä kuitenkin edellyttää vähin-tään viiden lehden myyntiä. Aiomme vahvasti li-sätä "katu myyntiä" johtuen liikkeiden usein san-gen korkeasta proviisiosista. Lehden hintaa on jäl-leen jouduttu nostamaan. Syy: Sivumäärän kasvu, hienot värikannet, liikkeiden proviisioden nou-su ja rahan arvon lasku. Tässä yhteydessä tah-toisinkiittää omasta ja Ujon Neron puolesta Ate-neumin opiskelijaa Jyrki Korkosta "Yrityksen" kuvittamisesta. KIITOS. Lähettäkää nyt ihmees-sä mulle palautetta. Se on henkisesti hirveä tar-keetä. Lehtemme myy myös halvalla palstatilaa mainostamista varten. Sivu on jaettu neljään 9, 20cm:in levyisiin ja 13, 50cm:in pituisiin pals-toihin. Yhden tällaisen palstan hinta on nauretta-vat 30mk. Käytössämme on erilainen valikoima irtokirjaimia. Ottakaa yhteys päätoimittajaan. Tätä lehteä painetaan kai jotain tuhannen pin-taan. Levikki kasvaa, kasvaa... Edellistä lehteä painettiin n. 420kpl. Tulokoon myös mainituksi, että lehtemme on ehdottomasti puolueista riip-pumaton julkaisu. Minä hoidan myös bändejä sin-ne OK-klubille, joten halukkaat ilmoittautukaa. Nyt on aika toimia. Nyt on aika elää. Nyt on aika kokea. Älä siirrä sitä huomiseen kun voisit teh-dä sen jo tänään.

Kirjoitteluun tapso (päätoimittaja)

P. S. Erittäin suuren kiitoksen tästä lehdestä an-saitsee MAARIT MULTIA, joka on auttanut ja tukenut minua silloinkin kun jo olen kyllästynyt toimittamiseen ja kaikkeen riesaan, sekä iloin-nut kanssani silloin kun toimitus on taas suju-nut. KIITOS.

NÄIN SAAT MINUUN YHTEYDEN: KIRJOITAT OSOITTEESEEN: TAPIO PELTTARI, AIRUEN-TIE 2, 00620 HELSINKI 62 TAI SOITAT NUME-ROON: (90) 799 202. -sama.

VALO. N:o 3. Päätoimittaja Tapio Pelttari. Toimitussihteeri Maarit Multia. Tämän lehden toimittajat: Jan Lindström Risto Iissalo, Kimmo Pöyhönen ja Tommi Tornivaara. Valokuvaaja Harto Hällman. Toimituksen osoite: Airuentie 2, 00620 Helsinki 62. Puhelimit: 799 202, 5651536. Painettu Helsingissä Painohuoneen offsetpainossa 1980; puh. 179682. Postisertifikaatti 5097 72-0. Kustantaja Tapio Pelttari. Pienlehdet r.y.

Oli kesäkuun loppu ja viimeistelin juttuja VALO-kolmoseen. Tuli mieleeni tehdä välillä juttua jostain "rockabilly" bändistä. Mieleeni tuli heti Ducktails, koska en muiden tämän musiikkisuuntauksen yhtyeiden numeroita tiedä. Valitettavasti. Tää lehti on siis avoin kaikille yhtyeille. Ja ne jotka sanoo, et ei ei ei punkkia tai rockabillyä tai progea tai heavyä tai jazzia tai klassista tai tangoa tai discoa tai... niin imekööt. Suvaitsevaisuutta. Ootte kai kuullu ennenkin? Kaikilla pitäis olla mahdollisuus olla ja hengittää. Okei, asiaan. Sovittiin tapaaminen ja haastattelu Ducktailsien rumpalin Pekan luona eli Ducktailsien treenikämpällä. Oli kesäkuun vikoja päiviä. Mukana oli tietysti "perusvalokuvaaja" Harts. -No niin. Keitäs te olette ja mitä instrumentteja soitatte?

Rode: laulu ja skitta. Pekka: rummut. Pete: basso.

-Kuinka kauan oottesoitannu instrumenttejanne ja kauanko ootte soitannu yhdessä?

Pete: Mä oon soitannu niin kauan ku tää yhtye on ollu eli tollaset neljä vuotta. Rode: Mä oon suunnilleen saman verran. Meillä oli ennen eri rum-pali.

-Mistä toi nimi Ducktails oikein tuli?

Pete: Me se ton Roden kanssa keksittiin. Rode: Tai se vaan tuli.

-Teiltä on toistaseks ilmestyny ykk ep: "Ballin' Keen" (JHNEP114). Ootteko te aina soitannu tän tyylistä musiikkia mitä te nytkin soitatte?

Rode: Joo kyllä oikeestaan. Pete: Kyl me ennen soitettiin enemmän sellasta rokkirunkutusta, mut me ollaan aina pyritty kohti rockabillyä. Me ei vaan sitä oikeen ennen tiedostettu.

-Mitkä yhtyeet tai artistit on teihin eniten vaikuttanu?

Kaikki: Ray Campi on ykkönen.

-Mikä teillä on tässä soittamisessa tärkeintä? Rode: Kaikki, treenit, keikat, levytykset ym. on tärkeitä, mut ku ei oo tarpeex keikkoja. Meillä ei oo manageria, siitä se kai johtuu.

-No niistä keikoista joita teillä on ollu nii onx niistä tullu rahaa?

Rode: Kyl ne tollasii taskurahoja on ollu.

-Mikä on teidän mielestä teidän paras keikka?

Casinon skabat

Rode: No eiköhän ne "Rock-kunkku" skabat Casinolla.

-No niistä kisoistahan on ollu puhetta jälkeempäin aikalailla. Kertokaa nyt te mielipiteenne asiasta.

Rode: Siellä tuli tappelu kun jengi tykkäs et vää-

DUCKTAILS

rä bändi voitti.

-Mikä bändi siellä sit voitti?

Pete: Danny & The Tunders. Rode: Jengi ei vaan pitäny kun me ei sijoituttu.

-Mistä se sit johtu et tää Danny &... voitti?

Rode: Se oli etukäteen sovittu juttu. Pete: Emmä tiedä ehkä ne soitti sit paremmin, mut ainaki huonompaa musaa. Pekka: Lälläriä.

-Miten te pääsitte levyttämään?

Kaikki: Ei me oikeen tiedetä. Rode: Atte oli kai kyselly tätä bändiä ja me oltiin tehty yks nauha Lahdessa ja sit se joutu Atelle ja niin sit...

-Agentsien (ja ex-köyhien ystävät) kitaristi on teidän tuottaja ja lp ilmestyy lähikuukausina. (Esa oli mukana haastattelussa ja häneen palaamme haastattelun loppupuolella.)

Harts: Mitä kotimaisia yhtyeitä tai artisteja te digaatte?

Rode: No toi Rockabilly Rockets on hyvä.

-Mikä teille tekee tärkeex soittaa tämän tyylistä musiikkia.

Pete: Se et me digataan sitä. Rode: On tärkeetä soittaa just sitä musaa mistä itse digaa.

-Missä kaikkialla teillä on ollu keikkoja?

Rode: Riihimäellä, Vaasassa, Lepakossa, Tavastialla Polilla, Kauklahdessa, Ruskopirtillä.

-Teidän basisti Pete suorittaa parhaillaan asepalvelusta. Miten se on vaikuttanu bändiin?

Pete: Me ei päästä niin usein treenaamaan kun ennen. Keikat täytyy tietää paljon aikasemmin.

-Nykyään nuoriso on jakaantunu erilaisiin ryhmiin ja niiden välillä on ollu yhteenottoja. Miten te suhtaudutte tälläisiin juttuihin?

Pete: Kai ny jokainen tajuu, et se on älytöntä.

-Mitä mieltä te ootte punkista ja progesia?

Rode: Mä en kuuntele kumpaakaan ellei oo pakko, mut me tunnetaan tyyppejä jotka soittaa tollastakin musaa ja se on meidän puolesta OK.

-Te mainitsitte tossa aikasemmin et te soitatte sellasta musaa mitä te ite digaatte. Onx sit sellasii bändejä jotka soittaa esim. rockabillyä vaan sen takii et se on nyt pinnalla?

Rode: On, nimiä mainitsematta. Kyllä sen huomaa.

Pete: Joo ne ei ees tunne koko tätä juttua. Me ollaan soitettu tätä musiikkia helvetin kauan. Rode: No jos joku Tapani Kansa rupee heittää rockabillyä niin...

Pete: Sellasii bändejä on paljon jotka sillon Teddy & Tigersien noustessa pinnalle innostu kun eivät uskalla digata muuta. Rode: Välillä mä toivosin et tää villitys menis ohi niin vaan aidot bändit jäis soittaa tätä musaa. Tää musiikki ei muutu muodin mukana. Me soitettiin tai pyrittiin soittamaan tätä musaa jo ennen kuin oltiin koko Teddy & Tigerseistä kuultu. Tehtiinhän me sit Teddyn kans keikkojakin.

-Mitä te pidätte tän hetken suursuosikeista Crazy Cavanista ja Matchboxista?

Pete: No kyl Cavan on kova, mut mä oon jo vähä kylästyny. Matchboxilla oli aikasemmat levyt hyviä, mut nykyään... Rode: Ne on myyny ittensä. Niiku Elvis.

Onko teidän linja paljon muuttunu?

Pete: Onhan se ymmärrettävää et soitottaito ja maku kehitty y koko ajan.

-Te tossa puhuitte et teidän lp:lle tulee ehkä mukaan banjo. Miksi?

Rode: Se olis kova juttu toisissa biiseissä. Ehkäman-doliini myös.

-Ootteko te koskaan ajatellu ottaa yhtyeeseen mukaan yhtä kitaristia lisää?

Rode: Joo me just koulutetaan yhtä jatkää.

-Millon se sit astuu mukaan kuvioihin?

Rode: Ei sitä tiedä vielä. Pete: Ehkä ei koskaan.

-Minkälaisia vastaanottoja te ootte keikoilla saanu?

Rode: Melkein aina hyviä. Oltiin kerran mestassa, jossa oli vaan hämyjä ja ei kukaan tullu sanoo et painukaa vittuun. Se oli kohteliasta.

-Mitä mieltä te ootte siitä kun punkkareilla on omat shokki-kuteet ja diineillä omat muotinsa?

Pete:No se ei oo ainakaan letin pituudesta kiinni mitä musaa soittaa. Rode:Se on kai jokaisen oma asia.

-Miten tää teidän ep "Ballin' Keen" on menestynyt?

Rode:Oli se listoillakin. Muistaakseni 21. Pete:Se oli paska ep.

-Lohkastaanko teidän tulevalta älppäritä kans sinkku?

Rode:ESA:Kyllä.

-Miten sä Esa tulit Ducktailsin tuottajaksi?

Esa:Atte Blom pyysi mua.

-Harrastatteko te mitään muuta vai viex tää bändi kaiken vapaa-ajan?

Rode:Yöjuoksua ja bailaamista.

-Ootte te omasta mielestänne omassa sarjassanne hyviä soittajia.

Rode:No kyl mä luulin. Ei me ainakaan ihan surkeita olla. Pete:Oishan se kiva oppii toinenkin komppi. (Naurua)

-Oliko helppo päästä levyttämään ja onx nykyään liian helppo tai vaikeeta päästä levyttää?

Rode:Onhan se hiton nastaa. Pete:Me kyl ehkä päästiin liiankin aikasin. (?)

Rode:Nykyään on tullu paljon lisää uusia firmoja.

-Onko teille ollu mitään vaikutusta sillä et te ootte Hesasta?

Pete:On. Toisissa paikoissa on meinannu saada turpaan, mut aika harvoissa. Kun oltiin Salossa ja siel oli just edellisenä viikonloppuna käynyt Hesalaisia riehumaan nii meille meinattiin sit kostaa.

-Kuinka vanhoja te ootte?

Rode:Mä oon 18. Pete:19. Pekka:Mä oon vasta 17.

Hartsi:Ootteks te koulussa vai...?

Rode:Mä oon vakituksessa duunissa. Pete:Mä oon intissä. Pekka:Mä oon aino koululainen.

-Mitäs te ootte ajatellu sit "isona"?

Pete:Pekka on fajansa autokorjaamolla ja kai se sinne jääki. Rode:Mä olin vikaa vuotta ammiksessa.

Pekka oli auton asentaja linjalla.

-Ette oo ajatellu muusikon uraa?

Pete:Ei se lyö leiville. Rode:täällä täytyy osata parisataa tangoa ja sit rafloihin. Ei käy mulle. Suomes-

sa on niin pienet markkinat.

-Ootteko ikinä ajatellu Suomen ulkopuolelle?

Rode:Ei oo kukaan puhunu mitään. Englantiin olis nasta mennä paikallisiin rokkiklubeihin.

-Mikä on teidän mielestä ton Ray Campin lisäx kovia?

Rode&Pete:Benny Joy ja Joe Clay. Rode:Mä tykkään kans Elviksestä ja Johnny Burnettenut ne molemmat myivät itsensä. Sit viel Gene Vincent.

-Yritätkö te soittaa puhdasta, alkuperästä rockabillyä?

Pete:Ei. Me yritetään löytää meidän oma tyyli.

-Kun te teette biisejä niin kuka teistä ne tekee vai tekeex kaikki yhdessä??

Pete:No Rode tekee pohjan ja mä sit lisäilen joskus enemmän ja joskus vähemmän.

-Entäs sanat ja onko niillä paljoo merkitystä teidän musiikissanne?

Rode:Mä ne teen, mut ei niillä oo merkitystä. Pete:Ei niissä ole "sanomaa".

-Siis teet aina ensin sävelen ja vast sit sanat?

Rode:Kyllä näin on.

-Teettekö te biisejä vai tuleeko ne vaan.

Rode:Ne tulee vaan. Pete:On turhaa yrittää väkisin.

-Muistuttaako teidän biisit toisiaan?

Rode:En mä sanois noin. Meil on ollu aika paljon väliä niiden tekemisissä. Muutama voi tietty vähä muistuttaa toisiaan. Pete:Tietysti tollasta voi satuu.

-Onx teidän ohjelmisto kovin vaihtuvaa?

Pete:Koko ajan se on vaihtunu, paitsi nyt ku mä oon ollu intissä nii ei olla päästy sillai treenaamaan.

Rode:Me pyritään siihen et me esitetään sellasi biisejä joita mahdollisimman harva on kuullu ennen.

-Tunnetteko te muita muusikoita ja miten te tuutte toimeen?

Rode:Ei me paljoo tunneta, mut aina pitää tulla toimeen. Muusikot suhtautuu yleensä toisiinsa kivasti.

-Sillä teidän tulevalla älppäritä laulaako Pete&Pekka taustoja?

Rode:Kyllä. Pete:Saa ny nähä. Rode:Teidät pistetään laulamaan.

-Nyt teillä on hyvä treenikämpä. Entäs ennen?

Rode:eka me oltiin meidän pommarissa. Sit vähä aikaa Puistolassa VPK:lla ja sit Tapanilassa.

-Siihen teidän lp:hen tuleeks siihen omii ja toisten ja mikä on suhde?

Rode:Joo, omii ja toisten. Melkein puolix. Vähä enemmän toisten.

-Mitä te ny lopux tahtositte sanoo?

Rode:Lisää keikkoja.

Jep tähän loppu haastattelu. Kiitti Hartsille, Esalle, Rodelle, Petelle ja Pekalle. Haastattelun jälkeen läh-

din autolla Stadiin ja Esa tuli samaa matkaa ja kertoi Köyhien Ystävistä ja kysy jos mä tahtosin haastatella kuulemma kovaa rockabilly bändiä The Slippers ja lupasin sen tehdä. Johannassa haastattelu piti olla, mut Slippersien jätkistä ei sinne ilmestynyt ku kaks joten se siirtyy sit seuraavaan numeroon. Sain kuitenkin Atelta Slippersien tulevan lp:n kasettina ja siinä oli jo tätä lukiessani ilmestynyt sinkku:"My Babe/Caterpillar"Hyvää musaa. Lopuksi vielä muutamia DUCKTAIL:sien esittämiä biisejä.

"Hot Dog"(RayCampi)"Everybody's Rockin' Tonight"(RAY ZARIO)"One Shoe Rock"(Ducktails)"Rock It"(Thumber Jones)"Down To Alabama"(Ducktails)

"Crazy Boogie Bop"(Ducktails)"Ballin' Keen"(Ducktails)

T. PELTARI

ILMESTYNYT!

the SLIPPERS

my BABE / CATERPILLAR - SINGLE

(JOHANNA/JHNS 131)

MITÄ KUULUU JORMA ELOVAARALLE?

Jorma Elovaara ja Vesimiehen aika.

Kuinkakohan moni lehtemme lukijoista tietää humanoidin nimeltä JORMA ELOVAARA. Mikäli ette vielä tiedä hänestä mitään nyt on yhdestoista hetki. Jorma Elovaara on tänään 34-vuotias ja on vaiherikkaan elämänsä aikana toimittanut radio-ohjelmia Fab-1, Vesimiehen aika ja Aika-peili. Hän on kirjoittanut kirjat Vesimiehen aika ja Sisävaruuden lapsi. Ollut mukana tekemässä elokuvaa Oletko sinä, jota ei tosin koskaan esitetty.

Kaiken tämän lisäksi on Jorma toiminut vuosina 71-77 TÄHTI-lehden päätoimittajana. Tämä haastattelu tehtiin Jorman nykyisessä työpaikassa, hänen omassa ofset-painossaan Painohuoneessa jossa muuten tämäkin lehti on painettu. Päivämäärä oli 19.4.

Kysymys: Minkälaista palautetta olet saanut??

Vastaus: Kauheesti positiivista, mutta myös päinvastaista.

K: Kumpaa enemmän???

V: En tiedä. En oo kysynyt ihmisiltä.

Oletko katekera tälle yhteiskunnalle??

-En minä ole kenellekkään tietylle henkilölle vaan enemmänkin laitostuneille epäkohdille.

Vesimiehen aika

Ohjelmasi Vesimiehen aika lopetettiin radiossa vuonna -71. Miksi ja kenen tai keiden toimesta?

-Sen lopettaminen oli Otto Donnerin asia joka oli osastomme pomo.

Kerro vielä miksi ohjelmasi lopetettiin?

-Sitä pitäisi kysyä Otto Donnerilta, hän kyllä tietää.

Eikö sinulla ole henkilökohtaista näkemystä asiasta??

-Joo. Kun Otto Donner edustaa varmaankin kommunistista maailmankatsomusta ja Vesimiehen aika ei edustanut kommunistista maailmankatsomusta vaan Donnerin mielestä kovin vanhoillista

maailmankatsomusta. Toisaalta Donner on saattanut ajatella, että oikeistolaiset ohjelma-entou-
vostonjäsenet olivat kovasti arvostelleet Päivi Istalan ohjelmia ja Istala olikin sitten erotettu. Donner siis ehkä ajatteli, että tää ohjelma saattaisi seuraavaksi joutua oikeiston silmätikuksi ja koska taas toisaalta tämä ohjelma ei mil-läntavoin hyödyttänyt kommunistisen maail-mankatsomuksen etenemistä, hän päätti tämän ohjel-man lopettaa. Kenties häntä on siihen painostettu. Painostettu? Miltä taholta?

-Vasemmiston taholta tietenkin.

Nokertoisitko vähän siitä elokuvasta Oletko sinä Miksi siitä ei esitetty? Ja ketkä sen esittämistä vastustivat??

-Kristillinen Liitto. Nimittäin KL painosti alemman tason johtoportaan henkilöä nimeltä Erkki Raatikainen josta oli parin kuukauden perästä tästä ajankohdasta tulossa radion pääjohtaja. Ja Raatikainen puolestaan painosti TV-2 ohjelma johtajaa Hannu Lemistä. Hannu Lemisen oli määrä pysyä edelleen virassa janain-ollen Erkki Raatikaisesta oli tulossa Lemisen esimies. Niinpä Erkki Raatikainen käveli Han-nu Lemisen luo ja sanoi, että KL on tällaista esittänyt. Lienevät sitten katseilleet ohjelman ja päättivät sen esittämisen estää.

Lehdistö joka ohjelman katsoi piti sitä hyvänä Okei. Puhutaan kirjoitastasi. Kenelle ne ontar-koitettu ja ovatko ne saaneet palautetta??

-Ne on tarkoitettu yhdelle lukijalle, joka lukee niitä iltalampun ääressä, joka ilta kunnes kirja on loppuun luettu. Kyllä olen saanut vähän palautetta. On muutamia kirjeitäkin tullut. Paljonko kirjojasi on myyty???

-Yhteensä runsaat kolmetuhatta.

ERKKI RAATIKAINEN

Sinulla on tällä hetkellä tällainen kirjapaino täällä Pitäjänmäessä. Kirjapainosi oli alussa nimeltään MYSTEENI ry. ja muuttui sitten Syn-dicate Press oy:ksi ja nyt se on PAINOHUONE Syy nimien muutokseen???

-Mysteeni ry:ltä omistus siirtyi Syndicate Pressille.

Entäs tämä viimeisin nimenmuutos PAINOHUONEEKSI???

-Se oli vähän tekninen kysymys. Siitä yksi asia-

Tasapuolisuuteen kuuluu en-sinnäkin sananvapauden vaati-mus. Sehän on Suomessa taattu jo perustuslailla. Sananvapaus yleisradiotoiminnan yhteydessä tarkoittaa, että kaikille mielipi-teille, jotka eivät suoraan ole lain tai yleisesti omaksutun hy-lvän tavan vastaisia, on annet-tava mahdollisuus tulla esille. Mitään niistä ei saa tahallisesti sulkea pois.

kas esitti näkokannan, että kun paino on mahdollisimman kotimainen ts. me käytetään kotimaista paperia ja kotimaista painoväriä niin se kotimainen vaikutelma korostuisi jos painon nimi olisi silkkaa suomea.

Oletko kirjapainoosi tyytyväinen ????

-Kirjapaino on ihan tyydyttävä sinänsä, joitakin laite hankintoja tosin olis kiva tehdä. Se mitä tarkoitan tyydyttävällä on se, että kaikki mitä tänne ostetaan on hyvää tavaraa ja useinkotimaista. Kaikki mitä me ostetaan tänne me saadaan edullisesti ja sen takia sitä kannattaa painaa.

Tähti-lehti

Tämä TÄHTI-lehti, jonka päätoimittaja olit

ja olet edelleenkin tuomittu joillakin tahoilla huumausaineisiin vllvttävänä julkaisuna. Kerro? TÄHTI-lehti tuomittiin vain yhdellä taholla tällaiseksi lehdeksi ja sen tuomitsi Lauttasaaressa Kirkon Naistoimikunta. Tämä naistoimikunta sitten juonitteli eri puolella maata ja sai kannattajikseen muutamia henkilöitä. Sitten he järjestivät oikeus jutun, jonka minä olen voittanut nyt hovi-oikeudessa, mutta asia menee vielä korkeimpaan oikeuteen.

Keitä kaikkia tämä naistoimikunta siis saitaakseen ??

-Mannerheiminliiton erään lääkärin, jonkun Oululaisen lastenlääkärin ja sitten tämän

Tapani Kauraniemen joka on lääketieteen kirurgiantohtori ja syöpäsäätönlääkäri.

Ilmestyykö vielä TÄHTI-lehti ja jos ilmestyy niin milloin ja minkälainen ???

-Juu kyllä ilmestyy. Vieläpä tänä vuonna. Lehti on suurikokoinen, edustava ja monivärinen. Sisältö on vaihteleva. Eri aloilta mm. ajankuvia, henkilökuvia, haastatteluja, tietoisuuksia eri aloilta, tulevaisuuden maailmasta, energiapolitiikan kehityksestä, radiosta ja televisiosta, elokuvista, musiikista..... (suosittelem myös kaikille VALO:n lukijoille) Ovatko jutut sinun tekemiäsi vai miten on materiaali hankittu ???

-Paljon on minun juttuja. Sitten on käännöksiä saatuja juttuja sekä kotimaasta hankittuja juttuja.

Tieteelliset todisteet

Uskotko vielä kaikkiin niihin juttuihin mitä kirjoitit Vesimiehen ajassa tai Sisävaruuden lappessa? Siis onko uusia tieteellisiä todisteita, jotka kumoaisivat juttujasi ???

-Kyllä, pohjoisnavalla ei ole aukkoa. Täinakaan sitä ei ole löydetty. Sitä on etsitty kovasti. On suoritettu erilaisia matkoja mm. kävellen jäätä pitkin, jäänmurtaajalla, sukellusveneellä pohjoisnavan alitse ja lentokoneella sen yli, mutta mitään aukkoa sieltä ei ole löytynyt.

Miksi ihmeessä pohjoisnavalla pitäisi olla aukko -Kaikki asiakirjat, jotka ovat kirjoitettu ennen tämän vuosisadan alkua vahvistavat, että siellä on aukko, joka on suuruudeltaan 200 km -2000 kilometriin.

Mikä teoria nojautuu tähän tietoon ???

-Se perustuu teoriaan, jonka mukaan maapallon painovoima ei synny maapallon keskipiteessä vaan sen kuoren alla. Teoriaan on toki muitakin vahvistuksia mm. magneettiset kukkulat, joita esiintyy maapallon eripuolilla. Näissä tapahtuu sellainen ilmiö, että on tällainen kukkula ja painovoima vetää sen kukkulan päälle. Ja kun auto ajaa kukkulan laelta alas se menee ihan kuin ylämäkeen. Siis painovoimassa on tällaisia anomalia, jotka selittyvät ainoastaan sillä, että painovoima on joku sellainen ilmiö jonka synnyttää dynaaminen prosessija, että se on paljon lähempänä maankuorta kuin maan keskipiste. Ts. maa-

pallon kuori on vain 300 kilometrin paksuinen ja sen alla on toinen maailma.

Uskotko sinä, että maapallon sisällä on toinen maailma ???

*Jaa. Tällaistaakin on kerrottu joissakin kirjoissa. On mahdollista, että maapallon sisällä elää

sukupuuttoon kuolleita eläimiä. Esim. voihan olla mahdollista, että Loch Nessin pohjassa on reikä, josta nousee tällaisia muinaisia liskoja. Voiko siellä elää myös kehittyneitä sivilisaatioita ??

-Kyllä jotkut väittävät, että sieltä lentäälentäviä lautasia. Mereen sukeltaa lentäviä lautasia ja sieltä myös nousee niitä.

Mutta JORMA eikö ole mahdollista, että ne tulevat ulkoavaruudesta?

-Kyllä sekin on mahdollista.

No siirrytään linnunradalta takaisin Tellukselle.

Sinun toimintaasi on yritetty kovasti estää.

Ketä ??

-No ei niin hirveän paljon. Ainoastaan nämä kristilliset piirit ja jossain määrin kommunistit. Vähemmän kuitenkin kommunisteista on harmia. Ne tekevät paljon hyödyllisiä esityksiä jotka lisäävät tai pyrkivät lisäämään ihmisten vapautta. Kristilliset piirit rajoittavat kovasti yksilön vapautta, kommunistit sen sijaan yritysten vapautta siis talouselämän.

politiikka

Mihin luokittelisit itsesi poliittisesti ??

-Viimeksi äänestin KOKOOMUSTA. Olen perustanut yhden puolueen osayhdistyksen Vampulan Kokoomuksen Nuoret. Tämä tapahtui vuonna 64. Sinulla on tällä parikymmentä kissaa. Kerro. -Ensimmäinen oli Vampirella ja sen sain ilmai seksi kun se oli liikaa pentueessa. Se ei koskaan päässyt tissille. Saatiin kaupanpäälle hänen veljensä ja tämä on nyt se rotukissa, joka on siittänyt jälkeläiset.

Mutta sinullahan on myös maataiskissoja.

-Juu Vampirella juoksi kesällä ulkona.

Mitä mieltä olet VALO-lehdestä.

-Jaa VALO-lehdestä. Se on kehittynyt nopeasti ja saavuttanut paljon suosiota lyhyessä ajassa.

Talouselämästä

Mistä tahtoisit jutella?

-No mielelläni talouselämästä.

Okei. No mistä lama sun mielestä johtuu. ??

-Energiaapulasta. Ei se mistään muustakaan voi johtua. Jos meillä olisi yhtä halpaa energiaa kuin ennen energia kriisiä meillä olisi valtava taloudellinen kukoistus. Me eletäisiin prameammin kuin koskaan, mutta nyt se eläminen on enemminkin säästöliekillä elämistä. Tietysti on tällaisia kaikkia pikku juttuja kuten lakot. Nyt meillä on merenkulkualan lakko. Se taas aiheuttaa sen, että on kovin vaikeaa saada maasta ulos vientitavaraa. Se taas merkitsee tulojen vähenystä. Jos tää lakko kestää kuukaudenkin se on melkein 10%menetys kansantuotteesta. Olisi parempi antaa niille ihmisille se raha. Nyt siitä on paljon suurempi tappio.

Sinä ymmärrät siis, että ihmiset lakkoilevat.

-Kyllä. Kyllä sillon palkan täytyy olla liian pieni. Koska jos palkka olisi ylettömän suuri ja ihmiset siitä huolimatta lakkoilisivat, tulisi toisia jouta ottaisivat hommat hoitaakseen. Tässä suhteessa pelaavat jonkinlaiset talouselämän säännöt. Olen siis taipuvainen uskomaan, että jos työntekijät rupeavat lakkoon heillä on siihen syy.

Uskotko sinä markkinatalousjärjestelmään? ?

Kyllä toki uskon. Kyllä tietysti kommunismilla on määrättyjä hyötyjä, mutta ne ovat yleensä varsinaisen talouselämän ulkopuolella.

Mitä tarkoitat tällä. Tarkenna.

-Älkuperäinen kommunismi kyllä tarkoitti sitä, että työntekijät huolehtivat yrityksistä itsenäisesti eli niitä ei mikään keskuskomitea määräile. Tällainen keskusjohtoinen järjestelmä on jotenkin vää-

LEENA

Leena oli hyvä koulussa,
hän teki aina läksynsä huolella.
Leena ei koskaan dokannut,
hän tiesi, että siitä seuraa rangaistus.
Leena ei myöskään kapinoinut,
koska aikuiset ei siitä tykännyt.

Nyt Leena on kuollut,
ei osannut elää.
Nyt Leena on kuollut,
kun ei annettu elää.

Leena ei tavannut poikia,
luuli, että se on syntiä.
Leena oli teini-ikäinen,
mutta eli kuin eläkeläinen.
Kun Leena tän viimein tajusi,
hän kaiken vääräksi havaitsi.

Nyt Leena on kuollut,
hän teki itsemurhan.
Nyt Leena on kuollut,
hän lopetti elämän turhan.

Isä sanoi: "En voi ymmärtää,
Leenalla oli niin hyvä elää."
Äiti sanoi: "Miksi teki tämän meille,
mehän annoimme hänelle kaikkemme."

Nyt Leena on kuollut,
ei rakkautta voi ostaa.
Nyt Leena on kuollut,
hän päätti kai kostaa.

-ujo nero-

AVATTU

ANTIKVARIAATTI •OSTAA-MYY-VAIHTAA•

•kirjoja

•lehtiä

+ VALO-tuotteita!
(UJO NERO:YRITYS/VALO:a No:2 ja 3)

OSOITE: ALBERTINKATU 18
PUH: 666 349
AUKI: 10-17

MUUTOSTA o Propaganda rec.
Niille tää on raakaa-
haluaako ne sanomaa
entä muutosta
Ne sanoo et iskelmissä on sanomaa
mitä vitun rakkautta
Ne sanoo: Älä saarnaa
kun unohtaa totuuden
niin kaikki on varmaa
Älä ole luonnollinen
olet niille mieluinen
muista myös rahaa haistaa
Äläkä pomoilta ovea paiskaa
Ne sanoo: se perinteet raiskaa
Ilman voimaa
ei oo muutosta
Ilman meitä

UUDET LEVYT PUNTARISSA

Arvosteluasteikko:
++++=loistava
+++ =hyvä
++ =tyydyttävä
+ =välttävä
=heikko

VANHAT VETREINA

THE ROLLING STONES:
Emotional Rescue
+ + + + +

Pitkästä iästään huolimatta Rolling Stones pystyy tekemään kovia laattoja vuodesta toiseen. Edellisestä eli Some Girls:istä onkin jo ehtinyt kulua pari vuotta. Siispä tähän uutukaiseen kohdistin taas kovat odotukset, enkä pahemmin joutunut pettymään.

Levy alkaa kylläkin kyseenalaisesti discohölkkä-lä "Dance", jota on ollut kyhäämässä myös Ron Wood, mutta pitemmällä kuuntelulla siihen totuu ja alkaa tuntumaan jopa hyvältä. Kakkosraita edustaa jo bändin edellisellä levyllä aloittamaa alkulähteille paluuta. "Summer Romance" onkin ainoa biisi levyllä, jonka fiilikset vetävät selvästi Some Girls:iin. Seuraava ura "Send it To Me" edustaa yllätyksellisesti reggaeta ja se otettakoon mielihyvällä vastaan. Selvä hitti ainesta. "Let Me Go" on erikoinen kappale, joka on lähinnä 60-luvun r&b:tä, eräs levyn huippuja. Huippuja on myös ykköspuolen päätöskipale "Indian Girl", akustinen, herkkä, lievästi kanttiin vivahtava balladi intiaanityöstä jonka isä, äiti ja ystävät ovat kuolleet sodissa ja jonka on nyt opittava selviytymään yksin päivä päivältä kovemmassa maailmassa. Torvet on sovitettu kertosaakeeseen mukavasti melankolisina taustalle uikumaan...

Jos a-puoli loppui herkästi alkaa b-puoli sitäkin rämäkämmin biisillä "Where The Boys Go". Se on armottomasti päälle jyräkö rokki, jonka kertosa on tosi hyvä. Richards (vai onko se nyt Woodsy?) innostuu jopa vetäisemään mukavan soolon, mihin ei bändi viime aikoina ole liiemmästi syyllistynyt. Jagger laulaa myös hyvin, oikeastaan paremmin kuin Some Girls:illä. Loppuun sovitettu tyttökuoro "Where the Girls are Now", sopii hyvin. Todellinen bluespalan tarjoaa kappale "Down In The Hole", johon kitarat on miksattu kivasti. Levyn oudoin biisi on nimibiisi, jossa Jagger laulaa Bee Gees-kerkeudelta ja Watts takoo discokomppia. Se ei kuitenkaan ole mikään discohölkkä, vaan saksofonien tullessa mukaan se saa jonkinmoista zääs-vivahdetta. Ei se kuitenkaan tunnu Stones-kamalta... "She's So Cold" on taas nasta, iloisensävyinen räjäytys negatiivisen sävyesestä nimestään huolimatta. Ja sitten lp:n päättää Keefyn ähkimä soul-balladi. Mitä siitä sanoisi? Se on ylivoimaisesti levyn vaikeimmin avautuva, vähitellen olen alkanut tajuata sitä. Se saattaisi olla helpompi Jaggerin laulamana? Yhtä kaikki tämä Stones laatta jättää hiljaiseksi ja se on harvinaista se. Yleisesti ottaen tämä on harvinaisen kova levy. Yksi parhaista sitten 60-luvun. Jostakin syystä tulee mieleeni nostaa tämä lp juuri "Sticky Fingersin" rinnalle digatkaa tätä senkin hölmöt.

ei oo totuutta
Me ei haluta keskustella
me ei haluta teeskennellä
liian kauan ennen meitä
ovat puheet suohon uponneet
liian kauan
on odotettu muutosta
kohti parempaa
kohti tulevaisuutta
Mutta me ei unohdeta totuutta
se vaikka olisi raakaa
meitä ei pysty alistaan
poliitikot, alistaajat vaviskaa
tähältä nousee kapinaa
meistä nousee tulevaisuus

word: HEIKKI ANDERS JÄRVELÄ
AMINA -HILJA -VILHELMUS

Käväisin Englannissa 10-14.4 tyttöystäväni Maartin kanssa. Olimme koko ajan Lontoossa. Asumme pienessä "bed&breakfast"-huoneistossa. Kävimme jokapuolella esim. Carnaby Streetillä ja King's Roadilla. Kävimme myös BBC:ssä missä Maartin äidin kaveri työskentelee. Katselimme siellä tietokone tv-ruudusta mitä ohjelmia BBC oli lähettänyt ja sieltä löytyi ohjelma Englannin nuorisosta ja eri nuorisokulttuureista. Sain neljä liuskaa tietokone tekstiä joka oli kuitenkin niin vaaleaa et ei sitä viitsi painaa, joten kirjoitan jutun uudelleen. Ottakaa pa sanakirjat esille....

MODS, ROCKERS, SKINHEADS AND PUNKS

by Nina Elston 8.4-80

The disturbances in a number of seaside resorts in Britain over the weekend have highlighted the differences between the various youth cults in the country--the "Mods" and the "Rockers", the "Skinheads" and the "Punks". What are these groups? "Britain's young tribes". That's how the country's various youth cults have been described, and it's an appropriate title. Each cult has its own distinctive identity, the members dress differently, do different dances and listen to different music. They do all have one thing in common, though: they're all young, usually aged between 13 and about 25. And they all possess the same passionate loyalty to their groups, and the same unshakable conviction that whichever they happen to be in, it's the best, while other

groups are simply beyond the pale. It's this arrogant hostility that leads to outbursts such as the violence over the Easter weekend. Of course, youth cults are not a new phenomenon in Britain. In fact, the present day Mod cult is a recent revival of the Mod cult of the sixties. Today, as in those days, the Mods drive about on scooters, the boys dressed in "parka" jackets and smart blazers, the girls--or "Modettes" as they call themselves--in mini-skirts or bright stretch ski-pants and T-shirts. And the music they listen to? Well, the band "The Who" was one of the original Mod groups, and their music recently featured in a highly successful film about Mods, "Quadrophenia". But the most successful Mod band of the 1980s is "The Jam", whose song "Underground" is currently Number One in the British charts. The traditional enemies of the Mods are the Rockers, and this Easter's disturbances recall weekends of similar violence in the 1960s, when the smart Mods on their scooters--or "hairdryers", as they now rather bafflingly call them--confronted the leather-jacketed, long-haired Rockers on their gleaming motorbikes. (This interview with a 16-year-old Mod was made in 1964. The youth was asked why the Mods and Rockers liked fighting so much: There's nothing much else to do on a Sunday, or Bank Holiday Monday. What else can we do? So we smash things up. REP: What, the youth was asked, would his parents think of his activities? They might go a bit mad. I couldn't care less, as it happens.) Rocker girls are called "scrubbers" by the Mods--an insult approximating in meaning to "prostitute". The men are called simply "Smellies", and it is, indeed, part of the aggressive, rebellious stance of Rockers, both in the

1960s and today, that they should look as scruffy and dirty as possible. Rockers, of course, love "Rock 'n Roll" music--their great hero: Elvis Presley. Skinheads are a more recent phenomenon than either the Mods or Rockers. They're a product of the Seventies and, like the first two groups, they've got a distinctive uniform, designed to make them look as tough, nasty and aggressive as possible. The most obvious feature of this "uniform" is the almost shaved head sported by the Skinhead. The correct clothing: cotton satin jackets, very short jeans with braces, and enormous heavy boots. The girls wear skirts, but they still crop their hair to anything as short as one cen-

timetre. Skinheads have three loves: Skinhead music, football and fighting. Fighting, they say, gets rid of their depression, and it's not surprising if some of them are depressed: most come from deprived backgrounds and poor areas. The Skinhead's hero is Sid Vicious, the outrageously crude and vulgar singer who died of a drug overdose in America as he faced charges for murdering his girlfriend. Skinheads are traditionally right-wing, and many are avowedly racist too. The phrase "Paki-bashing" comes from the Skinheads, it means, simply, picking on a Pakistani immigrant and beating him up. Punk rockers are the most recent--and most visually bizarre--of the cults we've been looking at. Some of them might strike you as having escaped from the set of a horror movie, with their fluorescent orange, blue or pink hair, combed to stick straight up into the air, their white painted faces and strange make-up--a lightning flash over one eye, for instance. Punks wear what are called "bondage" trousers--trousers with belts and chains all over them. The girls wear bright pink or turquoise trouser suits, or shiny silk jackets, and skirts and long pointed shoes. Safety pins used to be one of the Punks' favourite forms of decoration, though this seems to be dying out now, and they have a rather peculiar though distinctive dance. It involves jumping up and down on the spot with great energy. And what kind of music they like? Songs like "London Calling" from one of the original Punk groups, "The Clash".

END

Omana mielipiteenäni voin sanoa että edellisten ryhmien lisäksi Lontoossa näkyi mitä omituisimpia nuoria. Vanhoja hippejä ja aivan uutta SKA:ta näkyi katukuvassa edellisiä lukuunottamatta eniten. (?)

Terv: TAPSA & MAARIT

P.S. SORRY NOISTA
EPÄMÄÄRÄISISTÄ
SANOJEN JAKAMISISTA
- TAPSA

● Oli kerran Beatles ...
Lauantaina 7.6. aikaa
10-osainen jatkokuunnelma,
jossa seurataan maailman-
kuulun yhtyeen vaiheita vuosi-
sina 1957-70. Ohjelma esitetään
kesälauantaisin klo
11.40-12.00 ja uusinta
maanantain Rockradiossa klo
16.20. Ensimmäisen osan nimi on
Liverpool 1957.
Jatkokuunnelman käsikirjoituksesta ja toteutuksesta
vastaavat Jake Nyman ja Timo
Karnen. Pääosissa: John
Lennon - Jussi Niemelä, Paul
McCartney - Pirkka-Pekka
Petelius, George Harrison -
Kari Peltamo, Ringo Starr -
Heimo Holopainen, Brian
Epstein - Raimo Grönberg.
Stu Sutcliffe - Jukka Haarama.

H.S.
McCartney 19.5.-80
pitää yhä pilvestä

Tammikuussa Tokiossa pidetty Paul McCartney ilmoittaa nyt vaapaana miehenä Englannissa, ettei hän kannu kaunaa vaikka pahalta tuntuinkin joutua virkavallan huostaan. McCartneyn hallusta tavattiin noin neljänneskilo marijuanaa. Kokemus ei myöskään vieroittanut pop-tähtä "pilven" käytöstä. "En pidä sitä vaarallisena huumeena", McCartney sanoi ja toivoi, että tutkijat ryhtyisivät toden teolla selvittämään mitä marijuana oikein on. Entinen Beatles-tähti lisäsi, että "whisky on vaarallisempaa kuin pilvi, ainakin minulle".

15

kampausta oli hurmaava. Muka-
vimman yllätyksen tarjosi kuitenkin
tuntematon helsinkiläinen
Kadotetut-yhtye, joka räppäsi
energistä ja nopeaa musiikkia.

000-YHTYE

Haukilahden bussi (111) mateli hitaasti kohti linja-autoasemaa. Olin myöhässä. Oli huhtikuun kolmas. Bussi saapui vihdoin päätepyskälle ja riensin juoksujaakaa kohti Sturen levyä. Siellä tapasin /000-bändin jätkät, kuten oli sovittu. Sturen levyä suunnitimme kohti Joren himaa, mikä sijaitsee Haagassa. Jore ystävällisesti maksoi minut dösässä, mistä kiitos. Sitten itse haastatteluun.

Kysymys: Keitä olette ja mitä soittatte? ?

Vastaukset: Jorma-laulaa, Ykä-rummut, Petsku-kitara siis soolo-kitara, Hapa-basso, Make-kitara. K: Kuinka kauan tää bändi on ollut olemassa ja ketkä tän on perustanut? ? ?

V: Noin puolivuotta. Make, Hapa ja Pete soiteltiin alussa yhdessä. Soiteltiin yhdessä pari vuotta. Se oli semmonen rytmi-ryhmä. Sit Ykä ja Jorma tulivat mukaan ja silloin vasta tää bändi perustettiin.

-Missäs kaikkialla teillä on ollut keikkoja? ?

Pete: Ei missään. Jorma: Ei no meil oli ekana tollasissa skaboissa. Sit lepakossa. Ykä: Joo, siellä saatiin hyvää palautetta. Kun oltiin vähän aikaa soitettu niin tultiin sanomaan, et menkää pois sinne lavalle on bändi tulossa. Pete: Tota ei saa kirjottaa lehteen. Muut: Saahan!!! Pete: Ne skabat oli tylsiä, kun ei niissä saanut soittaa kun pari biisiä. Jorma: Siellä pistetään bändit sellasiin valmiisiin karsinoihin ja täytyy soittaa just sitä. Ykä: Eks olis aika lähtee verstaalle?

-Entäs teidän biisit? Esittätekse te toisten, vai omii Pete: Sekä että. Hapa: Jorma tekee omat. Make: Toi Pete tekee kans.

-No kun te esitätte toisten biisejä niin keiden? ?

Ykä: Pistolsien ja Ramojen. Jorma: Mä yritän kylkovasti aivopestä noita muita, et me soitettas myös Jamia ja reggaeta. Ykä: Siinä sä kyllä epäonnistut raskaasti.

-Sinä Jorma teet siis lähinnä teidän biisit ja sanotukset kanssa.

Jorma: Joo. Osa niistä on aika vanhoja jo nyt. Mä olin tehny aika paljon niitä biisejä ennen kun tulintään bändiin.

-Olitko sä sit jossain bändissä ennen vai.?

Jorma: En, mä vaan soitelin kotona yksin kitaraa.

-Mitkä kaikki bändit tai artistit on teidän bändiin vaikuttanut.?

Pete: Ramones Ykä: Ja Pistols. Pete: Ainakin muhun blues bändit. (Yleistä hälinää, jonka keskeltä eroitan sanoja perusjätkä, Gene Krupa, Metrotytöt (on muuten Suomen kovin underground bändi. toim. huom. jmeni nyt lekeriks yms.)

-Mut nykyisiin punk-bändeihin vaikuttaa melkein kaikkiin just nää bändit. Miten erotutte, vai erotutteko? ?

Ykä: Kyl me tiedetään toi, six meihin ne just vaikuttaa. Make: Me erotutaan sillä, et me ei osata soittaa Muut: OSATAANHAN! Ykä: Pete ainakin erottuu, kun se on ainut punkkari jolla on heitto. Hapa: Jormalla on omaperäisiä biisejä. Meidän biisit on aika kummallisia.

-Jorma kerrohan mitä sun sanotukses käsittelee? ?

Jorma: Vanhimmat jutut on ihan punk-sanotuksii. Nää uusimmat on mun omaa kokemusta. Tollasii uuden-aallon sanotuksii. Ei mitään vallankumouksellisia. Ykä: Se on ainakin selvä et me ei politiikasta

välitetä tippaakaan. Ei me yhteikuntaa yritetä parantaa. Ei paljoo kapinoida. Jorma: En mä tiedä sustamut kyl mä ainakin kapinoin.

-Mikä teille on sit tässä bändissä tärkeintä? Keikat, treenit, soittaminen.?

Pete: SE et on jotain tekemistä. Muut: Keikat. Pete: Lehdistö tilaisuudet ovat myös tärkeitä. Ykä: Niin ja shampanja tilaisuudet. Jorma: No lopeta tollanen. Tärkeetä on tehdä omii biisejä.

Tässä välissä Petsku heitti hienon huilu soolon.

-Mitkä on teidän mielestä kovimmat kotimaiset bändit ja artistit? ?

Hapa: LAMA on mun mielestä paras. Ykä: Joo Lama on kova. Pete: Sika yhtye on suuresti vaikuttanut. Hapa: Widows on kans tosi kova. Ykä: Sika on pullolla päähän. Hapa: Sit on tää Lepakon oma Marko Punk-bändi. Make: Siin on neljä jätkää. ... Pete: Niist ei osaa kukaan soittaa. Hapa: PELLE oli hyvä nus-

sin ja Pelko ja viha lp:n aikoina. Ykä: Eppu taas on ihan kupla nykyään. Poppia, lasten musaa. Poliisi pamputtaa oli sentään jotain.

-Onko tarkoitus yrittää levyllä? ? ? ?

Ykä: Kyl me lähetään jos joku huolii.

Tässä vaiheessa Pete heitti bongo--rumpu-soolon, jonka Ykä kuitenkin keskeytti.

000--bändin kaverit ovat kaikki koulussa ja bändin keski-ikäsi saatiin 16-vuotta.

Jos punk häviää, muutatteko suuntaa? ?

Pete: Onhan se jo häviämässä. Hapa: En mä ainakaan muuta soita. Ykä: En ainakaan ikinä soita 50-luvun rokkia, mä kuuntelin sitä kaks vuotta ja se riitti.

-Mitä mieltä olette "Sotaa Apatiaa Vastaan-liikkeestä"? ?

Ykä: Voi ei. Mua itkettää. Jorma: Kyl se oli alussa hyvä, mut jotenkin lehdistö varasti sen jutun ja siitä tuli sellanen lappu kaikille. Se otettiin ikäänkun veke meiltä. Pete: Kyl se jonkinverran toimii, mut ei kunnolla. Ykä: Noi kuuskyt luvulta myöhästyneet on ominut kaiken. Niit on Lepakkokin täynnä. Me ollaan jääty niinku ulos. Me ollaan väliinputoajia.

Pete: Tästä tulee vuoden huonoin ja tyhmin haastattelu. Ykä: Joo todellinen kupla. Jorma: Nyt te ootte tyhmiä.

Ykä: Ollaaks me muuten kapina-bändi? ? Hapa: En mä tiedä. Jorma: Ainakin mun puolelta. Ykä: No mitä vastaan me sit kapinoidaan. Maidon hinnannousua?

60- ja 80-luku

-Minkälaiseks te luulette musiikin kehittyvän 80-luvulla? ? ?

Jorma: En mä usko et noi jutut niin paljon muuttuu. Pete: Tulee enemmän tietokonemusaa. Jorma: Ongelmia voidaan selvittää. Ykä: Ongelmat ei ratkee. Vaan pahenee. Ihmiset laiskistuu kun tulee noi mikropiirit. Huumeet tulee takasin 80-luvulla.

-Miten teidän bändi sai nimensä 000.

Jorma: Mä kattelin kerran ton nauhurin laskijaa kun tosta napista painaa siihen tulee kolme nollaa. Jotkut on varmaan ajatellu et se on tosta 999-bändistä.

-Mitä mieltä ootte siitä kun nuoriso on nykyään niin hirveen jakaantunutta eri leireihin.

Ykä: Ainahan se on ollut. Pete: Mut se ei oo kivaa.

-Mut ei kai esim. 60-luvulla ainakaan esiintynyt näin paljon väkivaltaa kun nyt.

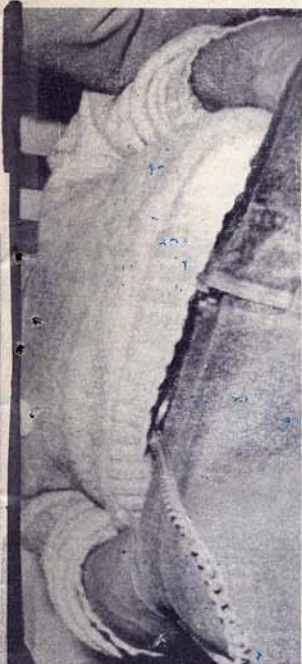
Ykä: KUN kaikki oli niin pilvessä ja kukkia täynnä.

Vietnamin sota yhdisti nuoria. 60-luvun loppu oli Neuvostoliiton propagandan juhla-aikaa.

Nykyään en ymmärrä sitä kun diinit hakkaa jopa toisiaan. Se oli musta hyvä kun kerran oli paljon punkkareita ihan kaasussa, mut mä en nähny yhtään matsia. Pete: Mua ne kyl vähä tönä.

Ykä: No kun sul on toi komee hiustyyli.

Mitä mieltä te ootte punk-shokki--kuteista? ?

000-YHTYEEN nuori basisti Hapa.7
000-yhtye. Nuoruus on VOIMAA.

Ykä: Mikäs siinä jos on sen jutun takana. Jokainen saa olla sellainen kun haluaa. Jorma: Se on jokaisen oma asia. Ei se oo niinkään kuteista kiinni. Voihan sitä herättää huomioon muutenki. Ykä: Niin esimerkiksi ilman kuteita.

-No mistä se sit teidän mielestänne johtuu et toinen on punkkari ja toinen diini??

Jorma: Se on ihan elämäntavastani kiinni. Siis mitä sä haluat elämältä. Hapa: Kun isot jätkät on diinejä niin pikkuset natskat matkii perässä. Ykä: Kaveripiirillä on suuri vaikutus. SUOSIKKI tekee diinejä lisää. Ehkä nää diini- nuoret funtsii, et asiat menee liian nopeesti eteenpäin ja ne haluaa jarruttaa. Olla edes hetken paikallaan.

-Meinas tässä ihan unohtua se, et kauanko ootte soittaneet omia instrumenttejanne???

Make: Neljä tai viis vuotta. Hapa: Kyl vasta opetti mut soittamaan. Hapa: Mä soitin siis alus kitaraa ja siirryin bassoon vaille vuos sitten.

Ykä: Eka mä soitin nokkahuilua pari vuotta. Ei enää miellyttänyt. Kitaraakin oon soittellut. Sit hankin noi rummut ja oon soittanu niitä puol vuotta. Pete: Oon soittanu kitaraa joutain kolme vuotta. Hapa opetti mulle aluks, mut nyt mä oon jo reilusti ohittanut nää kaikki muut. (naurua) Sit sä Jorma oot serkkusi kanssa tehny lehteä SIDVISIO. Jorma ole hyvä ja selitä.

Muut: Meillä ei ole mitään tekemistä tän lehden kanssa!!! Jorma: Siinä on meistä juttua. Mun serkku on kova mies punkkarina vaik on nuori.

-Mitä te tahtoisitte lopux lisätä?????????

Ykä: Onnellista uutta-vuotta. Lähetääks verssaalle? Jorma: Toivottavasti nää jutut jatkuu mitkä nyt on alkanu. Nää uuden aallon jutut siis. Kaikkien lehtien ja muiden muodossa. Ykä: Toivottavasti me saadaan keikkoja. Pete: PEACE. Hapa: Saat asaa vaan keikkoja.

-Samaa toivon minä, sillä 000 on ihan hyvä bändi. Eräillä jäsenillä on tosin lievä "hämy"-kompleksi, but anyway..... muuten kaverit ovat yksi kivoimmista bändeistä jota olen haastatellut. KAIKILLE ROKKI-KLUBEILLE!! OTTAKAA TÄMÄ BÄNDI E-SIINTYMÄÄN!!!!!!

PELTARI

000 treeneissä. Vasemmalta: Make, Pete, Ykä ja Jorma. Kuvasta puuttuu basisti Hapa.

HESAN LEVYKAUPAT osa 1

Sturen levy

Kierroksemme alkaa Sturen

levystä, joka sijaitsee Tennispalatsin talossa. Sturessa levyn hinta 38mk (huhtikuussa-80), myös singlejä myynnissä, varsinkin kotimaisia runsaasti. Uuden aallon levyt hyvin esillä, rabattilevyjä kohtalaisesti vaan ei kovin hyviä. Popmusakirjoja tarjolla, myös Johannan teoksia ja Soundi-kirjoja. Jos saa puu puotiin väärään aikaan, on myyjänä urpo, joka ei tiedä levyistä mitään. (Sturen levyssä myydään myös äänentoistolaitteita, ja niitä periaatteessa kauppaavat eri miehet) Sturessa on myyjänä toiminut kuuluisa Eki Lehtiranta, joka oli Musa-lehden päätoimittaja silloin kun Soundi oli jo olemassa. Kyseinen henkilö soittaa nykyään rumpuja Susivatkein orkesterissa ja toimittaa Backbeat-lehteä, johon minä en kirjoita ja jota siis ei kannata ostaa. Sturen levyssä on myös ollut töissä kiva setä, jonka minä ja kaverini olemme ristineet Karbaasiksi. Jep. Toinen etappi on Hankkijan Valintatalo, uudet levyt 39:50. Valintatalot on tylsiä (paitsi joskus), ale levytkin on humpppaa ja discomusaa. Huom. Paajasen Psyko-lp 14:50 Valintatalossa. Osta ihmeessä. Paajanen on kova.

Digelius

Seuraavaksi paahdamme Annankadun päästä päähän ja käännymme oikealle. Osoitteesta Laivuririnne 2 löytyy Digelius Music Shop. Kauppa ei ole pyhitetty jatsille, mutta joskus kyllä tuntuu siltä, kun myyjä & asiakkaat katsovat pohjattomilla silmillään tyyliin "mitähän toikin kundi täällä tekee, ei se kuitenkaan musiikista mitään ymmärrä." Kuitenkin puodissa on esillä inhottavia uuden aallon levyjä (niitä räkäisiä kätkätyksiä, you know), joten ne on ehkä tarkoitus myydäkin, mene ja tiedä. Usein Digeliuksessa on tiskin takana legendaarinen musiikkitietäjä Harri Halme, joka on ihan kiva tyyppi.

Lönkan divari

Neljäs paikka on divari Lönkalla, en muista numeroa. No niin, kauppa on joka tapauksessa pieni, muut kiva- varsinkin nyt, kun myyntiin on otettu uusiakin levyjä hintaan 33mk. Sinkkujakin on alkanut löytyä femmalla. Halpaa, eh? Käytettyjen levyjen hinnat kohtalaiset, 15-25mk, joskus suht tuoreita uuden aallon juttuja. Myyjä ihan jees.

Fennica divari

Siirrymme Fennica-divariin Kalevankatu 40:een. Fennica mainostaa itseään äänilevyihin erikoistuneena divarina ja sitä se todella on. Kalevankadulta saa harvoin poistua ilman iloisesti heilahtelevaa levykaasia ja tyytyväistä mieltä-harvinaisuudetkaan eivät ole mitään harvinaista tässä kaupassa. Levyjen hinnat 10-18mk eli halpaa on-ja levyjä on paljon. Kun itse kauppiaskin on mukava mies, mitä vois enää pyytää? Häh? No joo, uutta aaltoa ei pahemmin löydy, vaan ei sitä niin kovasti ole muissakaan käytettyjä levyjä kauppaavissa liikkeissä.

Kavalkad

Kierroksemme päättää tällä kerta Kavalkadeli Ladylandiin, jonka osoite on Hietalahdenkatu 157. Kavalkadissa on ulkomaisia levyjä halvalla=36mk, hinta nousi heinäkuun alussa: kotimaisia vain muutama tarjolla. Nyyveiviä ei liiemmin saatavilla. Kavalkadissa on myös käytettyjä levyjä, mutta yleensä suhteellisen vähän ja tylsiä. Vaan täältä kannattaa kyllä ostaa uudet vanhat levyt niiden yliviomaisen halpuuden takia, kybä pois Fasun hinnasta... Kenellä on varaa olla käyttämättä hyväkseen? Lopuksi: Tyhmit ei osta levyjä käytettynä, koska luulevat, että ne on huonossa kondiksessa. Surprise.

Käytetyt levyt on yleensä yhtä hyvässä kunnossa kuin minun omat uutena ostetut ja hyvänä pidetyt levyt. Noin 5% divareissa myytävistä plätoista onkin sitten jopa paremmassa kunnossa kuin minun levyt. Selitys: Tämä 5% minun levyistäni oli tässä taannoin päätoimittaja Pelttarilla lainassa ja nyt ne on päällystetty jollakin tahmealla aineella..... T. Tornivaara. (Päätoimittajan selvitys: En mä pidä levyjäni enkä toistenkaan levyjä huonosti, mut oon ilmeisesti käyttäni puhdistukseen "tiski jukkaa" jota Tornivaara ei käytä ja näin ollen toi tahna on sitä-pelttari)

EIKÖ NIIN?

Nainen, mitä tarkoittaa meikit kasvoillasi?
Nainen, mitä tarkoittaa permanentti hiuksissasi?
Nainen, mitä tarkoittaa lakka kynsissäsi?
Nainen, mitä tarkoittaa kiilto huulillasi?
Kaipaat miestä, eikö niin?
Nainen, mitä tarkoittaa kireät farkut ylläsi?
Nainen, mitä tarkoittaa korkeat kengät jalassasi?
Nainen, mitä tarkoittaa avonainen pusero ylläsi?
Nainen, mitä tarkoittaa minkkiturkki ympärilläsi?
Kaipaat miestä, eikö niin?
Nainen, mitä tarkoittaa punainen valo huoneessasi?
Nainen, mitä tarkoittaa peilit seinilläsi?
Nainen, mitä tarkoittaa parisänky nurkassasi?
Nainen, mitä tarkoittaa sauva kaapissasi?
Kaipaat miestä, eikö niin?
Kaipaat miestä, eikö niin?

Meikkisi nyt pyyhin.
Hiuksesi sekoitan.
Lakan puhdistan pumpullin.
Suutelen kiillon huuliltasi.

Eikö niin?

Farkkusi riisun.
Kiskon kenkäsi.
Puseron vedän yltäsi.
Minkkiturkin autan pois.
Eikö niin?
Punaisen valon sammutan,
niin ei peileistäkään mitään näy.
Parisänkyyn kanssasi käyn.
Sauvan kaapissasi unohdat,
kun multa jotain parempaa saat.
Eikö niin?

-ujo nero-

KUOLLEET SIELUT (säv. Kadotetut/san. Ahti)

Joku nuoripari tappelee.
Jotkut vanhukselle huutelee.
Toiset kännissä sekoilee.
Jotkut Casinolta palailee.

CH: Se on Hesän steissi,
toisi masentava pleisi.
Kuolleet sielut, kuolleet sielut,
kuolleet sielut.

Kuolleet sielut kävelee.
Pysäkillä dösää venailee.
Joku kelloa vilkaisee,
vika dösä kai lähtee.

CHORUS

Haukansilmä katselee,
jos pääsis vaikka tappelee.
Lähden pois ja mietin
miks kukaan ei pogoile.

CHORUS

WIDOWS

Tunsin jotenkin WIDOWS:ien jätkeä entuudestaan ja päätinkin soittaa Jonelle (& Tapsalle) ja kysyä haastattelua VALO:on. Sopihan se kavereille ja päätimme valita päiväksi 24.5. Tietäen miten hirveitä miehiä Widowsit ovat otin mukaani mankan ja koko joukon kysymyksiä, jotka olin edellisenä yönä duunannu. Tapaaminen oli 73 päättärillä, josta suunnistimme koh- ti Widowsien treenikämppeä. Paikalla olivat Tapsa- basisti, Juki-kitaristi, Jone-kitaristi ja Arska joka hakkaa runpua. Laulusolisti Jykä oli vaarinsa hauta- jaisissa. Juki on joskus aikojen alussa ollu mun luo- kalla. Tulokoon se tässä todetuksi. Ei siis ihan mikään turha jätke. (?) Sovimme myös, että minä ja lehtem- me valokuvaaja, siis Valon valokuvaaja, "Hartsi" tulisimme sunnuntaina 25.5 Tavastialle, missä ääni- tettäisiin Widowsien levyn live-puoli. Paikalla olivat myös Jonen kimmafrendi ja paikallinen ihailija. Ja nyt sitten itse haastatteluun.

-Kauanko ootte soittanu instrumenttejanne ja minkä ikäisiä olette?

Tapsa: Ihan liian kauan. Jone: Mä oon 17 ja oon soit- tanu kohta kuus vuotta. Arska: Mä oon 15 ja noin 3 ja puol vuotta. Juki: 19 vuotta ja oon soittanu 3 ja puol vuotta. Tapsa: Mä oon soittanu puol vuotta vähemmän kun Jone eli 5 ja puol vuotta. Jone: Viimex sä sanoit viis vuotta. Tapsa: Se oli puol vuotta sitten. Jykä on laulanu jotain kolme vuotta. Nykyään se laulaa joka paikassa.

-Millon tää Widows perustettiin. Ketkä ja mistä ni- mi?

Tapsa: Minä ja Jone ollaan tässä ny oltu niiku aika kauan aikaa, et me niiku Jone: Kaikki muut vanhat on menneet päästensä sekasin. Siitä on aikaa 4-5 vuot- ta. Tapsa: Nimen on antanu yks meidän entinen kitar- isti. Se on ihan sama mikä nimi meil on. Vaikka Puistolän Pumpuli Pöksyt.

-Widows on tähänasti levyttänyt kolme singleä. Ne ovat: Overscrupulous/Age doesn't mean a thing/Fa- mous five (Love LRS2255), Wall of Berlin/For the freedom/Be yourself (PokoPIS037), We are coming/ Hard to be down/White Xmas (PokoPIS048). Tämän lisäksi Widowsien lp on tulossa kesällä. Kuten jo ai- emmin on tullut todetuksi äppärin toinen puoli on live ja toinen studio. No niin. Kuka tai ketkä teistä säveltää ja sanottaa biisit?

Tapsa: Me tehdään yhdessä.

-Entäs sanat?

Jone: TAPSA tekee suomeksi ja Jykä sit muokkaa ne englanniksi. Jykä tekee laulumelodiat myös.

-Tässä vaiheessa Tapsa lähti hakee jotain styrkka- ria ja Tapsaan palaamme haastattelun loppupuolel- la. Me muut jatkettiin näin.

Teidän sanat on englanniksi, miksi?

Jone: Tota kysytään aina. Artsi: Mä vastaisin näin: suomalaiset sanat on jähkkyä. Jone: Ja jumalauta kun joku tulee sanoo, et meidän sanoista ei saa selvää. Saaks sit muiden bändien suomalaisista sanoista sel- vää? On siin sekin, et meidän piti yhdessä välissä päästä Ruotsiin keikoille. Ne meni kyl ihan pieleen kun Kellogs ei hoitanu asiota oikeen kunnolla. Kaks kertaa siel oltiin turhaan.

-Mitä te teette duuniksenne/koulua?

Jone: Mä olin vuoden työttömänä, nyt mä alotan rak- salla duunit. Juki: Mä alotan kans duunit ens keskiviik- kona Hesarissa. Rotaatioapulaisena. Arska: Mä käyn koulua. Jone: Jykä ainakin kävi koulua. Nyt kai menee ammikseen. (?) Tapsa on ollu työttömänä. Se oli kyl sorvaamassa, mut ei sen polvet kestäny.

-Te ootte ottanu osaa kaksi kertaa bändien SM-ska- boihin.

Jone: Joo, eka kerta oli sen vanhan bändin kanssa, ku ei ollu keikkoja. Huomattiin et se oli ihan täynnä kom- mareita se mesta. Seuraavan kerran me mentiin sin- ne vaan haisee. Kun päästiin lavalle Tapsa sano, et me ei pidetä kommareista ja siinä meni jatkopaikka. (Naurua) Eino, oltiin ihan jurrissa koko ajan. Ei meil ollu edes tarkotusta mennä jatkoon. Se oli pari vuot- ta sitten.

-Mikä teille täs musiikissanne on tärkeintä? Keikat, levytykset, treenit, lehdistötilaisuudet. ??

Jone: Kaikki noi. Pitää saada jotain aikaan. Kun puol vuottakin paikkii töitä lp:n kimpussa nii sit ku se on valmis on kiva kuunnella kättensä töitä. Juki: Tää on niiku meidän tapa elää. Jone: Vaik persettä vaan tulee.

-Miten te ite luonnehtisitte musiikkianne. Onx se ns. peruspunkkia ?????????

TAPSA, JONE ja

Rocky.

Jone: Voi sen tietysti sanoo noinkin, mut punk sana on aivan väärityn nykyään. Niinku joku U.K. Subs, ne on ihan vanhoja pieruja joita markkinoidaan punk- kina. Arska: Tai Hellhound.

-Erotutkeko te muista punkbändeistä vai onx se edes tarpeellista ???

Jone: Ei meillä oo ainakaan koskaan ollu tarkotusta tehdä mitään kopiokamaa. Juki: Se on jokaisen kuuli- jan ite funtsittava. Jone: Joku voi sanoo, et me ollaan vaikka ihan niiku Clash. Joku toinen taas voi sanoo, et toihan on ihan erilainen kun muut. Se on kuunteli- jasta kiinni.

-Tässä vaiheessa astui sisään LAMA:n rumpali. Luuletko te et teidän tyylinne viel muuttuu??

Jone: Ei meidän tyyli oo yhtään muuttunu, styket on vaan kehittyne. Laulumelodiat on muuttunu. Ollaan käytetty paljon enenmän aikaa sovittamiseen.

-Mitä koti-/ulkomaisia bändejä te dikgaatte??

Jone: Damned. Juki: Sex Pistols. Jone: No tietysti ai- koinaan. Artsi: Buzzcocks ja Devo, nii ja Stranglers ja Damned. Jone: Joo, Buzzcocks on hyvä. Ne on pitä- ny linjansa.

-No noi oli kaikki ulkomaisia. Entäs Suomessa??

Jone: Vittu, Suomessa ei oo yhtään kunnon punk-bän- diä paitsi LAMA. Nekin tarttis eri tuottajan.

-Teidän sanotukset, mitä ne käsittelee. Onx ne kapi- naa?

Jone: No ei ne mitään huu-haatakaan ole. Ne on suu- rinmaksi osaksi henkilökohtasia kokemuksia. Juki: Ei me sanota miten joku epäkohta pitäis parantaa. Meidän jutut on vaan vaihtoehtoja.

-Missä kaikkialla teillä on vleensä ollu keikkoja?

Tapsa-basisti.

Tapsa-irokeesina.

JYKÄ Kaisaniemessä.

Jone: No tän kokoonpanon kanssa me ollaan oltu vaan Lepakossa. Arska: Oon mä ollu keikoilla sen meidän vanhan bändin kanssa ja Juki myös. Se oli Fuses. Juki: Mä olin ennen sellasessa bändissä kans ku Tuho. Siin oli Laman vanha laulusolisti. Jone: Widows on tehny perkeleesti tollasii persenetto keikkoja. Niistä on toiset hyötyny meidän kustannuksella. Meiltä on vedetty ihan törkeesti fyrkat ohi. Siks me ei enää tehä ilmaiskeikkoja. Ei me tietenkään millekkään fyrkalinjalle olla lähdetty, mut me tahdotaan se raha mikä meille kuuluu.

Kellogs

-Teidän entinen kitaristi Kellogs on nyt veke bändistä. Miksi???

Jone: Ei. Ei kun se potkittiin veke. POTKITTIIN isolalla. Tampereella se oli sanon u, et ku hän lähti niin Rockykin lähti. Rocky lähti veke six et se menee kohta inttii eikä se jaksanu enää päähtää. Se halus ennenminkin tehdä jotain pop-juttuja.

-Niin, siis miksi Kellogs potkittiin ulos bändistä??

Jone: Siihen tuli hyvä tilaisuus. Kellogs halus tehdä ite kaikki. Luuli kai, ettei me pystyttäis mihinkään. Kaikki noi Ruotsin keikat ja muuta.

-Miten Kellogsin lähtö vaikuttaa teidän musiikkiinne?

Jone: Me ei ennen ollenkaan sovitettu biisejä.

-Mikä teistä on teidän nastin keikka???

Arska: Mun mielestä Lepakko. Jone: No ethän sä oo muualla ollukkaan. Arska: Nii mut vanhat bändit mukaanlukien. Jone: Nyt ei puhuta sen vanhoista bändeistä. Mun mielestä KOM-teatterin keikka. Se oli haise-mista.

-Entäs paskin keikka???

Jone: Niitä on ollu vaikea kuinka paljon.

-Miksi ne sitten on menny pieleen??

Jone: Siksi kai suurin osa, et jatkilla ei oo ollu hommaan mielenkiintoa. Jykä oli jo pitkään ollu sitä vastaan, et Kellogs soittaa tässä bändissä. Jos Kellogsi ei oltais heitetty vex Jykä olis varmaan lähteny. Ja joka mestassa missä ollaan soitettu on ollu nii paskat kammat, et jo siinä on menny fiilis.

-Mitä mieltä ootte eri nuorisoryhmistä. Diinit, punkit ja hipit.

Jone: Joka ryhmässä on hyvät ja huonot tyypit.

No Kaisaniemessä diinit heittelee meitä kivillä.

-Teidän sinkuilla on kaikilla ollu kolme biisiä. Miksi ja jatkateko samaa linjaa??

Jone: No jos siin olis vaan kaks biisiä nii sen kestoai-ka olis sen verran lyhyt, et koko juttu tuntus meistä huijaukselta. Kyl me jatketaan samaa linjaa jos biisit mahtuu.

Lepakko ja SAV

-Mitä mieltä ootte Lepakosta???

Arska: Kyl siellä oli ainakin hanska soittaa. Juki: Sen nykyinen toiminta ei vaan vastaa alkuperäisiä tarkoituksia. Jengi menee sinne dokaamaan ja tappelemaan. -Ketkä siellä sit tappelee.

Juki: No noi enkelit.

-No mitä mieltä te ootte Sotaa Apatiaa Vastan-liik-keestä???

Jone: Mä en ota kantaa Ralfin fyrkka juttuihin. Se on niin älytöntä teennäistä näyttelyä koko Maukka. Ekax kun Pistols tuli se oli kauhee punkkari, mut sit kual-ko noi diini säpinät ruvettiin Maukkaa myymään jo-nain diinibändinä. Nyt ne on huomannu, et ne saa noil-la uuden-aallon jutuilla paremmin fyrkkaa. Teatteria.

-Mitä mieltä te ootte politiikasta? Jone vastaa: No politiikka on tullu kaikkialle mukaan. Lepakkokia on nykyään ihan kommunistien hallussa. Politiikka on pelkkää paskan jauhamista. Lepakko menee ton takia ihan pieleen. Killcity oli hyvä mesta. Arska: Lepakko on laitos nykyisin.

-Kun työni puolesta (olen lähetti), joudun tuolla kau-pungilla paljon liikkumaan ja lukemaan erilaisia sei-nätöheryyksiä, niin huomasin et yhes seinässä luki Widows ja sit joku oli kirjottanu viere "Buu rock-tähdet". Mitä mieltä ootte? Ootteko rocktähitä?

Jone: No meille tosta voi viimex sanoo. Kirjottas jostain Ratsiasta tai Pellestä, nehän vetää 5000mkh keikkoja. Me ei olla vielä keikoista positiiviselle jääty. Eikä olla sinkuistakaan rahaa saatu.

-Mitä te odotatte 80-luvulta?

Juki: Sotaa. Jone: Rahaa. Ei no emmä tiedä. Sen näkee sitten. Taidetaan olla jazz-jätkiä. (Naurua)

-Niin siitä teidän alpparista. Tuleeko siihen single-biisejä ja jos tulee niin mitkä?

Jone: Siihen tulee joka sinkulta meidän mielestä eh-kä parhaat biisit eli "Famous five" "For the free-dom" ja "Hard to be down". Live puolelle tulee vä-hän vanhempia biisejä ku studio puolelle. Jossain on ollu Kellogskin mukana.

-Te ootte nyt Pokolla. Kortokaa.

Jone: No ei oo muuta kerrottavaa ku, et lp äänitettiin Finnvoxin studiolla ja ollaan kai ainut Hesalainen bändi Pokolla. Levyn tuotti Stanley.

-Onko Suomessa helppo päästä levyttämään?

Jone: On se, jos vaan ite viittii viedä asiota eteenpä-in. Ei jätä minkään kirjekuoren varaan.

-Miten te pääsitte ekan singlenne levyttää?

Jone: No Tapsa pyöri Briardin kanssa kun ne teki sinkkuunsa Chirpy chirpy cheep cheep/Superstars ja jutteli Atte Blomin kanssa jos me päästäs tekee sinkkua. No sit Tapsa näki sen Koitolla ja kysy uudestaan. Blom vastasi et voidaan ajatella. Tapsa kä-vi sit jurrissa siellä huutelee, et me päästään tekee sinkku. Ei kai Blomkaan enää sit viittiny estellä.

-Onko mitään tietoa kesän tulevista keikoista??

Juki: Meidän pitäs loppukesästä olla jollain vähä ski-dimmillä festivaaleilla.

-Mitä mieltä ootte shokkikuteista, tukan värjäämi-sestänapeista ja muista tollasista jutuista???

Jone: No alkuaikoina noi oli hyvii juttuja, mut nyt siitäkin on tullu muotijuttu. Kaikki tollaset discohieleet on apinoinu punkkeja, tai punk vaatteita myydään täällä discohileille kun uusi-aalto ja punk ei oo sil-lee levinny.

-Missä kaikissa lehdissä teistä on tähänsaakka ollu juttua?

Jone: Joukkohaudassa, Soundissa, Hilseessä ja seu-raavassa Suosikissa. Me kyl eka funtsittiin et pitäis-kö mennä. Pääteltiin kuitenkin et Juho Juntunen sen tekee ja menttiin.

-Ja Juntunen sen teki, vai?

Jone: Kyllä.

-Mitä mieltä olette "pienlehdistä"?

Jone: Hilse ainakin nykyään kirjottaa lähinnä vaan Tamperelaisista pop-bändeistä. Vandaaleita, Epusta ...jne. Siel on tuhat tollasta samanlaista bändii.

-Teillä on ohjelmistossa myös toisten biisejä. Kei-den ja mitä biisejä ja miksi???

Jone: No ainakin ennen oli Pistolsia ja Ramonesia.

Juki: On meillä vieläkin Pistolsien "Anarchy in the U.K." ja "Dancing in the street", se vanha rokki.

Jone: No ne on ollu six et ei sitä vaan omii jaks. Jen-gi kuivus. (Naurua)

-Suhtautuuko jengi ja järjestäjät erilailla bändiin joka on levyttäny kun bändiin joka ei ole??

Jone: Kyl järjestäjät on ystävällisempiä. Vaik kyl noi junttilavojen järjestäjät on ihan samanlaisii.

-Entäs te Juki ja Arska ku ootte tullu Widowsiin bändistä joka ei oo levyttäny?

Juki: Kimmat ainakin suhtautuu ja kaverit vittuilee tosin ihan leikkillä. En mä kyl oo mitään perseen-nuolemista huomannu. Jone: Se tuleekin myöhemmin.

-Miten se vaikuttaa bändiin kun pääsee levyttämään?

Jone: Tietysti se vaikuttaa. Jos ei pääsis mitään tekemään sitä turhautuis. Juki: Sitä tulis apaattiseksi.

Jone: Ei olis mitään intressejä tehdä lisää juttuja.

Arska On tosta levyttämisetä ollu ainakin se ilo et meillä ei ole kahteen päivään ollut treenejä. (hirit-tävää naurua)

-Onko ollu mitään negatiivisia kokemuksia?

Juki: Ei. Arska: Ei mullakaan. Faijastakin tuli heti paljon parempi kaveri. Juki: Mun faija taas sano-i et mä oon sairas kun en lue.

WIDOWS-Jone OK-klubilla 28.10-79. (Playboy paitanen pogooja on päätoimittaja pelttari.)

-No niin. Nyt ollaan edetty haastattelussa siihen vaiheeseen, että mankka on suljettu ja odotellaan Tapsaa. (Tiedoksi Tapsa on Jonen isobroidi). Tämä loppu osa haastattelua on lähinnä Tapsan haastattelu.

-Pitääkö se paikkaansa et diinit näytteli sun kuvaas tuolla Steissillä ja niinku hakkaus mielessä?

Tapsa: Vanha juttu. En taho puhuu moisesta paskasta. Sitäpaitsi mä kävin eilen jutskaamassa niiden kanssa ja niistä on tullu ihan mukavii. Dikgaavat kuulemma jopa Pelle Miljoonaa.

-Mistä se sun mielestä sit johtuu että toinen on diini ja toinen punkkari?

Tapsa: Siihen vaikuttaa niin monet asiat. Loppujen lopuksi se on ihmisestä itsestään kiinni.

-Mitä sun mielestä punk on????

Tapsa: En mä sano mitään punkista. Uusi-aalto on sitä, että ihmiset tahtoo luoda jotain uutta. Ei kelta vanhaa. On yläpää mukana.

-Miten sä luonnehtisit teidän musiikkia?

Tapsa: Siinä on jazz ja funk vaikutteita. Jone: Haista ny...mä en oo ainakaan huomannu mitään tollasta.

Tapsa: Ei no. Suomessa on meidän lisäksi oikeestaan vaan Lama ja Pelle Miljoona jotka on tällasii energisia uusi-aalto bändejä.

-Minkälaisia sun mielestä on teidän sanotukset?

Tapsa: Niissä sanotaan päivän selviä totuuksia, mitkä ihmisiltä jää huomaamatta.

-Mitä mieltä sä oot politiikasta?

Tapsa: Ne on kuivuneita. Helppo elämä pehmentää aivot ja tekee kaikista samaa mätäpaskaa. Pistettäs ne sorvin ääreen niin tulis vähän tukevampaa tekstiä. Ne vaan löhöö, lihoo ja lahoo. Aivot kuolee.

-Mitä mieltä sä oot Lepakosta?

Tapsa: Se on askel eteenpäin, mut ei vielä toimi toivotulla tavalla. Ei Lepakon nuoret oo poliittisia. Joukossa on sellasii, jotka yrittää sit ajaa omia etujaan.

-Miten valtion puollustusvoimat eli toi intti juttu??

Tapsa: Se hermostuttaa mua. Mä aion yrittää siviilipalvelukseen, jos en pääse nii kai musta sit pöpi tähän. Vaik ei kai se oo vaikeeta. Mä tahon sanoo nyt yhen asian: Mikko Montonen on kusipää.

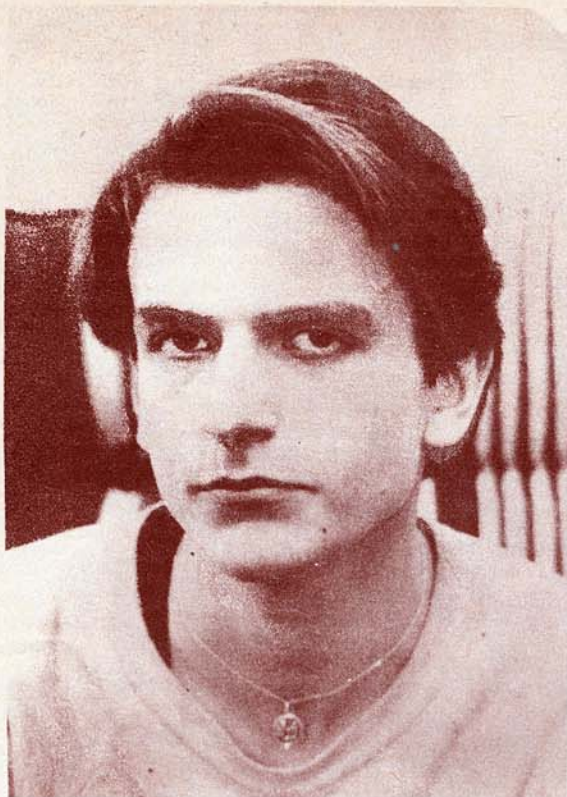
No nyt haastattelu on lopussa. Mitä te tahtositte lopuksi sanoa?

Paikallinen ihailija: Pete Malmi on pippeli.

Haastattelun jälkeen alkoivat Widowsien treenit, joihin myös jäin. Widowsit soittivat live ohjelmistonsa ja sit tuli paikalle 5-8 teddy-poikaa. Tulivat kuuntelemaan. Yks niistä, jolla luki selässä Tennessee Rebels oli todella nasta ja fiksu teddy. Sano, että ei voi ymmärtää punkkareiden ja teddyjen kahinoita. Sen kaverit rupes vaikuttaa riidanhalusilta, mut yhteen otto vältettiin. Teddyt lähtivät vetää ja hyvä niin. Jykä tuli paikalle ja Widowsit treenasivat vielä keran live ohjelmistonsa. Sit Tapsa saatto mut junaan. (Kiitti) Sunnuntaina 25.5 olin sitten Tavastialla enkä nähny valokuvaajaa missään. Konsertti meni hienosti, vaikka järkkärit teki kaikkensa estääkseen sen. Sitten löysin valokuvaajan. Sit ottanu 20 kuvaa. Hienoa. Seuraavana päivänä kuulin ikävän uutisen. Valokuvaajan kamerasta oli joku verho(?) rikki ja kuvita osia valottu. No ehkä niitä voi sittenkin käyttää. Widowsien valokuvat otti Harto Hällman. Ei onnistunut. Haastattelun teki päätoimittaja pelttari.

Oulu 6.8 (STT)

Marssimurtuman diagnostiikka ja sen esiintymistä suomalaisilla varusmiehillä on tutkinut Timo V. Kuusela. Hänen väitöskirjansa tarkastettiin Oulun yliopistossa keskiviikkona. Tutkimuksessa todettiin lieväasteista marssimurtumaa esiintyvän paljon. Taudin yleisyys peruskoulutuskauden päätyttyä riippui palvelun fyysisestä rasittavuudesta. Marssimurtumassa on kyse luuston sopeutumisesta kohonneeseen rasitukseen ja marssimurtumaan johtavasta sopeutumishäiriöstä. Isotooppiutkimuksella taudin vaikeusaste voidaan todeta varhaisvaiheessa röntgentutkimusta alemmin, ilmenee tutkimuksesta. Vastaväittäjänä oli dos. Ossi Korhola Helsingistä ja kustoksena prof. Pekka Vuoria Oulusta.

MAUNO PAAJANEN

Kiinnostuin PAAJANEN nimisestä kaverista vajaa vuosi sitten kun Hönni osti hänen levynsä. Niin silloin Paajaselta oli ilmestynyt kaksi lp:tä "Poste restante" ja "Psyko". (Fonovox TTLP 504 ja Silver Blue SBLP 502) Lisäksi on ilmestynyt älppäreiltä lohkaistuja singlejä. Ekan lp:n kovimmat biisit ovat mielestäni erittäin hauska "poste restante", koskettavan kaunis "He veivät lapset pois" ivallinen "Aito suomalainen ranskatar" ja haikaa "Haavelintu". Älppäriin pohjanoteerauksesta vastaa "Yamaha ja Havanna" joka on todella naivi ja huono biisi. Kokonaisuutena älppäri on hieman tasapaksu, mutta älppäristä käy ilmi se, että Paajasella on ideoita jotka ovat hyviä jos hän niitä itse saa kehittää. "Psyko" on sen sijaan jo paljon kehittynempi lp. Älppäriin parhaiksi biiseiksi mielestäni kohoaa "Ormena", joka on yksinkertaisesti mielisairas. Itsemurhafiiliksiä tihkuvat "Missä Liisa on?" ja "Billyn lähtö". Pikkuälytön raiskauksesta kertova "Anne" ja suvaitsemattomuudesta kertova "Kundi meikkaa". Melko hyvä on myös Victor Hugon teokseen perustuva "Nauruihminen" Paajasen sanoitukset ovat tällä levyllä paljon "terävämpiä" Levy on kokonaisuutena oikein hyvä. Paajanen ja JEE-lehti haukkuivat hyvin steriilejä taustoja, mutta minä pidän niistä. Ainakin joissain biiseissä. Kun sitten rupesin toimittamaan tätä VALO-lehteä päätin yrittää saada Paajasta haastateltavaksi. Se osoittautui vaikeaksi urakaksi. Sitten muistin vanhan Help-lehden. Päätin tsekata jos siitä olisi apua. Ja olihan siitä. Siellä oli nimittäin numero josta Paajasen saa keikalle. Soitin ja Mauno sanoi joo. Sovimme tapaamisen Domissa tiistaina 22.4 klo 17.00. Tulinkin tällä kertaa ajoissa, mutta en nähnyt Paajasta missään. Odottelin sit 15minsaa ja kiroilin hiljaa ja onnex just silloin Paajanen asteli ovesta sisään. Hän oli sopinut tapaamisen myös jonkun levy-yhtiön hepunkansa puoli kuudeksi. Mä ajattelin et pieleen meni ja niin kai Maunokin. (?) Istuttiin sit siinä ja kello lähenei jo puolta seitsemää. Ketään ei näkynyt. Paajanen rupes masentuu. Ja syystäkin. Tarjosin pojalle kaljat ja Paajanen piristyi selvästi. Olin autolla liikenteessä joten päätimme lähteä meille. Autossa soitettiin Paajasen uutta matskua. Ihmeellistä. Tästä alkaa haastattelu joka kesti lähes yhteentoista.

uusi levy

-No niin Paajanen. Olet nyt tekemässä ennen kesää uuden lp:n, missä on mukana sun lisäksi Jimi Sumen ja Maukan ex-saksofonisti Hepa. Onko siinä ketään

PAAJANEN

muuta mukana??

Paajanen: SE riippuu ihan levy-yhtiöstä. Mä tahtosin siihen puhaltimia mukaan.

-Mitä puhaltimia??

No sitä en oo tarkemmin miettiny vielä. Koska jos mä otan siihen puhaltimet mä tahdon myös kunnan sovittajan niille.

Tämän sun uuden lp:n "voima" lepää lähinnä itse musiikissa, ei sanoissa, eikö niin??

Joo, tai ei oikeestaan. Siitä tulee sellasta sotkua. Hallittua sotkua.

-Sun lp:tä vois siis luonnehtia hallittua sotkua??

Joo tätä uutta kyllä. Se on sellasta äänimassaa johon vedetään laulu päälle.

-Sä käytät tässä uudessa älppärisssä kaikenlaisia ihme

juttuja. Siis muutakin kun ns. perinteisiä rock-soittimia. Kerro.

Yhessä biisissä särjetään pulloja ja sit mä oon soittanu viulua ja oon ajatellut yhen viulu soolon heittä. Siit tulis varmaan aika mahtava. (nauraa) Sit siel on mukana virityskone. Jos mä todella saan aikaa tehdä tätä lp:tä sit mä yritän duunata sellasen biisin jossa käytän pelkästään ihmisääntä komppina. Se veis aikaa.

-Miks sä tälläsen tahtosit tehdä??

Koska sitä ei ole aikasemmin tehty. Sitäpaitsi se kuullostas varmaan helvetin hyvälle. Mä oon vähän himassa kokeillut. Mut mul ei oo tarpeeksi hyviä kamoja.

Bolan

-Sä oot sanonu dikgaavas esim. just tässä taustalla soivaa Marc Bolania ja Iggy Poppia, lou Reedii ja Bowiee. Entä muuta?? Onko sulla mitään vaikutteita näistä tällä uudella lp:llä??

Melodioissa yritän pyrkiä samanlaiseen kun Bolan, vaik ei sitä varmaan kukaan huomaa. Pyrin tehokkuuteen. Ne on äärimmäisen tehokkaita ne Bolanin biisit. Ne on parin soinnun ihmeitä.

-Tarkotat sä et ne sun laulumelodiat on yksinkertaisia??

Ei. Oikeestaan mulla on viis kertaa vaikeempia biisejä, jos noin voi sanoo, kun Bolanilla. Mä käytän mielettömästi eri sointuja verrattuna Bolaniin. Haluan saada lauluun vivahdeikkua. Yritän kuitenkin samaa fiilistä kun Bolanilla oli.

-Eli minkälaista fiilistä??

Sellasta tehokasta, sellasta fiilistä kun Bolan antaa mulle. Se on vaikeeta selittää. Mun musa on varmaan kuitenkin täysin erilaista.

-Mikä sun mielestä tekee tärkeeksi tehdä toi lp?

Mun mielestä se on ehdottomasti urauurtavin lp mitä Suomessa on koskaan tehty. Joka suhteessa. Tää on kyl varmaan aika törkeesti sanottu.

-Sä siis uskot tähän älppäriin??

Joo. Se on sit ihan sama myydäkö sitä yks kappaletta vai 20.000 kappaletta. Mut täytyy muistaa et jos mä saan tehdä sen niinku mä haluan. Tää kaikki riippuu paljon myös siitä saanko mä oikeentuottajan.

-Itse sä et pystys sitä tuottamaan??

Kyl mä pystysin, mut muhun ei varmaan luoteta vielä niin paljoa. Jimi Sumen pystys myös varmaan tuottamaan sen ihan hyvin.

-Luuletko, että tolla sun seuraavalla lp:llä on kaupallista menestystä???

Se riippuu suurimmaksi osaksi siitä miten sitä pufataan eteenpäin. Se on noin muuten helvetin vaikeaa sanoo. En mä ikinä ajattele sitä. Jos tota ajattelle täytyis lähteä aivan eri pohjalta. Ei vois riskeerata mitään. Täytyis laittaa joku idiotti-varma tausta esim. R-A-K-A-S väärinpäin, tai jotain.

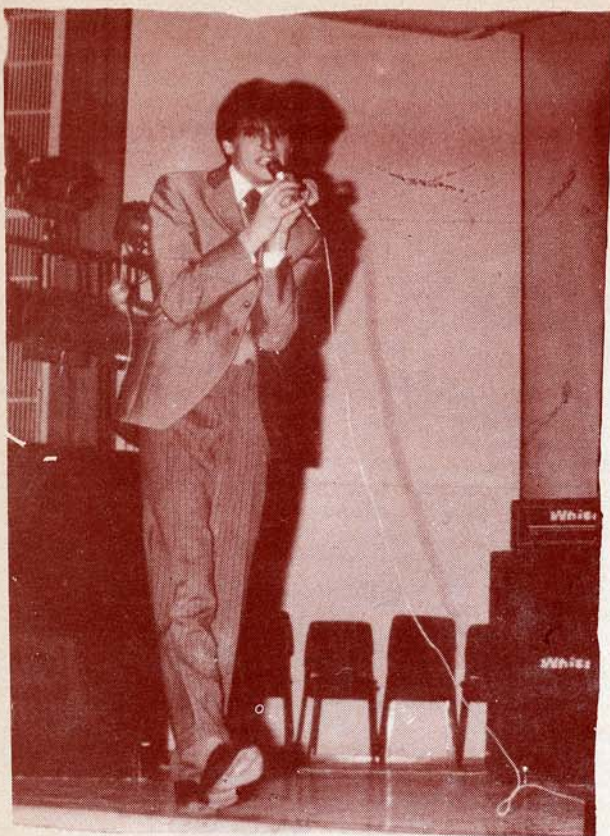
-Mut onko tollasella melko ennakkoluulottomalla musiikilla sit tilaa Suomessa.

Sille tulee tilaa. Kun mä oon tuolla "piireissä" pyöriny niin mä voin sanoa et jengi ei jaksa enää kauaa kelata tätä samaa. Kyllä tietysti vielä esim. Pelle menee läpi, mut jengi on vähän alkanu kyllästyä. Kaikkihan kyllästyy jossain vaiheessa.

-Ja nyt on sitten sun aikaa..?

Ehkä niin. Mä kuitenkin uskonet nyt se alkaa mennään.

-Jos sun pitäs jotenkin luonnehtia sitä musiikkia mitä sä nyt teet, niin miten sä luonnehtisit??
Tavallaan se ei enää oo ehkä ihan uutta kun on nää

PAAJANEN on uutta.

Numanit ja muut. Täällä Suomessa se on kyl uutta. Täällä ei kukaan uskalla tehdä mitään. Täällä on kaikki jonkun linjan mukana. Linjattomat siis puuttuu. Sellasia just mun mielestä tarvittais.
-Pelkäätkö sä tehdä tätä uutta juttua. Siis kun sä kerroit et esim. Poste restanten sanoja tehtiin lievemmiksi niin voiko tän uuden jutun kohdalla käydä samoin????
Ei. Ei sellasta mahdollisuutta tule. Mulla on ton suhteen ehdoton sana. Jos sitä joku yrittää muuttaa mä en tee sitä. Sen verran oon oppinut.
-Sä et siis rupee tinkimään. Homma on joko tai-periaatteella??
Just. Ja niin pitäis muittenkin kohdalla olla.
John Lydon: Tunne vihollisesi-levy-yhtiöt.

Psyko

-Puhutaan vähän näistä sun vanhoista älppäreistä. Kun kuuntelin niiden sanoja susta sai sangen pessimistisen sanottajan kuvan. Oletko pessimisti?
En ole. Musta esim. Psyko on helvetin hauska lp. Siitä kyl just lehdissä kirjoitettiin et se on kauheen pessimistinen.
-Oliko Psykoa varten joku tietty idea kun siinä on ikäänkuin hävinneen teema-lp:n raamit??
Ei. Ei siinä enää ole. Siitä piti tulla läpi katsaus yhen kundin elämästä. Niitä kaikkia biisejä muutettiin niin nopeesti et toi teema hävisi. Mun mielestä se on kyllä edelleen hauska lp.
Tässä vaiheessa koirani Jeppe (10-vuotias sileäkarvainen kettuterrieri) ahdisti kovasti Paaajasta.
-Mille levy-yhtiölle tää sun uus levys tehdään.
Mä en oikeen viittis puhuu tästä kun esim. JEE-lehdessä oli yks pikku virhekin. Sulle mä voin kyl selittää, mut älä pistä tätä lehteen.
.....CENSORED.....
-Mitä mieltä sä oot yleensä suomalaisesta musiikista?
Tällä hetkellä ainakin levyjen perusteella täyttää roskaa. Melkein kauttaaltaan. Mut toisaalta ei oikein uskalla arvostella, koska kuuntelin VAAVI:ta levyltä ja se kuullosti tosi avuttomalta. Sääliä. Sit näin Vanhalla ne lavalla ja tuli helvetin hyvä fiilis kun ne soitti. Se oli mielettömän hyvä bändi. Aika kumma juttu. Nää bändit ei oikein pääse oikeuksiinsa studiossa. Ne on varmaan liian hätäsesti heitetty.
-Ei ne oikein pysty puristaa rajuutta vinylille. Mä en kyl oikeestaan dikkaa mitään tollasta uuden aallon bändiä. Esim. Maukka on viis kertaaparempi

PAAJANEN ja yhtye.

lavalla kun levyllä. Ne sanat ei kuullosta lavalla niin korneilta kun levyllä. Levyllä ne kuullostaa hirveiltä.
-Mitä sä sit dikkaat Suomessa??
No Sumenin uutta mielettömästi. (naurua) Se on kova juttu. Juice on ihan ehdoton jätkä. Hakkaa kepeesti nää uudet kovat nimet. Huomaamaton tähti.
-Aiotko vielä joskus tehdä lp:n joka perustuu sanotuksille?
Mul on paljon tollasta matskua himassa ja mä oon ajatellu tarjota niitä joillekin muille, koska ne on hyviä. Tosin ne on aika raskaita.
-Siis pessimistisiä?
Joo, mut ne on hienoja.
-Kun sä teet sanotuksia riimitätkö?
Joo se tulee vaistomaisesti.
-Onko nää sun sanotukses kanta-aottavia, poliittisia vai minkälaisia?
Ne on tilanne kuvauksia. Hetken tilanne kuvauksia.
-Olet siis oikeastaan impressionisti?
Mmm... paras esimerkki on toi "Omena"-juttu. Oli jo yö. Sit mä päätin tehdä sanotuksen. Mietin mistä sitä kirjottas. Siinä oli sitten sellanen omenakulho jossa oli omenoita. Pistin sit biisin nimeksi omena ja kirjotin sen. Se on siinä lp:llä alkuperäsenä.
-Miten sä suhtaudut tälläisiin joukkoliikkeisiin kun ELMU ja Sotaa Apatiaa Vastaa??
Se on helvetin hyvä sinänsä. Mä olin ihan alussa tossa Lepakko systeemissä mukana. Ihan siellä.
Sit se meni multa ohi. Kai se meni jotenki niin suureksi ja mul oli nää omat jutut. Kyl se on ihan jees juttu. Mul ei oo oikeestaan muuta sanottavaa siitä.
-Sä oot toistaiseksi tuonu hengentuotteitas esiin lähinnä musiikin keinoin. Onko sulla muita ajatuksia esim. kirjallisesti?
Mä oon tehny jo kaksi vuotta yhtä kirjaa. Ne on novelli-tyyppisiä kertomuksia jonkun ihmisen elämästä. Ja sit siin on sellasii mun tekemii ihmejuttuja.
-Kun sä teet biisin lähtekö se tälläselä ahaa-pohjalta vai päätätkö sä joskus vaan tehdä biisin?
Aika paljon fiiliksen mukaan. Hyvä esimerkki on kun mulla ja kimmafrendillä oli ollut todella nasta ilta. Sit mä tein hänelle biisin. Siitä tuli helvetin hyvä. Ehkä yks mun parhaista. Sitä ei oo kyl levytetty. Toisaalta ton ekan lp:n "Haavelintu" se synti sillee et me oltiin mun edellisen kimmakaverin luona ja se sano et tee mulle biisi. Mä sanoin et sano mikä sen biisin nimi on. Se sano "Haavelintu". Sit mä tein sen. Tilaustyö.
-Jee-lehdessä ja Helpissä sanottiin et sä kirjoitat tuhansia biisejä vuodessa. Onko se vitsi?
On se on vitsi. Mut kyllä mulla paljon biisejä tulee. Suurin osa niistä on sellasta roskaa ettei niitä voi oikein biisiksi sanookaan.
-Onko sulla paljon tällasii biisejä.
Kyllä. Jotain parisataa.
-Aiotko sit koskaan käyttää niitä??
Joo ehkä jos mä kokoon sellasen akustisen bändin.
-Kenen sanotuksista sä ite pidät.
Juicen. Vaikka niistä varmaan pitää moni.
-Paaajanen on aikaisemmin ollut bändeissä nimeltä

ERIC STEWART (vas) ja GRAHAM GOULDMAN

Päätoimittaja Pelttari soitteli tässä päivänä eräänä ja kyseli voisinko tehdä pienen jutun jostain vähemmän tunnetusta bändistä. Well, mieleeni tuli heti 10cc, koska sen suosio Suomessa on jäännyt suorastaan hämmästyttävän vähäiseksi. (Turha kai mainitakaan tilannetta Ruotsissa, jossa 10cc vieraillee kerran vuodessa)

10cc:n perustavana tekijänä voidaan pitää Strawberry-studiota Stockportissa Englannissa. Siellä kohtasivat jo tuolloin (1971) neljä kokenutta muusikkoa ja säveltäjää: Lol Creme, Kevin Godley, Graham Gouldman ja Eric Stewart. He olivat kaikki soittelleet erinäköisissä pikkubändeissä kotikaupungissaan Manchesterissä. Godley ja Creme häipivät sitten taidekouluun ja Stewart ja Gouldman maailmalle, joista jälkimmäinen vietti jonkin aikaa Amerikassa 60-luvun puolivälissä. Vuosikymmenen loppupuolella Gouldman, Godley ja Creme muodostivat studio pohjaisen bändin nimeltä Hotlegs. Näihin aikoihin myös Eric Stewart häärii Strawberryllä ja muutaman vuoden jatkailun jälkeen alkoi 10cc hahmottua. Työskenneltyään tarpeeksi monta vuotta Strawberryllä studiomuusikkoina avustaan mm. Neil Sedakaa kahdella albumilla soittajina, tekijöinä ja tuottajina, alkoivat kundit kyllästyä ilmapiiriin ja tajusivat, että heidän omat musiikilliset kunnianhimonsa hukkuisivat studioon. Eipä sitten muuta kuin perustetaan bändi ja tehdään hitti-single. Se syntyiikin 45minuutissa Godley-Cremen kynästä ja eipä siihen muuta tarvittukaan. 10cc oli syntynyt.

Ensimmäinen LP--levyn 10cc julkaisi vuonna 1973. Se on kieltämättä hieman sekava kokonaisuus, sisältäen hitit Donna, Rubbel bullets ja The dean and I:n, joiden iskuvoimaa ei kannata nykypäivänkään vähätellä. Toisaalta levyllä löytyy muutama todella heikko lenkki kuten esim. Ships don't disappear. Levyn lyriikka on kuitenkin kautta linjan ehyttä, älykästä sekä pintaa syvemmälle pureutuvaa. Se pyrkii monessa kohdin tarttumaan yksinäisten ihmisten ongelmiin. Esim. Sairaalaan unohdetun vanhuksen ahdistuneisiin tunnepurkauksiin. 10cc valittiin levyn ilmestymisvuonna Englannin lupaavimmaksi yhtyeeksi, eikä syttää. Seuraavan vuoden touko-kuussa ilmestyi tosi kova levy, Sheet music. Älppärit lohkaistiin peräti neljä singleä, joista tunnetuin lienee The Wall Street shuffle. Levyä hipoo musiikilliselta toteutukseltaan lähes täydellisyyttä, olematta kuitenkaan mitään täyteen ahdettua puuroa. Kunnianhimoiset toteutukset, laajat soitin valikoimat sekä terävät sanoitukset takaavat, että levy on ehyt saumaton kokonaisuus.

10cc

Gizmo

Lol Creme käytti Sheet musi-cilla ensimmäistä kertaa Gizmoa. Se on sähkökitara jonka tallan päälle on laitettu pieni metallirasia, jossa on kirjoituskoneen iskuria muistuttavia heiluvia väkisiä kuusi kappaletta. Ne lyövät kieliin tasaisesti aiheuttaen loppumattoman sustainin eli ääni soi niin pitkään kuin halutaan. Gizmoa on alettu valmistaa sarjatuotantona Amerikassa. Toivottavasti hinta ei nouse liian korkeaksi tavallisen Jäppisen lompakolle. Levyltä löytyy muitakin erikoisia soittimia kuten bazookia ja steppausta. Kansien suunnitteluun on pantu varmasti paljon aikaa ja rahaa ja toteutukseen vieläkin enemmän. Kokonaisuus hyvä, jälkimaku vielä parempi. Ehkä siinä olivat sanat, jotka voisivat hieman valottaa tätä mielestäni yleisesti hieman aliarvostettua levyä. On ymmärrettävää, että Sheet musicin jälkeen on vaikea yltää taiteellisesti yhtä korkeaa tasoaan levyyn. Tässä varmasti yksi syy miksi 10cc:n seuraava levy kuulosti niin vaisulta. Riidat levy-yhtiön kanssa (josta seurauksena yhtiön vaihdos Mercuryille), sekä rankka Yhdysvaltojen kiertue vai-kuttivat varmasti myöskin asiaan. Kaikesta huolimatta 10cc pystyi säilyttämään omaperäisen linjansa ja tekemään loistavan miljoona hitin I'm not in love. The Original Soundtrackiltä löytyy myös toinen kappale yli muiden, One Night In Paris. Se on humoristinen kertomus miehestä joka haluaa löytää Pariisin salaisuuden päätyen lopulta Notre Damiin. Tarkakorvainen kuuntelija huomaa, että vaikka kappaleessa lauletaankin englanniksi, lausutaan jokainen r-kirjain ranskalaisittain. Levypussissa, sanoitusten kohon merkitty One Night In Parisissa aina jokaisen virkkeen kohdalla viereen, kuka kunkin repliikin sanoo. Levyn muusta annista ei kannata mainita kuin latinalais-rytmisen The Film Of My Love, jossa on taivoiteltu melko onnistuneesti aitoa 50-luvun fiilistä. Näin olemmekin edenneet vuoteen 1976, jolloin 10cc julkaisi neljännen ja arvostetuimman albuminsa How Dare You. Se alkaa nimikkokappaleella, joka on instrumentaali. Biisi on rakennettu satunnaisten ja monimutkaisten kikkojen varaan, joista pehmeät vokaali osuudet ovat toteutettu lähes uskomattomalla ammatitaidolla. Ykköspuolelta löytyy vielä loistava I'm Mandy Fly Me, jonka vastustamatonta laulumelodiaa olen usein funtsinut pintaa syvemmältä. Se on semmonen biisi jota on pakko hyräillä. Olkoon Beatlesit, Paul Simonit ym. tehneet hienoja melodioita, on minun todettava, että 10cc:n hienot melodiat, älykkäät tekstit sekä loistavat toteutukset ovat yksi parhaita asioita mitä pop-musiikissa on tapahtunut. No, mielpiteitä ja makuja on monenlaisia, tässä oli yksi. Jospa taas asetettaisiin pieniä rajoituksia superlatiivien käyttöön (mikä 10cc:n kohdalla on harvinaisen vaikeaa.) Kakkospuolen avaa uudelleen miksattu ja pitempi versio singlehitistä Art For Art Sake. Levyn päätteekseksi muodostuu lopetus kappale Don't Hang Up. Se on surullinen kertomus avioparin puhelin keskustelusta kun he aikovat ottaa eron. Se on ikäänkuin seitsemän kappa-leen harmonoinen yhteensulautuma. Kappaleen herkkydelle ja monimuotoisuudelle saa etsiä seuraa mistä tahansa musiikista. Sanoitukseltaan Don't Hang Up on täyden kymppin arvoinen. Siinä on pystytty kuvaamaan sitä ahdistuneisuutta ja epävarmuutta, mitä laulun tilanne varmasti on. Esim. "Kun baarimikko kysyi: Mitä joutte, vastasin: Avioliittoa jäissä. How Dare You: n jälkeen alkoi bändissä tapahtua.

Gotley & Creme

Vuoden -77 alussa ilmoittivat Kevin Godley ja Lol Creme eroavansa bändistä lähinnä omien kunnianhimoisten suunnitelmien takia. Heidän piti alunperin tehdä single, jossa käytettäisiin vain Gizmoa, mutta siitä tuli varsin erikoinen kolmen lp:n kansio nimeltään Consequences. Godley ja Creme ovat jatkaneet uriaan kahdella hämmästyttävällä levyllä L ja Freeze Frame. Progressiivisen ja erikoisuuden nälkäisen musiikin ystävän makuun levyt varmasti ovat.

KEVIN GODLEY (vas.) ja LOL CREME.

Samaan aikaan kun Godley ja Creme valmistelivat Consequencesia, julkaisivat Graham Gouldman ja Eric Stewart nelimiehistä taustabändin tukemana Deceptive Bends albumin. Siltä lohkaistiin kaksi singlehittiä, Good Morning Judge ja The Things We Do For Love, jotka roikkuivat Englannin listalla pari kuukautta. Deceptive Bend:siä leimaa selvä masentuneisuus ja yksitoikkoisuus ikäänkuin pojilta olisivat loppuneet eväät kesken kaiken. Toisaalta on ymmärrettävää, ettei kaksi miestä pysty muutamassa kuukaudessa säveltämään jotain How Dare You:hun verrattavaa, mutta jokapäiväisessä levy on pettymys. Ai-noana valopilkkuna kannattaa mainita kolmiosainen Feel The Benefit, jossa on sitä jotain mitä 10cc oli aikaisemmin. Luulin bändin jo lopahtaneen täysin kun kuulin saman vuoden (-77) lopussa ilmestyneen konsertti tuplan Live And Let Live. Se sisältää yhtä kappaletta lukuunottamatta Deceptive Bend:sin sekä "parhaimmat" Gouldman-Stewart biisit edellisiltä albumeilta. En ole koskaan uskonut, että 10cc toimisi lavabändinä ja tämä levy vahvisti käsitystäni. Lähinnä otan tämän konsertti levyn rahat pois-juttuna. Tiedä sitten ketä syyttää, ilmeisesti levy-yhtiötä. Tämän surkean esityksen jälkeen kuulostaa yhtyeen seuraava pitkäsoitto Bloody Tourists suorastaan raikkaalta ja ilmeikkäältä. Sävellykset ja toteutukset ovat huolellisemmin tehty ja jälki on sen mukaista. Yhtyeen muut jäsenet ovat myös osallistuneet sävellystyöhön muutamassa kappaleessa, joista parhaiten on onnistunut rumpali Stuart Tosh, joka laulaa soololaulun kakkospuolen avausraidalla Reds In My Bed. Levyn avaa reggae rytminen Dreadlock Holiday, joka nousi singlenä suoraan Englannin ykköseksi. Jatkoa seuraa kauniissa For You And I:ssa. Puolen päättää valistava The Anonymous Alcoholic, joka kääntyy edukseen poikkeavuudellaan levyn muusta materiaalista. Levyn parhaana raitana pidän kuitenkin Eric Stewartin Everything You Wanted To Know About. Siinä on sitä ironisuutta mitä 10cc:ltä on totuttu kuulemaan (biisi kertoo Deborrah nimisestä Soholais työstä). Kappale tuo mieleen Sheet Musicin aikaiset toteutukset, eikä laadussa tingitä. Sanoituspuoli on mielestäni ainoa huomattava heikkous, kun vertauspohjana käytetään "vanhaa" 10cc:tä. Se vaikuttaa pintapuoliselta ja väkisin väännettyltä. Tietenkin poikkeuksia lukuunottamatta. Vaikkei 10cc ehkä yltänytkaan tällä levyllä aikaisempien levyjensä tasolle, voidaan sanoa sen kuitenkin pesseen kasvonsa. 10cc:ltä on juuri ilmestynyt uusi levy nimeltään Look Hear, jota en valitettavasti ehtinyt saada tähän hätään. Tarkoitus on saada siitä levyarvostelu joko tähän tai seuraavaan VALO:on. Huhupuheiden mukaan levy olisi kaupallista paskaa. En tiedä, mutta katsotaan katsotaan.....

"Alkuperäinen" 10 CC.

KAIVARI-ROCK

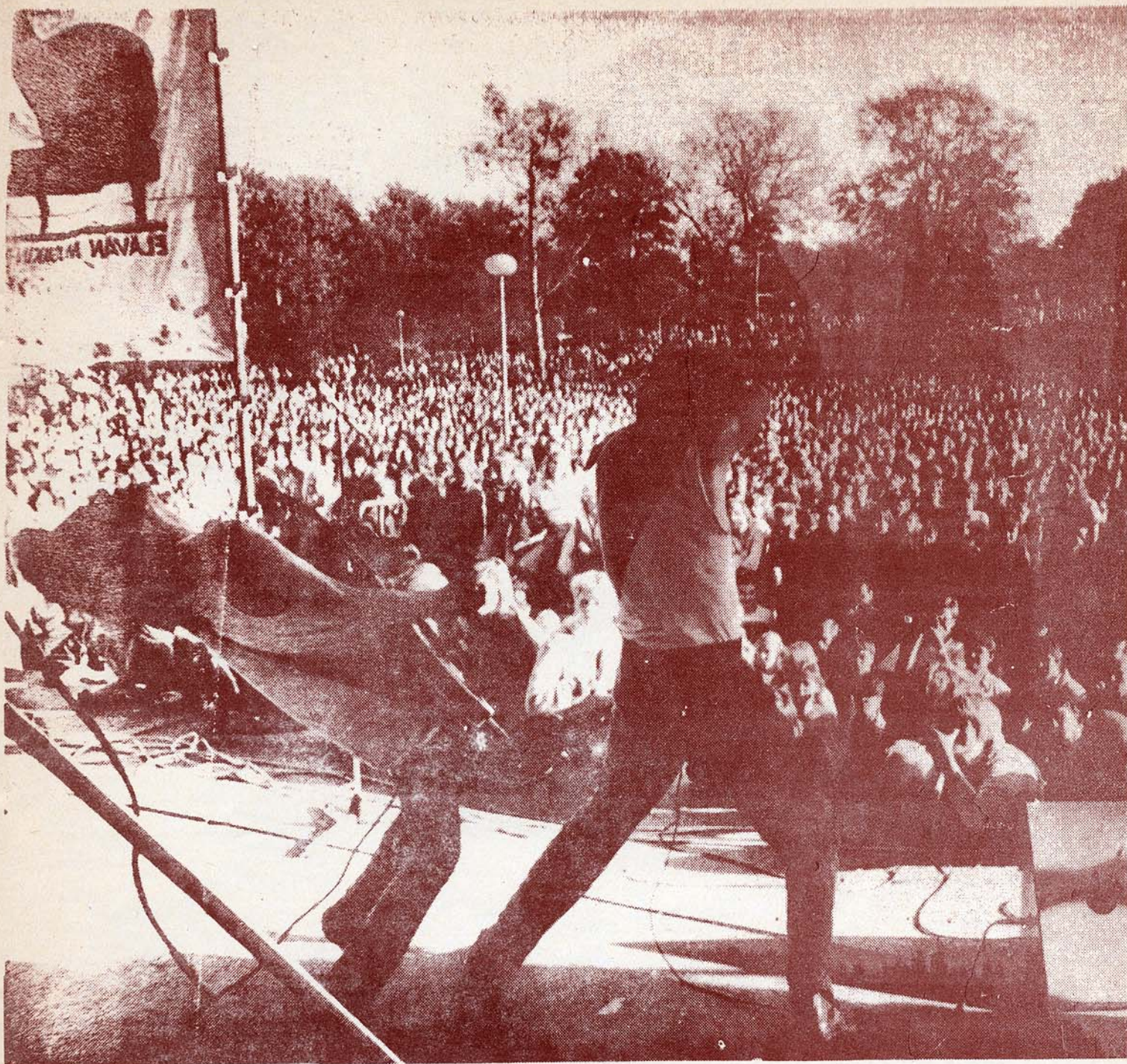
Kesäkuun helteet olivat juuri painaneet ohi, mutta sää suosi ELMU:n Helsinki-päivän ilmais-konserttia Kaivopuistossa. Ennen PelleMiljoonaOy:tä oli lavalla lämmitellyt Eero Koivistoisen jazz-band sekä joku tanssiryhmä. Sitten Donnerin Otto ilmoitti, että Pelle olisi soittovuorossa. Vielä tehokkaammin sen teki joku kannipäinen roudari tai muu sellainen kiljuen ja karjuen kuin hullu-jospa kaveri oli vähän kaheli? Ainakin hän oli hemmetisti tv:n poliisi-sarjan Starskyn näköinen Hell's Angels-kuteineen. Tämän jälkeen sai Pelle Miljoona itse vuoron puhua mikkiin ja sössötti toivomuksen, etteivät kananmunat lentäisi niinkuin viime vuonna. No, eivät ne munat lennelleet-muuta kyllä tapahtui.....

Pelle Miljoona Oy

Pelle Miljoona Oy soitti paljon uutta kamaa, tosin ei paljon eronnut vanhasta. Keikan aloitti biisi "Juosten kohti elämää", mutta ilmeisesti sen nimi oli täällä kertaa "Täältä tullaan elämä", sillä niin kuului kertosaä tai mikä lie taustakuoro. Monet sanovat, että Pelle on uudistunut ja uudistautuu turhankin nopeasti, mutta konsertissa oli ainakin vahva paikallaan-poljennan maku. Olihan mukana kylläkin yksi ska-biisi, mutta sen sanoituksiin ei ole tullut mitään uutta sisältöä. "Elämä on totta" lauloi Pelle, mutta lavalla hän kuitenkin sattui olemaan tilassa, jossa ei paljon elämästä tajuta-vai oliko se pelkistettyä todellisuutta? Omaa fiilistä loi Ari Taskinen hymyllään vaihdellen kosketin soittamista kitaraan. Toinen kitaristi Andy pärjäsi myös aivan hyvin. Sen sijaan nuori skahousuinen, basisti muistutti apaattisuudessaan lähinnä Beatlesien Stu Sutcliffeä-eipä paljon bassoa erottanut. Tiettyä karismaa oli ilmassa kun Tumpi Varonen siirtyi vokalistiksi, tosin hän esitti tuttuja biisejä, kuten "Katupoikien laulu", "Lanka palaa", jonka kertosaäkeeseen edellä mainittu Starsky koitti angeta mukaan ja tietenkin Taskisen nätti hitti "Tahton rakastella sinua", joka kuitenkin ikävä kyllä, munasi koko keikan lopullisesti. Syy ei ollut bändin vaan lavalle tunkevan kannipäisen yleisön ja sitä kautta liian löysien järkkäreiden. Heti biisin alussa lava täyttyi kaikenlaisista yksittäisistä tanssitaiteijensa esittelijöistä ja Starsky lorautti kaljepullon sisällön päähänsä. Sitten muutama roteve kaveri halusi laulaa itse biisiä ja niinpä sitten mikki lähes riistettiin Varosen kädestä ja pari riviä säkeistöä jäi väliin. Bändiläisillä ja etenkin Tumpilla piti pinna kuitenkin ja he jatkoivat biisin loppuun. Se siitä, tanssiryhmä esiin ja pieni tauko.....

Tanssiryhmä tarvitsi pienen tilan lavan edestä ja nyt siihen rynnännyt yleisö piti saada vetäytymään pari askelta taaksepäin. Mutta kun yleisö ei suostunut, otti Starsky taas mikin ja esitti uhkavaatimuksen: "Jos ette nyt häivy siinä niin mä laulan... häivytteks te vai laulanks mä?" "No kun yleisö ei ilmeisesti tarpeeksi liikkunut aloitti hän jotain" beebop-aa-lulaaa... "Sitten häneltä vietiin mikki. Pääseeköhän hän Suosikin "A Star Is Born"-sarjaan???

Andyn ja Pellen hahmot Kaivarissa. (kuva HS)

Pave's Mistakes

No, tämä on aivan hölynpölyä, Pave Maijasen Mistakesiahan siellä odoteltiin ja minä henkilökohtaisesti odotin kovempaa näosta. Ja kovat oli tosiaan putkes-
 Sympaattinen ja nykyään kovin elegantin siisti Pave Maijanen kovine bändeineen heitti aluksi letkeän "Cafe on the road", vou-vou-vou, hienoiset reggae-kompit olivat nastoja ja Maijanenkin sormeilla välillä kitaraa. Bändi kykeni lähes samanlaisiin soundeihin kuin levyllä ja Maijanen lauloi hyvin, kuten tavallisesti. Sitten tuli Mistakesin sovitus vanhasta Animals-biisistä "Don't Let Me Be Misunderstood" ja se oli aivan onnistuneesti muokattu-ei mikään disco versio. Jyrki Manninen veti slideä taidolla ja hänen ja Jukka Orman kitaroiden vuoropuhelut soloissa olivat tosi maukkaita. Seuraavana pistettiin peliin jo kaupoissakin olevan Mistakes-singlen a-puoli "Think What You Think" joka ei käsittele kovin ystävällisesti armeijaa... Biisinä luonnollisesti tappis, (Olinko huomaavinani joitakin pieniä ska-vaikutteita?) mutta sanomasta en oikein päässyt selvytyteen.

Todellisena menopalana bändi heitti biisinsä "Start the Engine". Keijo Hirvosen "junan jyske" rumpukomppi oli silkkaa utua ja siinä vaiheessa Maijanen karjaisi suomeksi "kone käyntiin." Kiihkeä rokki sai riehuvaa väkeä taas lavalle, mutta tälläkertaa järkkärit saivat hulinnoitsijat rauhoittumaan ja keikka sai jatkua turhitta keskeyksittä ja häirinnöittä. Seuraavassa yhä rajummassa biisissä Maijanen yritti saada viileä suomalaisyleisön mukaan "hey-hey"-huutoihin ja ihan lopulta se jotenkuten onnistuikin. Että huusinko minä? Oh, tuota... eihän sitä tällainen puolueeton tarkkailija, kun tota... Joo, ihan totta pitäis uskaltaa enemmän. Pave's Mistakes oli kuitenkin rautaa, mutta joutui lopettamaan keikkansa pari biisiä suunniteltua aikaisemmin, sillä konserttiin oli tullut yllätysvieras Jamaikalta-reggae-bändi Oshama, jota ei tullut jätettyä enää kuuntelemaan. Paven Mistakes kun oli osoittautunut olevansa kolmen kotimaisen kärkibändin joukossa-Think what you think.....

kirjoittanut Jan Lindström

Soitin kauniina huhtikuun päivänä Yksinäisten Sielujen kitaristille Ilarilla ja kyselin haastattelua. Ilari pyysi soittamaan bändin laulajalle Koboille. Unohdin asian runaaksik viikoksi ja sitten olin jo toukokuun sunnain Kobon käsillä. Kobo sanol, et Yksinäiset Sielut on najonnut, mut hänellä olis paljon juteltavaa. Sovittiin sit tapaaminen Domissa 13. 5. Käytössäni oli failjan duuniauto jonka ikkunoista näin Kobon suunnastavan kohti tapaamispaikkaa. Tulin itse perässä. Jännää... Sit mentiin meille ja haastattelu alkoi. -No niin sä oot sit Kobo ja oikeelta nimeltäs oot...? Mä oon Markojuhani Rautavaara ja toi kirjotetaan just tollallailla. Se on mun ainoo nimi. -Niin sä oot tähänmennessä ollu ainakin Käsäräkä. Suopo ja Yksinäiset Sielut--bändeissä. Millon ja miten tää koko homma sit oikeen alko?

Käsäräkä

1973 kun olin 13-vuotta. Se oli just Käsäräkä. Oltiin ihan skidejä kuunneltiin Sweettiä ja tahdottiin tähdiä. Meil oli pähvilaatikoita ja kaksi akustistaskittaa. Ruveettiin sit miettiä, et täytyy niitä biisejäkin tehdä. Sit tulikin sellanen biisi kun "Valtatie sika".

-Ketkä tässä bändissä soitti? Antti Kaisla, Sakari Kouti ja sit minä. Sit me tajuttiin et täytyy saada mukaan basso, kunnon rummut ja sähköskitti. Ostettiin sit yhteisesti joku 200mk skitti joka sit myöhemmin hajotettiin. Ne oli todella hauskoja aikoja. Kauheesti kokeiltiin, mut ei saatu mitään oikeastaan aikaan.

SM-skabat

Sit tuli vuosi -75 ja mä näin ilmoituksen bändien sm-skaboista. Mä menin ilmoittaa muun bändin tietämättä meidät sinne mukaan. Nää muut jätkät oli sit vähän raivona, et ei me kehdata ja tolee. No me mentiin kuitenkin. No sillon ei ollu viel sarjajakoja ja siel oli vaan proge-bändejä. Meil oli piano, kitara ja rummut. Mul oli kireet farmarit, rasvaa päässä, spittarit ja tollanen fritsuliina. Sit joku sija kysy, et pistetäänkö särkijä päälle. En mä edes tiennyt mikä semmonen oli ja sanoin, et ei. Meil oli kaikki omia biisejä ja karmee show. Jengillä oli ekan kerran niissä skaboissa tosi hauskaa. Me kyl soitettiin sountaa. Se oli punkkia. Ekaa todellista punkkia. Alkuvuodesta. Ei me tiedetty todellakaan mistään mitään. Kaikki lähti niin spontaanisti. Tulittiin tokavikoiksi. Saatiin lavashowsta maximi pisteet 15 pistettä. Muusta me saatiin sitten yhtä pistettä ja nolaa. Me idiootti vielä innostuttiin siitä, et meidän ollaan hyviä. Sit oli pitkä vaihe kun ei tapahtunu mitään. Ei saatu keikkoja. Treenailtiin vaan. Vuonna 1978 päätettiin littyä Espoon musiikki yhdistys koorukseen, et jos sitä kautta saatas keikkoja. Ei me mitään saatu. Mentiin sit -78 sm-skaboihin. Sillon oli jo mukana Olli Heikkinen joka soitti bassoa. Me oltiin uuden-aallon sarjassa, jossa oli myös Widows mukana. Alkukarsinnat oli Oulunkylässä ja me tulittiin tokaks. Päästiin kuitenkin semifinaaliin Vanhalta. Eka ne sano, et ette pääse jatkoon. Viikon kuluttua ne soitti ja sano et pääsette sittenkin. Mentiin sit loppukilpailuihin Lappeenrantaan.

Soitettiin siellä kohtalaisen hyvin ja tulittiin tokaks. Rett Saapas voitti ja Widows oli kolmas. Sen jälkeen rupes tule keikkoja hieman paremmin. Sit mä kek-sin ton Suopo jutun, et nyt ruvetaan tekemään punkkia oikeen tosissaan. Käsäräkä hajos niiku itestään. Vähän aikaa ne toimi molemmat yhtäaikaan. Oikeastaan Suopo vakiintu vasta viime syksynä.

Suopo

-Keitä SUOPO:ssa sitten soitti sun lisäxx? Ilkka hilden-kitara. -Onx se just lle joka on soitannu Woudessa ja Pohjanoteerauksessa?

Joo, just. Ihan pätevä jätkä. Ilari Rintala-komppiskitti. Sami Takamäki-basso. Sami soittaa nykyään Pelle Miljoona Oy:ssä. Petri Seivo-rummut. Petri on nyx lupaavimmista rumpaleista Suomessa.

-Kun sä vaihdot näin bändiä niin vaihtuko myös biisit. Esittikö Suopo Käsärään biisejä?

Joo kyl biisit vaihtu. Suopo esitti yhen Käsärään biisin nimeltä "Kuumaa aamu" ja sekin oli tilapäis ratkaisu. Sekin tiputettiin pois myöhemmin. Mulla on aina se periaate et ihan uutta kamaa, uudet biisit ja ihan erilaista kun on eri bändi.

-SUOPO oli punk-bändi? Joo kyl se lähinnä kai punkkia oli. Kyllähän sä sen kuulit.

-Joo. Suopolla tais ollakkin huomattavasti enemmän keikkoja kun Käsärällä, vai mitä? Kyllä. Niitä oli ihan liikaakin.

-Siihenkö Suopo hajosi? Siihenkin. Sit me menetettiin harjoituskämpä eikä päästy kuukauteen treenaa uusia biisejä. Ei voitu uusia ohjelmistoo keikkoja varten.

-Missä teillä sit oli se harjoituskämpä? Se oli tapiolan lämmössä. Me vaan lennettiin sieltä ulos. Ne kai pisti sinne jotain työkaluja. Oltiin sit Lepakossa tekemässä uutta ohjelmistoa joka olis olu helvetti mielenkiintoinen.

-Mut se jäi kesken? Jep. Sami lähti Pellen bändiin ja kaikki niiku hajosi. Mut Sami siis lähti sillon kun Suopo oli jo rakoilemassa.

Joo. Ei se hajoominen ollu missään tapauksessa Samin syytä. Se oli vaan ikäänkun viimeinen pisara. Viimenen keikka oli Munkkivuoren ok-klubilla.

-Kuka tai ketkä teki Käsärään ja Suopon biisit? Minä. Sävelet ja sanat, Melkein kaiken. -Kun sä teet biisin onko ensin sävel vai sanat? Se on niiku fililksen mukaan. En mä koskaan ala tekee biisiä. Mä voin olla raitiovaunussa ja ahaa biisi. -Osaat sä soittaa hyvin skittaa? Mä oon vaan komppikitaristi ja huono sel-lanen. En mä oo koskaan kitaraa tosissani harjo-tel-lu.

Yksinäiset Sielut

-Okei. Sit perustettiin Yksinäiset Sielut. Kerro. No se lähti siltä pohjalta kun mä oon aina ollu hir-veen Dylan-friikki ja rupes kaikki biisit menee sii-hen suuntaan ihan tahtomattaan. Tai myös Nurmio tyyppistä kamaa.

-Tarkotatko et sekä sävelet et sanat? Sekä että. Ei mitään matkimista, mut sen tyyppistä.

-Yksinäisissä Sieluissa oli kaksi Suopon entistä jä-t-kää sun lisäxx? Joo. Rumpali ja komppikitaristi. Komppikitaristi siir-ty sooloilemaan ja minä komppiin. Basistiksi tuli

ihan uus jätkä Erkki Mikkola. Ei ollu soitellu aika-semmin missään bändissä. Hannu Mikkolalle sukua muuten.

-Se jätkä ainaki liikku lavalla. Se on nasta jäikä ja osaa soittaa jopa sitä bassoa kaiken lisäksi. Ekalla keikalla Lepakossa liikku e-nemmän kun minä.

-Te olitte siellä taas kerran sm-skaboissa. Kerro. Jep. Tässä välissä me oltiin sellasen kolme miehi-sen Suopon kanssa siellä skaboissa. Mä soitin siinä rumpuja. Oltiin ensin alkukarsinnoissa jotka voitet-tiin ylivoimaisesti. Päästiin semifinaaliin ja voitet-tiin ne tasapisteissä Snoopyn kanssa. Jatkoon ei päästy. Taso oli sen verran kova. Sillonhan oli mu-kana Ratsia ja Widows.

-Takaisin Yksinäisiin Sieluihin. Mites niiden kävi sm-skaboissa? Alkukarsinnat voitettiin ylivoimaisesti. Semifinaa-lissa saatiin kaikkein kovimmat pisteet koko kilpai-lussa. Siis kaikista sarjoista. Lahdessa oli nää semi-finaalit. Eiku semifinaalissa me tulittiin tokaksi.

Bloddy Mary voitti, mikä oli musta hirvee moka. -Te ette siis päässeet loppuskaboihin.

Ei. Ei päästy. Mä olenkin päättän et toi oli vika ker-ta kun mä osallistun noihin skaboihin. Mä en enää kilpaile mun musiikilla.

-Yksinäisillä Sieluilla taisi olla keikkoja riittämiin? Kyllä. Sit alko tulla rahaakin.

-Kuinka paljon keikalta? 500-1000 mk.

-Yksinäiset Sielut ei ehtiny olla kasassa kuneljä kuu-kautta. Miksi se hajosi? Mä kyllästyin siihen. Ei kulkenu enää. Siihen tuli yks jätkä lisäxx. Henrik Björklöf tuli soittamaan kitaraa. Mä siirryin laulamaan. Tyylikin muuttui. Se muuttu koko juttu sellaseks...

-Rupesko ote lipsuu käsistä? Joo. Noin voi sanoa. Mä rupesin niin tiiviisti ole-e niitten jätkien kanssa. Kaikki vapaa--ajatkkin. Aina oltiin yhdessä.

-Sä olit ikäänkun naimisissa niitten kanssa. -Just. Mä muuten inhoon naimisiinmeno-ajatus-takin. Se oli kun olis ollu lukittu jonnekin roskikseen.

-Mut eikö oo toisaalta hyvä et bändin jätkät on tiiviis-ti yhdessä? Ei. Nyt mä ainakin sanon ei. Mieluiten ei oltas edes hyviä kavereita.

-Mikä näistä bändeistä on sun mielestä ollu kovin? Käsäräkä. Tai ainakin mul on siitä parhaat muistot. Me tehdään Käsärään kanssa vielä yks keikka. Siinä on nyt pianisti mukana ja mä soitan bassoa.

-Okei lopetetaan puhe noista bändeistä, vai onko sul-lia vielä jotain lisättävää? Ei ole. Lopetetaan vaan.

-Puhutaan susta. Miten sä luokittelet itses sanottaja-na. Etsä oo poliittinen, vai? En. Poliittinen on ole.

-Mistä asiasta sun sanotukses kertoo? Mul on sellasia kausia. Mul oli eka hassuttelu kausi. Sitten punk-kausi. Sit näis Yksinäisissä Sieluissa oli tietyllä tavalla sellasta kulkuri imagoa.

-ENTÄS nyt sitten? Nyt ollaan hulluja. Mut nyt ollaan paljon rehellisempi.

-Nyt mä en enää yritä tehdä bändiä. Nyt mä teen minä-bändiä. Koska kaikki bändit on ollu sellasi, et se on minä joka näyn. Mä on ruvennu vituttaa se koska se on niille jätkillekin nolaa. Se tulee la-va asettelussa esille. Mä voin pitää jätkä kokonaan piiloon. Se voi olla et ne soittaa seikä yleisöön pä-in ja mä näyn vaan.

-Mut eka toi oo vähä epädemokraattista? Ei, koska mä kysyn niiltä haluuko sä tulla mun bän-diin ja haluuko sä tehdä näin. Jos se haluu nii ok, jos ei nii sit se lähtee vetä. Siksi just tollaset ystävyy-s-suhde bändit on pahoja kun ei voi heittää u-loa vaik se on paska basisti tai rumpali. Todella pahinta fuulaa mitä on olemassa. Bändin täytyy läh-teä siltä pohjalta et se toimii ja et siitä saa rahaa ja mainetta. Noi on mun uudet mietteet.

-Onko raha tärkeä? On. Ei siitä pääse mihinkään. Mä ennen ajattelin et ei se oo tärkeä, mut se on itsenäin llinssiin kuse-mista. Raha on se millä eletään.

-Uneksitäs mistään? Omasta studiosta. Sen mä vielä joskus aion toteut-taa. Nyt mulle tulee hyvät mahdollisuudet kokeilla koska Sibelius--akatemialla on elektronisenmusii-kin studio, jota failja saa lainata. Mä saan mennä failjan mukana sinne. Aion käyttää hyväkseni niin paljon kun vaan pystyn.

-Mikäs mies sinun failjasi on? Säveltäjä-professori. Siltä mä oon musiikin lahjak-kuudet perinyt.

-Miten failjas suhtautuu tohon sun musiikkiin? Failja on radikaali. Se dikgas Käsäräkä. Monet jotka on mun asemassa ei varmaan myöntäis et failjansa on niihin vaikuttanu. Mä myönnän. Oonhan mä soittanu selloa kymmenen vuotta.

-Entäs sun levytykset. Aiotko yrittää levyttää ja onx se tärkeä? On se on hirveen tärkeä. Toi pitää tehdä.

-No onko keikat tärkeitä? Joo. Sillon voi näyttää hullulta.

-Jos sun pitäs luella sun mielestä kovimmat yhty-eet ja artistit v. 50-80, niin keitä listaankuului? Elvis Presley, Buddy Holly, BEATLES, Rolling Sto-nes, Jimi Hendrix, The Who. 70-luvulta Sex Pistols, PIL, Thin Lizzy ja elektronimusiikki.

-Entäs kotimaiset? Hurriganes, Backwoods, Pelle Miljoona. Eput on hauskoja.

-Sä mainitsit kans tuolla aikasemmin Dylanin. Dylan on rauhallinen. Dylan on kuin kirja. Siinä mu-siikissa tapahtuu paljon, mut se on ulkoasultaan rau-hallinen. Sisällöltään silti niin mielenkiintoinen.

-Jos sä saisit valita jätkä keiden kanssa sä meni-sit levyttämään niin keitä lähtis? Ai ketä kotimaisia vaan?

-Just. No ainaki Pete Malmi. Backwoodsien Salon ja Floi-di. En mä ny osaa muita sanoa.

-Sä rupeat nyt tekee sanotuksia englanniksi. Mitä ne käsittelee? Kyllä rupeen, vaik mä oon todella huono enkussa. Täytyy pyytää kimmakaveria korjaamaan virheet. Niin ne sanotukset. Yks juttu kertoo vuorotyöläises-tä joka uneksi vapaapäivästä.

-Sit sä oot ajatellu tehä biisejä saksaksi. Onnistuu-ko se, mitä luulet? Kyllä ne onnistuu. Mä aion kokeilla. Vaikka mä en englantia osaa mä yritän. En mä voi mitään menet-tää.

-Entäs musiikillisesti nää sun uudet jutut. Miten sä kuvaillisit sun musiikkiasi? Se on ihan mun omaa. Se on synkkää, mahtavaa. Sel-lastä jokapistästä värisemään.

-Käytätkö paljon muita instrumentteja kun noi perus instrumentit(basso, skitti ja rummut)? Ei sekoilu, mut sellasta joka pysyy kasassa. Aika paljon käytetään kosketinsoittimia.

-Mitä sä uskot et 80-luku tuo mukanaan musiikilli-sesti? Lokerointi loppuu. Muodit laantuu. Bändi skabojen luokat loppuu.

-Mitä mieltä sä oot yleensä SM-skaboista? Mä oon niihin helvettiin pettynyt. Mä kuitenkin kehotan kaikkia bändejä menee niihin. Niistä oppii.

-Luotitäs todella Yksinäisten Sielujen mahdollisuuksiin. Kyllä. Mä olin ihan varma. Mä olin lavallakin hir-veen varman näkönen. Mä olin niiku Isokynä. (nau-rua)

-Sä oot ny toiminu lähinnä musiikin puitteissa. Oot-ko koskaan suunnitellu mitään muuta? Joo. Toi olikin hyvä kysymys. Mä rupeen tekee kir-joja. Mä oon jo tehnykin sellasen runokirjan. Toi-nen mikä mua kiinnostais olis filmin tekeminen.

Oon mä joskus tehnykin. Käsärään kanssa. -Palataan tohon runokirjaan. Tuliko siihen sun sa-notuksia? Joo, luultavasti siihen tulee mun kaikki biisit tähän asti.

-Onko paljon. Kyllä. Mulla on paljon matskua jota en oo edes min-kään bändin kanssa treenannu.

-Onko niitä edes sävelletty? Jotkut on, jotkut ei. Jotkut on tarkotettu sävellettä-viksi, mut sit oon huomannu et toimii runona pal-jon paremmin.

-JEE-lehdessä sanottiin sua Pellemäiseksi. Ootsä? En. En oo koskaan ollu. Sama juttu ku mua jossain verrattiin Nurmioon. Tollanen virtutaa.

-Mitä mieltä sä oot kollegoistasi. Tuutsä toisten bändien jätkien kanssa toimeen? -En. Eino kyl mä tuun kaikkien kanssa toimeen. Ainakin mä näytän niin. Nykyään mä mielummin en tuu toimeen jos mä en todella pidä jätkästä.

-Mitä sä tansit lopuksi sanoa? Sen, että mä odotan 80-luvulta paljon. 2000-luvulta vielä enemmän. Mä uskon et mitä vanhemmaksi ih-minen tulee sitä laajemmin se asiota tarkastelee.

Vaikka väitetään, et mun mutsi ja failja on kaikkeja Ei ne tajuu mistään mitään. Ainakin omasta failja-sani voin sanoa, et se ymmärtää niin laajalti asioi-ta et ei mitään rajaa. Tietenkin radikaalisuus väha kärsii. Niin kauan ihminen on kehityskelpoinen kun se vaihtaa mielipiteitään. HAASTATTELIJA: TAPSA

KOBO

Minä olen anti-Kristus. (Rotten nauttuan V.A.
LO:n pörssissä "Jumala-Lennonin" ohj.)

PÖRSSI

No niin apaattiset pierut. Tänne ei ilmestynyt kun 13 pörssilappua. Te ootte todella hölmöjä. Jos ei tahti parane niin tää on vika mahdollisuus saada meiltä ilmais-sinkkuja. Menikö kaaliin? Toimi siin näin: Lähetä HETI pörssisi osoitteella: Tapio Pelttari, Airuentie 2, 00620 Helsinki 62. Tällä kertaa ilmais-singlen voitti Tomi Pirinen Kaarinasta. Tomi toivoi itselleen SE:n Mmm/Meillä vois olla tänään hauskaa. TULEE. Nämä menestyivät:

ULKOMAISET ARTISTIT

- (-3-) 1. JOHNNY ROTTEN.....13p.
- (-1-) 2. JOHN LENNON.....8p.
- (-2-) 3. BOB DYLAN.....6p.
- (---) 4. JIMI HENDRIX.....5p.
- (-4-) 5. DAVID BOWIE.....5p.

ULKOMAISET YHTYEET

- (-1-) 1. THE BEATLES.....15p.
- (---) 2. THE CLASH.....13p.
- (-3-) 3. SEX PISTOLS.....9p.
- (-2-) 4. PINK FLOYD.....6p.
- (-4-) 5. RAMONES.....5p.

KOTIMAISET ARTISTIT

- (-1-) 1. PELLE MILJOONA.....13½ p.
- (-3-) 2. HECTOR.....10p.
- (-2-) 3. JUICE LESKINEN.....9p.
- (---) 4. MAARIT.....6p.
- (-3-) 5. KOJO.....6p.

KOTIMAISET YHTYEET

- (-1-) 1. PELLE MILJOONA OY&1980.....21p.
- (-5-) 2. KADOTETUT.....14p.
- (-3-) 3. HURRIGANES.....7p.
- (-2-) 4. EPPU NORMAALI.....6p.
- (-4-) 5. POHJANOTEERAUS.....5p.
- (---) 6. SE.....5p.

SUKUPOLVI X ? (säv. Kadotetut/san. Ahti)

Ne tulee konsertteihin hakaristit hihoissaan.
Ne tulee bailuihin koppalakit heltoissaan.
Ne sanoo meitä yhteiskunnan vihollisiksi.
Ne sanoo itseään yhteiskunnan puolustajiksi.

Koulussa ne pitää yllä puhdasta järjestystä.
Jos olit erilainen ne kyllä kitki sen susta.
Kaduilla ne ajaa takaa sua ja jos kiinni saa,
voit olla varma sen jälkeen olet kappaleina.

Ne pistää meidät niiden omiin lokeroihin.
Olet joko juntti, jutsku tai hämy.
Milloinkohan nekin oppii ole ihmisii?
Milloinkohan nekin oppii hyväksyy toisii?

Ollaanko me tosiaan sukupolvi x ?
Ollaanko me tosiaan tunteimaton tekijä?
Tehtiiks me tarpeeks sillä 70-luvulla,
vai syytetäänkö vaan meidän aikalaisia?

DESSI

ULKOMAISET ARTISTIT

- 1. _____ 3p.
- 2. _____ 2p.
- 3. _____ 1p.

ULKOMAISET YHTYEET

- 1. _____ 3p.
- 2. _____ 2p.
- 3. _____ 1p.

KOTIMAISET ARTISTIT

- 1. _____ 3p.
- 2. _____ 2p.
- 3. _____ 1p.

KOTIMAISET YHTYEET

- 1. _____ 3p.
- 2. _____ 2p.
- 3. _____ 1p.

Jos minä voitan niin haluan _____

-singlen.

Nimi: _____

Osoite: _____

Puhelin numero: _____

Muuta asiaa: _____

/ja nyt sit suu poikki. MOI.

Voit tietystilähetää pörssisi, mut pidä kiirettä koska jos ennen ens lehteetä tuupaljon pörssijä niin tää typerä pörssi lopetetaan. (terv. T. P.)

SIDVISIO

N:2

"RUUSUISIA KUVITELMIA"

MYynti: STUREN LEVY

TERV. JORMA VASTELIN, TOLARINTIE 4 D, 49
00400 HKI 40

JA LEHTI OLI SIDVISIO!

IHAN TARPEEKSI HYVÄ MAINOSTÄHÄN
LEHTEEN - T. P.

VETELEHTIJÄ

Tilaisuutesi on tullut. Osta VETELEHTIJÄ 1.
Sisältää mm. Hämypäivät, WC, Eugen, huumeet,
Juomari Nurmi, ja/tai Boomit 14-15.
Sis. todella hauskoja juttuja. V=5mk ja B:t=5mk.
Osta molemmat tai kaikki =10mk.
Kaikki raha ym. tuote osoitteeseen:
Pertti Nyberg, Putamäentie 13 A 5
00360 Helsinki 36

VETELEHTIJÄ

Ilmestynyt VALO-kalikonan.
Tässä numerossa mm. The
Clash, Save Birds, Apatia
Muncassa? Pörssi-tulokset,
Heavy-yhdistys, Kadotetut-
Ahti ja paljon muuta. Hinta
3.50 mk plus postik. 1.50 mk.
Lähetä rahat ja mahdolliset ju-
ut os. Tapio Pelttari, Airuen-
tie 2, 00620 Hki 62. (PS.
Terveiset Vetoille.)

TÄMÄ ILMOITUS
JULKAISTIIN SOUNDISSA
(5/1980) JA SIITÄ KIITOK-
SET: KIITOS.

Arkistokuvia avioerosta. Oltuaan asumuserossa yli vuoden, näyttelijä Lee Majors on rekisteröinyt avioeron Los Angelesin piirikunnan korkeimmassa oikeudessa näyttelijätär Farrah Fawcetts- Majorsista.

"KADOTETUT ESPAN LAVALLA"

Valon toimittaja kävi seuraamassa "Kadotetut" konserttia Espan lavalla 2.8. Täytyy todeta, että konsertti oli varmaankin kovimpia uuden aallon konsertteja tänä kesänä. Kitarat viritettiin jo hyvissä ajoin ennen konserttia tähtitorninmäen puistossa, vaikka virkavalta puuttuikin viritelyn aikana asiaan, kitarat ja basso saatiin sopivaan vireeseen itse. Konserttiin oltiin saatu jopa kaksi lämmittelybändiä, jotka eivät kuitenkaan saaneet yleisöä fiilikseen. Mutta "Kadotetut" sai. Kadotettujen esiintyessä alkoi yleisöä kertyä lavan ääreen sankoin joukoin, eikä syyttä, sillä bändi pani todella parastaan, eikä turhaan sillä lavan edessä vanhatkin nuoruivat kuten itsekukin varmasti huomasi. Bändi taputettiin päätteeksi takaisin lavalle, jolloin nähtiin mahtavaa kuorolaulua ja pogoilua fanien toimesta (tämän sika järkkarit kuitenkin lopettivat.) Konsertti päättyi mahtavaan kuviokelluntaan Espan suihkulähteessä valokuvaajien iloksi.

Konserttikulუმisiin Harts

Pop-supertähti Elton John saapuu Lontoon Heathrow-lentokentälle 21. toukokuuta lennettyään Pariisista, missä hän on ollut edistämässä uuden LP:nsä myyntiä "21 at 33".

Kaksi englantilaisen Status Quo nimisen rock-yhtyeen jäsentä, Rick Parfitt ja Francis Rossi (vas.) saapumassa Lontoon Heathrow-lentokentältä 19. 5. Yhtye jou-tui mukaan Miamin rotumellakoihin edel-lisenä viikonloppuna kun heidän autonsa ikkunat särjettiin ja se yritettiin kaataa. ↓

TAMPERE

Päätimme päivänä eräänä minä, Mika Vakkuri ja Pertti Olkkonen lähteä Tampereelle viettämään eräelämää ja mikäli mahdollista myymään VALO-lehteä. Käytössämme oli Olkkosen farmari Mazda. Tästä lähtien kutsun kavereita nimeltä Fabbiiir (Vakkuri) ja Olmu (Olkkonen). Kello näytti vielä yhdeksää kun matkaan lähdimme. Minä ajoin. Tarkoituksemme oli kuitenkin vaihtaa kuskia Hämeenlinnassa. Muonitusmiehen oli hankkinut useita pullollisia janojuomaa. (Muonitusmiehenä toimi Fabbiiir) Auto on rekisteröity kahdelle ja siksi Fabbiiir sai olla takalaverilla ketarat oikosena. Menomatka sujui kohtalaisen rätöisästi ja ajoin Tampereelle asti.

Aikamme kaupunkia kierreltyämme lähdimme kohti Härmälän leirintäaluetta. Oli 16.5. Löysimme rannasta pehmeän "leirikiven" jolle istuuduimme. Janojuomien loputtua kävimme levolle. Aamulla herättyämme lähdimme bussilla kohti Tampereen keskustaa. Aikamme kaupungissa harhailtuamme törmäsimme paikalliseen herrasmieheen nimeltä Arska. Arska pummasi rahaa ja lupasi esitellä meille Tampereetta. Lähdimme Espisiin, minkä edessä yritimme myydä VALO:a sangen huonolla menestyksellä. Saimme lopulta myytyä kaksi kahdelle Kuopiolaiselle tytölle. (Terveiset Minnalle) Kun Epe's ei ottanut lehteämme myyntiin suunnistimme kohti Original Record-sia. Sinne saimmekin myyntiin 20 lehteä. Kiitos. (Original Records tosin vetotaa myynnistä 30%) Aika paljon, but anyway.... Lähdimme läheiseen puistoon jossa joku tyttö muisti nähneensä minut Lepäköllä. Eritoten Olmu oli jo aikamoisessa, Arskan kehoituksesta siirryimme keskustassa sijaitsevan kirkon portaille, jossa jutustelimme paikallisten nuorten kanssa. (mm. Karanteeni ja Nivelreuma-yhtyeiden kanssa) Kun liemipullojemme pohjat lähestyivät uhkaavasti päätoimittaja lähti kauppaan hakemaan lisää ja Olmu lähti näliissään paikalliseen ravitsemusliikkeeseen nauttimaan kevyttä kenttä lounasta. Fabbiiir jäi kirkolle. Päätoimittajan palatessa paikalle oli Fabbiiir jo suljettu siniseen kaappiin, joka lähti kiidätämään häntä kohti valtion hotellia. Tässä vaiheessa tiemme erosivat väliaikaisesti. Seuraavassa kerronkin lähinnä Fabbiiirin kohtalosta. Lyhyen kuulustelun jälkeen herra konstaapeli pakisi Fabbiiirille pyhät sanansa. Ts. Fabbiiir jäi putkaan. Fabbiiir sai jakaa lokaalin kolmen muun herrasmiehen kanssa. Samaan aikaan Olmu etsi minua. Päättyi kuitenkin suotuvenneeseen keskelle Pyhäjärveä. Oli ollut hakemassa juomaa leirintä alueelta. Rantaan tultuaan ja siinä vähän aikaa pyörittyään poliisit korjasivat hänetkin. Päätoimittaja oli yksin, vaikkei sitä vielä tiennytäkään. Virtsa hänen yllätettyä hän loukkasi säädylisyyttä yleisellä paikalla. Virtsaasi puistoon. (Noinainakin luki 96 mk:n sakkolapussa) Poliisiasemalla ollessani näin kuinka yhtä kaveria pahoinpideltiin repimällä tukasta ja puristamalla nenästä. Näin siellä myön paljon nuoria. Tampere on siitä huono paikka, että siellä ei ole nuorille muuta paikkaa kun kadut. Nuoret sen sijaan Tampereella ovat nastoja. Teddyjen ja punkkareiden välillä ei ole mitään riitaa. On siellä kuulemma jotain raggareita, mut ei niitä näkynyt. Pyysin poliisilta yöpymispaikkaa tai automme avaimia. Kumpakaan ei annettu vaan minut ajettiin poliisiasemalta kylmään yöhön. Sanottin vaan, että hanki ensikerralla paremmat kaverit jotka eivät joudu putkaan. (Ensikertaa ei tule) Kävelin viisi kertaa keskustan ja poliisiaseman väliä ja lopulta uhattuani tehdä rikoksen minut vietiin rikospoliisin selliin. Aamulla selliin tuotiin Arska ja minut lempattiin ulos. Arskasta ei tän enempää. Olmu odotti mua ulkopuolella ja käytiin kysymässä Fabbiiirin kohtaloa. Hän oli päässyt sellistä klo 2. Lopulta päätimme lähteä kävellen kohti autoamme ja kohti Härmälää. Saavuimme viimein autollemme sen sisässä nukkui vikatonta untan Fabbiiir. Herättimme hänet ja kysyimme miten olet päässyt ilman avaimia murtovarmaan(?) autoon. Fabbiiir oli kävellyt autolle yön hämärinä hetkinä ja pitkän tovin autoon yritettyään katsonut sammalmättään ainoaksi vaihtoehdoksi yöpyä. Kylmyys kypsyty kuitenkin urhomme ja alkoi taistelu autoon pääsemiseksi. Synnyndäisenä nerona hän kuitenkin irroitti rautalangan aidasta ja sen sekä pullonavaajan avulla hän lopulta pääsi autoon. (Miten se on edelleen hämähäyden peitossa). Päätimme suunnistaa pitemmittä puheitta kohti Helsinkiä. Olmu siirtvi rattiin ja 80-lätkä kiinnitettiin takalasiin. Olimme

ajaneet n. 20km kun poliisit pysäyttivät meidät jättiläiskokoa 280mk siitä, et autossa oli yk matkustaja lii-
kaa ja sekä autossa että olmulla 80-lätkä. Meidät saa-
tettiin lähimmälle bensa-asemalle ja sanottiin, et yks
lähtee liftaa. KIITOS, reilut poliisit. Mä ja Fabbiiir lä-
hettiin sit liftaa. No ei meitä kukaan kyytiin ottanu.
Mentiin takas bensikselle. Soitettiin vikoilla rahoilla
himaan. Sit funtsattiin, et mitä tehtäs. Vaihtoehtoja o-
livat mm. myydään auto, ollaan vaan, ajetaan pikkutei-
tä, ajetaan täysillä eteenpäin... yms. Sit Olmu lähti
veke autosta ja palas takas bensa-aseman omistaja
mukanaan. Olmu oli päättänyt myydä autonsa. Hirveä-
tä tinkimistä ja lopuksi hinta jäi niin alhasex et Ol-
mu ei suostunu. Sade alkoi. Kaikkia vitutti. Sit mä sa-
noin, et nyt kytät on tehny meille ihan tarpeex pahaa.
Mä en enää välitä vaikka olis matkalla ratsioita. Lä-
hettiin ja mä siirryin rattiin. Ajeltiin tuli perseen al-
la ja Fabbiiir kätettyä vilttien alle. Päästiin Hä-
meenlinnaan ja sit loppu bensa. Onnex Olmun serkku
asuu Hämeenlinnassa ja lähettiin siellä käymään. Ei
ollu serkku kotona, mut saatiin joltain tietää missä
on ja sit sinne. Rahaa tuli ja alkoi vihdoin himakin hää-
möttää. Kun tultiin Munkkiniemeen kyllä oli helpottu-
nu olo. Joo, tollasta me duunattiin siellä Tampereella.
P. S. Karanteenin ja Nivelreuman-jätkät. Tuun joskus
kesällä käymään ja teen haastattelut. Otan kyllä yhte-
yttä. P. S. 2. Kiitti Minna tilauksesta.

ME PIDETTIIN HAUSSAA OIKEIN TAMPEREEN TYYLIIN!
terveisin: tapsa & fabbiiir & olmu

Päätoimittaja Pelttari on päättänyt keventää levy-
hillyään. Levyt joiden perään ei ole merkitty mi-
tään ovat hyväkuntoisia. Ts. soitettu joitakin kerto-
ja hyvillä kamoilla. Levyt joiden perässä on \$-mer-
kintä ovat lähes uuden veroisia ja levyt joiden pe-
rässä on §-merkintä ovat hieman huonokuntoisen-
pia. Oikeus vaihtoon ja tinkimiseen pidätetään sen
jälkeen kun levy on myyty. Ostajalla on oikeus kuun-
nella levyään päätoimittajan stereoilla. (Salora 6000)
Vaihtoa harkitaan myös seuraaviin esineisiin: Let
it be-levyn mukana tullesseen kirjaan. The Doors:
Strange days, John Lennon: Two virgina, Life with
the lions, Pelle Miljoona & NUS: PM & NUS, Wings:
Wings over America, The Who: My generation, Rene-
gades: Story of Renegades

Dire Straits: Dire Straits..... 15:-
Communique..... 15:-
Boston: Don't look back..... 15:-
Uriah Heep: Sweet freedom..... 10:-
Wonderworld..... 10:-
High and mighty..... 10:-
Live (tupla)..... 20:-
Best of..... 10:-
Status Quo: Hello \$..... 5:-
Rory Gallagher: Against the grain..... 10:-
Bruce Springsteen: Born to run. \$..... 15:-
Rainbow: Rising..... 10:-
Led Zeppelin: 4..... 10:-
Klaatu: Sir army suit..... 10:-
Jethro Tull: War child..... 10:-
Ian Gillan Band: Child in time..... 10:-
Eric Clapton: No reason to cry. \$..... 10:-
Bob Marley & The Wailers: Babylon by bus.. 15:-
Rastaman vibration. 15:-
Blue Öyster Cult: Tyranny and mutation.... 10:-
Some enchanted evening... 10:-
Cream: Pop giants, vol. 17..... 10:-
Wheels of fire-studio..... 10:-
Rolling Stones: Love you live (tupla)..... 20:-
Black and blue..... 10:-
Donovan: Cosmic wheels. \$..... 10:-
Deep Purple: Last concert in Japan \$..... 10:-
Robin Trower: For earth below..... 10:-
Santana: Inner secrets \$..... 15:-
Badfinger: Magic Christian music..... 10:-
Kansas: Two for the show (tupla)..... 20:-
Kari Peitsamo: Vedestä nousee kasvi \$..... 15:-
Mikko Alatalo: Maalaispoika oon..... 10:-
Rock'n'roll love (sis. mm. juice, hector, hurriganes,
isokynä, albert, cisse... ym) \$..... 10:-
Sugarhill Gang: uusinta disco-musaa keski-euroopaa-
sa, levy on käyttämätön. Hinta 15mk.
Madness: One step beyond \$..... 15mk
Pave's Mistakes \$ \$..... 20mk

John-Paul-George-Ringo:The Beatles. Mikä ihmeen Beatles? Se on aina sanonu olevas Beatles-friikki. Mitä ihmeellistä ne ny on saanu aikaan? Ne on lallariä. Ne on hämyjä. Ne on vanhoja pieruja. Ne on ollu tedejä. Tällaisia juttuja mä oon nyt kuunnellu tarpeeksi kauan. Nyt mä oon päättäny Valolehden puitteissa selvittää ilmiötä nimeltä The Beatles. Käytössäni on kaikki Beatlesien levyt+bootleg levy, sekä seuraavat aiheita käsittelevät kirjat: Hunter Davies: The Beatles-meidän tarinamme, Mark Shipper: Paperback Writer, Anthony Fawcett: John Lennon-One day at a time, Jann Wenner: Lennon muistele, John Lennon: Hispanialainen jakovainaa, John Lennon: Panee omiaan, Paul Gambaccini: Paul McCartney-in his own words, Nicholas Schaffner: The Beatles forever, Roy Carr & Tony Tyler: The Beatles an illustrated record, Alan Aldridge: The Beatles och deras värld, Various: The Beatles-The fabulous story of John, Paul George and Ringo ja kymmenen kappaletta The Beatles lehtiä vuosilta 64-67. Tämän tai näiden lisäksi olen lainallut otteita lukuisista yleensä rock-musiikkia käsittelevistä kirjoista joiden lista olisi vielä askeistakin listaa pitempi, joten turha on kyllästyttää nyt jo kyllästyneitä lukijoita hirveillä listoilla. The Beatles pitää sisällään niin paljon kaikenlaista enemmän tai vähemmän kertomisen arvoista, että voisin kirjoittaa seuraavat 10 Valoa siitä. Siinä ei kuitenkaan olisi mielestäni itua. Siitä tulee karvoja korviin. Oikeastaan nyt jo pännii, että yleensä tuli luvattua kirjottaa tää juttu. En nimittäin tahtois tehdä aivan "pintajuttua" toisaalta turha varpaiden väli jutut ovat, kuten jo tuli todettua, turhia. Olenkin jakanut aiheen neljään aikajaksoon. Jokainen jakso on sitten eri VALO:ssa. Ensimmäinen jakso käsittää vuodet 1940-1962, toinen osa vuodet 62-66, kolmas 67-70 ja neljäs 71-80. Pääallekkäin tämän esityksen kanssa tulee radiosta "Olipa kerran Beatles..." "Se alkaa 7.6 ja on kymmenen osainen. Ohjelmasta lisää sivulla. Kaikki Beatlet ovat kotoisin Liverpoolista. Vanhinheistä on Ringo (oikea nimi Richard Starkey) Ringo on syntynyt 7.7-40, John 9.10-40 (syntynyt ilmahyökkäyksen aikana), Paul 18.6-42 ja George 25.

John

2-43. Aloitetaan Beatlesien lapsuus Johnista. Hänen äitinsä oli Julia ja isänsä Alfred (Fred). Fred oli merimies ja siinä olikin tärkein syy miksi avioliitto purkautui Johnin ollessa noin kahden vanha. Johnia riepotehtiin paikasta toiseen kunnes hän viimein asettui asumaan tätinsä Mimin luokse. Mimi kasvatti Johnia kuin omaa poikaansa. Melkoisen ankarasti. Mimi yritti valvoa, että John ei seurustelisi "tuhmien poikien" kanssa. Se oli kuitenkin mahdoton tehtävä. John tappeli koko kansakoulu ajan. Hän johti uolloin jougia, joka kävi myymälävarkaissa ja veti tyttöiltä housut alas. John oli johtaja, hän joutui tappelemaan kaikkien kanssa vain todistaakseen että oli paras. Tuli vuosi -52 ja John meni Quarry Bankin oppikouluun. Johnilla on selvä kuva ensimmäisestä koulupäivästään oppikoulussa. "Katselin niitä satoja uusia poikia ja ajattelin, että jessu jos minun on tapettava kaikki nämäkin lävitse, niin kuin Dovedalessa". Johnilla oli koulussa kaverinsa Shotton. (kaveri jo kansakoulusta) Toisesta vuodesta lähtien he olivat koko muuta koulua vastaan. Kieltäytyivät kaikesta kuristusta. Shotton sanoo: Aina kun oli vaikeuksia, oli joku jonka kanssa nauraa. Ja me naurettiin aina, koulun loppuun asti. Se oli suurta. Opettajat ja poikien vanhemmat aina varoittelivat alinomaan, että heidän kasvihuonosti. Ainut vanhempi henkilö joka ymmärsi poikia oli Johnin oma äiti Julia. Hän jutteli pojille sellaisia mistä he halusivatkin kuulla. Neljännellä luokalla John olipohjatasoa. "Nyt minua jo hävetti, olla samaa porukkaa paksupäiden kanssa." Ajatellaan myöhemmin kouluaikaa John ei kadu ollenkaan. "on käynyt ilmi että minä olin oikeassa. He olivat väärässä." Musiikista puheenollen rock oli musiikkia joka sai kaikki nuoret innostumaan. Elvis oli jännittäviä lauluja esittävä jännittävä laulaja. "Ennen Elvistä ei mikään oikeastaan ollut tehnyt minuun vaikutusta" sanoo John. Hän vaikutti suuresti kaikkiin Beatleihin. Kun maasta polkaisten oli Liverpoolissa äkkiä 100 tanssipaiikkaa, jonne skiffle-ryhmät jonottivat päästäkseen esiintymään. Ensimmäistä kertaa moneen sukupolveen jokainen saattoi yrittää. Ensimmäinen Lennonin oppima melodia oli That'll Be The Day. Pian perustettiin ensimmäinen yhtye. Yhtyeen ensiesiintyminen tapahtui kuormurin lavalta. Ryhmä otti nimekseen The Quarrymen. Kaikilla oli teddypojan vaatteet, tukka kamattu sileäksi taakse niin kuin Elviksellä. John oli suurin teddy.

BEATLES

John Lennonin syntymäkotia. Vasemmalta: Kado-tetut-Ahti ja päätoimittaja. Kesä 1978.

Melkein kaikki äidit varoittivat poikiaan hänestä. Kesäkuun 15 pñä 1956 Ivan otti erään koulukaverinsa mukaan Johnia tapaamaan. John ja kaveri tapasivat Wooltonin seurakunnan järjestämässä juhlassa. Johnilla ei ole täysin selvää käsitystä päivän tapahtumista. Hän oli kannissa. Se toinen kaveri muistaa päivän hyvin. Tuo kaveri oli Paul McCartney. "Juuri sinä päivänä kaikki pääsi alkamaan" sanoo John.

Paul

Nyt siirrymmekin Paulin lapsuuteen. Hänen isänsä oli nimeltään Jim ja äiti Mary. He olivat tavallisia työläisiä. Mary oli kättilö ja Jim teki erilaisia tilapäin töitä. Nuorena Paul oli hiljainen ja vältti ikävyvyyksiä. Paul selvisi helposti kansakoulusta ja meni Liverpool Institutiin. Sielläkin hän menestyi hyvin ja oli luokkansa parhaita. Toisella luokalla koulu alkoi Paulia kyllästyttää. "Meillä oli opettajia jotka löivät viivottimella tai puhuivat paskaa siitä mitä olivat tehneet aikoinaan armeijassa. Minä en halunnut muuta kuin naisia, rahaa ja vaatteita. Paulin isä

Jim kertoo. "Pikkupoikana hän oli kaunis, suuret silmät ja pitkät ripset. "Kun Paul oli neljäntoista hänen äitinsä kuoli syöpään. Päiväkausia Paul rukoili, että äiti tulisi takaisin. Äidiltään Paul näyttää perineen työnteon ja keskittymisen taidon. Tavallaan Paul inhosi kuulia niin kuin Johnkin. Mutta hänessä oli aina osa, joka ei antanut luovuttaa. John heitti täysin läskiksi ja asettui vastahankaan. Paulille se ei käynyt. Paulin isä Jim oli aikoinaan perustanut bändin nimeltä Jim Mac's Band ja häneltä Paul kai onkin musiikilliset lahjansa perinyt. Ollessaan 14 Paul sai ensimmäisen kitaransa. Kuten jo edellä on mainittu Elvis todella kolahti Pauliin (ja muihin myös). "Aina kun minua keltutti, panin vain Elviksen pyörimään ja minulle tuli hyvä olo, valtava. All Shook Up. Se oli valtava" muistelee Paul. "Tuohon aikaan Paulilla oli Tony Curtis-tyylinen tukka jonka kampaaminen vei tunteja. Olin hyvin huolissani kun hänestä tuli teddy-poika. Sanoin yhä uudestaan, ettei hän saanut käyttää tiukkoja housuja ja pitkää tukkua. "Paul oli myös kovasti kiinnostunut tytöistä. "Ensimmäisen kerran sain viisitoistavuotiaana. Kai se oli vähän aikaista. Minä olin suunnilleen ensimmäinen meidän luokalla. Se tyttö oli vanhempi ja isompi. Me oltiin hänen kotoaan. Hän oli babysitterinä. Seuraavana päivänä kerroin siitä kaikille koulussa, tietysti. Paul muistaa sen päivän jolloin hänet vietiin katsomaan porukkaa jossa Ivan joskus soitteli. "John soitti johtokitaraa.

He soittivat sellaisia kappaleita kuin Maggie May. Tosin vähän eri sanoin. John oli pannut omiaan sekaan kun ei osannut kaikkia. Näytin heille kuinka soitetaan Twenty Flight Rock ja Be Bop A Lula. Hie- man myöhemmin Paul otettiin bändiin mukaan. Hän soitti Johnille muutamia omia sävellyksiään ja jota John ei olisi ollut huonompi hän alkoi myös heti säveltää. "Siitä alkoi kokonaan uusi suunta" sanoo Paul. Paulille tuli yhä useammin mieleen eräs ystävä joka oli innostunut rockista ja Elviksestä. Kaverin nimi oli George Harrison ja hän oli ilmeisesti teddy-poika.

George

Georgen isän nimi oli Harold ja äiti Louise. George kävi myös kuten Johnkin Dovedalen kansakoulua. He eivät kuitenkaan koskaan tavanneet. George aloitti Liverpoolin instituutissa vuonna -54. Paul oli siellä silloin vuotta Georgea edellä. "Minua inhotti kun meille saneltiin. Hyödyttömiä sakkia koko joukko. Juuri kun asiat menevät vinoon ne alka- vat tuputtaa yhteiskuntaansa. Minä yritin olla vain oma itseni. He yrittivät tehdä kaikista saman muo- tin mukaisia pikku taulupäitä." George muistelee. Instituutissa George tunnettiin omituisista vaatteis- taan. Georgella oli pitkä tukka jo vuosia ennen kuin muilla. George kapinoi pukeutumisellaan ja se har- mitti opettajia. Kun hän oli neljättä vuottaan koulus- sa hänellä oli jo joidenkin opettajien kanssa sopi- mus siitä, että hän saisi nukkua tunnilla mikäli oli- si muuten häiritsemättä opetusta. Usein hän heräsi neljänneksi vaille viisi ja huomasi, että kaikki muut olivat jo aikoja lähteneet kotiin. "Äiti rohkaisi mi- nua aina kun yritin harrastaa jotakin. He antoivat minun olla myöhään ulkona ja ottaa ryyppy milloin halusi. Ehkä se on syy miksi en nykyään pidä alko- holista." sanoo George. George kyhäsi nopeasti yhtyeen ja he pääsivät esiintymään British Legion klubilla. "Kotiin tullessaan he olivat aivan valtavan innostuneita", sanoo rouva Harrison. "Se poika par- ka joka oli soittanut teelaatikkobasso-oli hirveän näköinen. Sormet aivan verillä. Siitä lähtien he käyt- tivätkä nimeä The Rebels. Paul oli kuulunut ilmeisesti The Quarrymeniin ainakin vuoden ennen kuin George tuli mukaan. Tuo tapahtui joskus 1958 alussa. Siitä lähtien John, Paul ja George harjoitte- livat melko usein Harrisoneilla. Näin siis The Beat- les alkoi hahmottua. Tuota syntä kuvasi Lennon vuonna 1971 näin: "Minulla oli bändi. Minä olin joh- taja. Tapasin Paulin ja teimme päätöksemme. Hän liittyisi bändiin. Minä mietin silloin, kannattaako ot- taä bändiin kundi joka oli luultavasta parempi kuin bändin muut kaverit? Vahvistaa yhtyettä vai olla e- nemmän itse esillä? Päätin ottaa Paulin ja tehdä yh- tyeestä vahvemman. Sen jälkeen Paul esitteli minul- le Georgen. Sanoin ok, siitä vaan mukaan. Hänestä oli minulle aluksi vaivaa. Hänellä oli tapana seurata minua kaikkialle kuin kirottu kakara, hän pyöri jat-

Historiallinen kuva: Kolme rautaista muusikkoa Cavernissa. Vasemmalta: John Lennon, Paul McCartney ja Gene Vincent.

Liverpool Instituten sisäänkäynti ja päätoimit- taja kesällä 1978.

Ikinuori PENNY LANE. (huom. oikeassa ylä- kulmasta puuttuu kadun nimi. Syy: Se on revit- ty irti BEATLES-kuumeen riehkuessa.)

kuvasti jaloissa. Hän oli kitaraa soittava kakara. Hän oli Paulin kaveri ja se teki minulle kaiken helpommaksi. Kesti vuosia ennen kuin aloin pitää häntä yhdenvertaisena tai yleensä minään."

No niin historia jatkuu. Jos kaverisi siinä vieressä on nukahtanut niin herätä hänet ihmeessä. Siirrymme vuoteen 1957...jee. John oli mennyt kyseisen vuoden syksynä taideopistoon. "Tullessani sinne kaikki luulivat minua teddy-pojaksi. Mutta en minä ollut mikään teddy-poika, tavallinen rokkari vain. "Tähän aikaan John vietti aikaa äitinsä Julian kanssa enemmän kuin koskaan. "Eräänä päivänä tuli jepari ovelle ilmoittamaan jostain onnettomuudesta. Se oli pahinta mitä minulle oli tapahtunut. Julia oli kuollut. Oli 15.7.-58! John muistelee. Johnin äidin kuoltua hänen ja Paulin välit muuttuivat vieläkin läheisemmiksi. Thelma Pickles yksi Johnin sen aikuisista tytöistä muistelee, "Johnilla ei koskaan ollut rahaa. Hän oli oikea pummi. Hänen persoonansa oli kuitenkin jotenkin valloittava ja hän pystyi aina saamaan ihmisiltä rahaa. Äitinsä kuoleman jälkeen hän muuttui ulkoisesti paljon kovemmaksi. Kadulla kävellessään hän saattoi pelästyttää vanhoja ihmisiä karjaisemalla heidän edessään. "John ujosteli silmälasejaan, eikä pannut niitä nenälleen. Kun John itse muistelee tuota aikaa on hänen myönnettävä, että kaikki tuo oli jonkinlaista tunteiden kätkemistä. Taideopistossa John tutustui kahteen henkilöön jotka tulisivat myöhemmin vaikuttamaan hänen elämäänsä. Toinen oli Stuart Sutcliffe ja toinen hänen tuleva nyt jo entinen vaimonsa Cynthia Powell.

Stu & Cynthia

"Hän oli kamalan näköinen niihin aikoihin. Pitkä ja rasvainen tukka. En aluksi pitänyt hänestä ollenkaan" Cynthia muistelee. "Iskin hänet luokkatansseissa. Vaikka hän olikin ollut kihloissa. Tai ainakin melkein. Minä olin voitonriemuinen sinä iltana. "John muistelee. The Quarrymen nimeä ei enää loppuvuodesta -59 käytetty. He esiintyivät aina eri nimillä. Ryhmän soitto parani koko ajan. Jäsenet vaihtuivat edelleen. John ja Paul kirjoittivat sinä vuonna yhteensä noin sata kappaletta, vain yhta niistä käytettiin jälkeempäin. Se oli Love Me Do. He osallistuivat "Mr. Star-Maker Carol Levisin Showhun. He läpäisivät koe-soitto tilaisuudessa. Ryhmän nimi oli silloin Moondogs. Tai oikeastaan Johnny and the Moondogs. Tietenkään he eivät voittaneet. Ei heitä edes huomattu. He olivat vain köyhiä Liverpoolilais-pojkia. Näihin aikoihin Stu (Eli Stuart Sutcliffe) liikkui bändin mukana ja seurasi heidän harjoituksiaan. Stu oli aina sanonut haluvansa opetella soittamaan ja tulla mukaan bändiin. Hän voitti maalauksillaan 60£ palkinnon. Sillä hän saattoi ostaa bassokitara ja tulla mukaan bändiin. Muut kyllä opettaisivat hänet soittamaan. Kun beatvillitys valtasi Liverpoolin, alkoi hitaasti syntyä pie-

niä teini-ikäisten kahviloita. Sadat beatporukat saivat töitä. Sen sijaan perinteellisiin klubeihin, kuten Caverniin, beat-bändit eivät lainkaan päässeet. Ne olivat jazzia varten. Sitä kun pidettiin (pidetään??) paljon korkeampana taidemuotona. Beatryhmät olivat kaikki nuhruisia, harrastelijamaisia ja teddy-poikamaisia. Se oli työväenluokan taidemuoto. Beatbändejä ja niissä soittavia katsottiin helposti alaspäin. Noihin aikoihin oli Elviksen vanavedessä tullut paljon uusia rock-tyyppisiä laulajia. Mm. Little Richard, Jerry Lee Lewis, jotka saivat Englannissa paljon jäljittelijöitä.

Tuohon aikaan Englanti rajoittui lähinnä Lontoseen. Englannin ensimmäinen menestyskäs rock-laulaja oli Tommy Steele. Sitten tuli Cliff Richard. Hänestä tuli teini-ikäisten suosikki. Tommy Steeleä ainakaan Beatlesien itsensämuistamina tehnyt heihin mitään vaikutusta. Cliff Richardia ja Shadowsia he vihasivat. John sanoi, että häntä inhotti jo silloin Cliffin kristityn-image. Loppuvuodesta -59 he yrittivät toisissaan keksiä bändilleen nimeä. Silloin John ehdotti The Beatlesia. Buddy Holly and the Crickets olivat aina olleet heidän suosikkejaan. He pitivät myös hänen ryhmänsä nimestä. Sillä kun oli mukava kaksoismerkitys, toinen niistä puhtaasti englantilainen, jota amerikkalaiset eivät olisi käsittäneet koska se viittasi krikettipeliin. Toinen merkitys oli "sirkat!" John ajatteli muita hyönteisiä, joiden nimeä olisi saattanut käyttää hyväksi. "Tulin ajatelleeksi koppakuoriaisia (beetles). Päätin piloilani kirjoittaa sen Beatles, jotta se toisi mieleen beatmusiikin. "Eras heidän tuttavansa Casy Jones piti pelkkää Beatles nimeä huonona. He eivät tosin siitä paljoakaan välittäneet, mutta kun tuli tärkeä koesoitto, he esiintyivät nimellä Silver Beatles ja käyttivät sitä koko loppuvuoden 1959. Tärkeä henkilö jolle he pääsivät soittamaan oli Larry Parnes. Hänen tallissaan oli mm. Tommy Steele. Hän omisti myös Blue Angelin, klubin jossa koesoitto pidettiin. He tulivat koesoittoon ilman rumpalia. Johnny Hutch, jota pidettiin yhtenä Liverpoolin parhaista rumpaleista suostui säestämään Silver Beatlesia. Larry Parnes tarjosi bändille kahden viikon pituista kiertuetta Skotlannista Johnny Gentlen säestäjänä. Matkan kohteena oli Skotlannin pohjoisosa. Pojat lähtivät, tietysti. Kiertueen aikana George ystäväystyi hyvin päätähdhen Johnny Gentlen kanssa. Gentle lupasi antaa Georgelle kiertueen jälkeen lahjan, Eddie Cochranin vanhan paidan. WAU!! Kuten aina he väittelivät keskenään kiertueen aikana, mutta enimmäkseen he nälvivät Stu raukkaa. "Se oli ihan typerää, mutta sellaisia me olimme. "sanoi John. Skotlannin jälkeen ei tapahtunut mitään. Pari kertaa he saivat tilaisuuden esiintyä Cavern-klubissa, vaikka se olikin edelleen jazzin tukikohta. Heille lähetettiin usein lappuja joissa luki, että alkää soittako rockkia ja siksi he kuuluttivatkin seuraavan numeron aivan kuin se olisi ollut jokin jazz kappale. "Ja nyt seuraava Fats Duke Ellington Leadbellyn suosikki Long Tall Sally. "Ja sitten he aloittivat beatnumeronsa. Klubin johto ei tietenkään pitänyt tästä. Silver Beatlesit rupe-

RICHARD STARKEY alias RINGO STARR.

sivat jälleen käymään Casbah-klubilla, jossa olivat käyneet jo ennen Skotlannin kiertuutta. Klubi oli avattu --59 elokuussa. Sen omisti rouva Best. Hänellä oli poika Pete joka oli syntynyt 1941. Pete paukutteli huvikseen äitinsä klubilla rumpuja. Myöhemmin hän perusti bändin nimeltä The Blackjacks. Se oli klubin vakinainen yhtye. Ryhmä kuitenkin hajosi, mutta elokuussa 1960 Paul soitti Petelle. Hän sanoi että he olivat saaneet paikan Hampurista ja kysyi lähtisikö Pete mukaan. Pete lähti. Alan Williams toimitti Liverpoolilaisia yhtyeitä Hampuriin. Lontoosta oli saksalaisten toimesta tuotu Tony Sheridan Hampuriin, jossa oli saanut loistavan vastaanoton. Tuolloin John ja Paul olivat koulussa ja Hampuriin meno päättäisi opiskelun lopullisesti. Kotona ei oltu innostuneita. George oli vasta 17. Johnin Mimi-täti oli kaikkein eniten tätä matkaa vastaan. Mimi luuli Johnin opiskelevan ahkerasti.

Kaikista Mimin yrityksistä huolimatta John oli edelleen sitä mieltä, että hänestä ei ole tekemään työtä. Ei ainakaan vakituista yhdeksästä viiteen hommia. Kun John sai kuulla Hampurin tarjouksesta hän oli iloinen. Iloinen kun saattoi jättää taideopiston. Hän oli kestänyt sitä kolme vuotta. Hän joutui myös jättämään Cynin.

Hampuri

Tuhma Hampuri oli tuhmimmillaan Beatlejen sinne saavuttua 1960. Heillä oli kaikilla esiintymispuvut. Tietysti edelleen pitkä rasvainen Tony Curtis-tukka. Klubi johon he joutuivat soittamaan oli pieni Indra! Kun tuli esiintymisen aika aluksi vähän pelotti. Pakko oli esittää kovanaamaa kun kerran Liverpoolista oli. Ensimmäistä kertaa minä hyppelin kuin Gene Vincent. Vähitellen siinä oppi ja itseluottamus kasvoi. Kahden kuukauden kuluttua Indra-klubi suljettiin ja Beatlet vietiin Kaiserkerleriin. Siellä esiintyi toinenkin Liverpoolilaisbändi. Se oli Rory Storm and the Hurricanes. Pysyäkseen hereillä pojat oppivat syömään laihdutuspillereitä. He käyttivät niitä vain pysyäkseen hereillä. Eivät huumataksaan itsensä. Roryn porukka ja Beatlet tulivat hyvin toimeen keskenään. Varsinkin Rory Stormin rumpali kuluttipaljon aikaa heidän kanssaan. "En pitänyt hänen ulkonäöstään", sanoi George. "Hän oli keljuun näköinen, mutta kävikin ilmi, että se kaveri oli heistä mukavin. Tuo kaveri oli Ringo." He eivät kuitenkaan vielä aikoihin oppineet tuntemaan Ringo Starria. Tuolloin he kuitenkin ensimmäistä kertaa Ringon tapasivat. Beatlesit eivät tutustuneet kovinkaan moniin saksalaisiin. Stu ja saksalainen neiti Astrid Kirchherr menivät kimppeaan. Georgelle ilmoitettiin, että hänen täytyi lähteä maasta. Muut neljä siirtyivät Top Teeniin. Sitten ilmoitettiin, että muidenkin poikien olisi lähdettävä. "Se oli hirveää", sanoi John. "Lähtää koitiin yksin." Hän saapui Hampurista keskellä yötä. Kotona kaikkia poikia toruttiin ja sanottiin siinä nyt näitte. Paul meni töihin auton apumieheksi. Tärkein heidän esiintymisensä sitten Hampurin oli joulukuun 27pnä 1960 Litherlandin kaupunginsalissa. Jos jotakin tapahtumaa voidaan pitää käännekohtana, niin tämä se oli. Koko heidän kehityksensä, uudet äänensä ja laulunsa isivät Liverpooliin yhtäkkiä siinä iltana. He olivat Saksasta tulleet huimasti. Siitä illasta lähtien heille

ittyneet huimasti. Siitä myös oma kannat-

tajajoukkonsa. Beatlesit olivat siis kehittyneet, mutta heidän poissa ollessaan oli myös yleinen musiikkimaku Englannissa muuttunut. Cliff Richard ja Shadows olivat nousseet kovaan suosioon. Kaikki matkista Beatlesille tarjottiin vakituista esiintymyspaikkaa Cavern klubilta. Sitä mainostettiin yhä jazz klubina vaikka siellä hallitsivat beatryhmät ja eritoten The Beatles. "Me pidimme Cavernista enemmän kuin muista paikoista." George muistelee. "Se oli fantastista. Me olimme yhtä yleisön kanssa. Emme koskaan harjoitelleet mitään, kuten toiset ryhmät jotka edelleen jäljittelivät The Shadowsia. "Nyt he olivat löytäneet oman persoonallisen esiintymistavan, joka poikkesi täysin muista yhtyeistä. (Lukuunottamatta Hampurissa vierrailleita bändejä) Oli vuosi 1961. Huhtikuussa he lähtivät jälleen Hampuriin. He pääsivät esiintymään melko suureen ja siistiin Top Ten-klubiin. Stu ja Astrid tapasivat jälleen. Astrid ilmoitti ettei pitänyt Stun pitkästä ja rasvaisesta tukasta. Lopulta Stu antoi periksi ja Astrid kampasi hänen tukkansa alas ja lyhensi sitä. Toiset saivat naurukohtauksen nähdessään Stun tukan. Muutamana iltana hänelle naurettiin, kunnes George ilmestyi tukka samalla tavoin kammattuna. Sitte meni perässä Paul, tosin epäroiden ja ailahtellen. Näin syntyi Beatlesukka. Tämän matkan aikana he myös levyttivät ensimmäisen levynsä. (Jollei oteta mukaan esittelylevyä jota painettiin 5kpl) Heitä pyydettiin esittämään Tony Sheridan. Stu Sutcliffe lähti. Hän oli päättänyt jäädä Hampuriin ja mennä naimisiin Astridin kanssa. Stu uskoi olevansa parempi kuvaamataiteilijana kuin basistina. Paul siirtyi bassoon. Palatessaan takaisin Liverpooliin The Beatles piti tervetuliaiskonsertin yhdessä Gerry and the Pacemakersin kanssa. Beatkultti oli lopullisesti tullut Liverpooliin. Yksi merkki siitä oli uusi lehti Mersey Beat joka aloitti toimintansa tuolloin. Mitään suurta ei kuitenkaan vielä tapahtunut. Liverpoolissa perustettiin The Beatles-fanklubi. Aivan yllättäen huhtikuussa 1962 Stu kuoli aivoverenvuotoon. On kummallista ajatella, että jo vuonna -62 se jota pidettiin Beatlesista älykkäimpänä oli vainaja. Juuri ennen Stun kuolemaan alkoi vihdoin Liverpoolissa tapahtua. Tarkemmin sanottuna lokakuussa 1961 asteli eräs nuorukainen sisään erästä äänilevykaupan ovesta ja kyseli My Bonnie levyä, jonka oli tehnyt The Beatles. Epsteinin kuuluisa tilausjärjestelmä oli pettänyt.

Brian Epstein

Brian Epsteinin oli myönnettävä, ettei hänellä tuota levyä ollut. Hän ei ollut kuullut edes The Beatles yhtyeestä. "Minulla oli ankara sääntö, ettei yhtään asiakasta saanut käännästä pois. Minua kiinnosti myös miksi täysin tuntematonta yhtyettä oli kysytty kolme kertaa kahden päivän aikana." Brian Epstein muisteli myöhemmin. Hän sai selville, että Beatles soittaisivat Cavern-klubilla. Hän lähti sinne. Brian pääsi sisään ja näki kun Beatlesit esiintyivät. Hän lumoutui heistä täysin. Erityisesti häntä kiehtoivat John, varsinainen huutelija ja hyppelijä. Hän ei pystynyt irrottamaan silmiään Johnista. Hän sai selville, että My Bonnie oli levytetty Polydorille. Joulukuussa 1961 hän kutsui Beatlesit juttelemaan toimistoonsa. He tapasivat uudelleen ja tällöin allekirjoitettiin sopimus siitä, että Brian Epstein tulisi Beatlesien manageriksi. Jo ennen kuin Epsteinista tuli Beatlesien manageri oli sovittu kolmannelle Hampurin matkasta. He pääsivät juuri avattuun Star Clubiin. Se oli suurin ja paras Hampurin sen hetkistä klubeista. Tällöin Brian alkoi putsata kovasti Beatlesien imagea. "Brianhankki meille puvut ja muuta vastaavaa. Me olimme huipulla. Mutta tavallaan henki poissa. Meistä tuntui paskamaiselta jo se, että meidän oli supistettava yhden tai kahden tunnin soittaminen 20 minuuttiin, toisaalta olimme siitä iloisia ja mentävä seuraavaan paikkaan ja toistettava samat 20 minuuttia. Beatlesien musiikki kuoli silloin näin soittajan kannalta. Siksi me emme kehittyneet muusikkoina. Me tuhosimme mahdollisuutemme siihen. Se oli sen loppu. George ja minä olemme taipuvaisimpia sanomaan näin. Me kaipasimme klubi keikkoja myöhemmin. Myöhemmin meistä kuitenkin tuli teknisesti päteviä levytystähtiä, mikä olikin jo ihan toinen juttu." sanoo John. Brian käytti hyväkseen levyalan suhteitaan ja hankki Beatlesille koesoiton Decan studioita Lontoosta. Beatlet kuitenkin hylättiin, vaikka Brian koitti vakuutella, että näistä pojista tulee vielä suurempia kuin Elvis Presley. Sitten seurasi pitkä marssi muissa suurissa ja pienissä levy-yhtiöissä. Pye, HMV, Columbia, EMI... kaikki hylkäsivät heidät. Brian muisti itki kiertäessään äänilevy-yhtiöstä toiseen. Joulukuussa oli järjestetty Mersey Beatissä äänestys suosituimmasta yhtyeestä. Beatlet voittivat ylivoimaisesti.

Liverpoolin pankki.

Liverpool Institute.

Liverpoolin paloasema.

Huhtikuussa 1962 The Beatles lähti siis kolmannelle Hampurin matkalleen. Brian ponnisteli edelleen saadakseen jonkun kiinnostumaan yhtyeestä. Hän meni HMV:n levykeskukseen Oxford Streetillä. Se oli vain levymyymälä, joskin hyvin suuri ja osa valtavaa EMI-yhtymää. Musiikkikustantaja Coleman innostui ja lupasi puhua ystävänsä George Martinille, joka oli Parlophonon palveluksessa. Martinin kanssa sovittiin tapaaminen seuraavana päivänä. Hän sanoi pitävänsä Paulin äänestä ja Georgeren kitarasta. Hän suostui antamaan koesoiton. Oli toukokuu ja Beatlesit Hampurissa, Brian lähetti heille sähkösen. He palasivat Hampurista kesäkuun alussa. Soittivat sitten George Martinille, EMI:n studiolla. Martin piti heistä ja sanoi palaavansa asiaan. Pitkän aikaa he odottivat soittoa Martinilta. Lopulta Brian meni tapamaan George Martinia. Martin ilmoitti haluavansa tehdä sopimuksen ja mietti vain mitä lauluja pitäisi käyttää. Brian, John, Paul ja George olivat haltioissaan. Pete Bestille ei kukaan kertonut. Pojat nimittäin halusivat Peten veke ja Ringon tilalle. George Martin ei ollut myöskään tyytyväinen Peteen. Pete Best-fanien ja muiden Beatlesien fanien välille syntyi kahinoita. "Me olimme pelkureita kun erotimme hänet", sanoo John, "me panimme Brianin likaiseen työhön. Meidän olisi pitänyt kertoa juttu Petelle itse. Se olisi kyllä luultavasti päätynyt tappeluun." Kesällä 1962 Cyn huomasi olevansa raskaana. "Olin hiukan järkyttynyt" John muistelee. "Mutta sanoin kyllä. Mennään avioon. En pannut vastaan." Heidät vihittiin elokuun 23. 1962. Samaan aikaan Ringo alkoi seurustella tulevan vaimonsa Maureenin kanssa. Ringon lap-suudesta mainittakoon, että hänen isänsä oli myös nimeltään Richard ja äiti nimeltään Elsie. Vanhemmat erosivat Ringon ollessa kolmen vanha. Kun Ringo oli kuuden hän sai umpisuolentulehduksen. Umpisuoli pääsi puhkeamaan ja siitä tulivatsakalvontulehdus. Hänet vietiin sairaalan ja pikku Richard oli 10 viikkoa tajuton. Ensimmäiset rumpunsa hän sai ollessaan kymmenen. Ja sitten takaisin vuoteen -62.

Vihdoin syyskuussa -62 Martin kutsui Beatlesit Lontooseen levyttämään ensimmäistä levyään. Single oli Love Me Do/P.S. I Love You.

Love Me Do (Lennon-McCartney)

Love, love me do,
you know I love you.
I'll always be true
so please love me do, who ho love me do.
Love, love me do,
you know I love you.
I'll always be true
so please love me do, who ho love me do.
Someone to love, somebody new.
Someone to love, someone like you.
Love, love me do,
you know I love you.
I'll always be true
so please love me do, who ho love me do.
Love, love me do
you know I love you.
I'll always be true
so please love me do, who ho love me do

(pelttari)

Tätä lukiessasi on päätoimittaja perustanut PIENLEHDET ry:n. Yhdistykseen kuuluutoiseksi RAHVAS, SIDVISIO ja tietysti VALO. Yhdistyksen tarkoituksena on yhdistää se VALTAVA VOIMA joka suomalaisissa pienlehdissä piilee. ME OLEMME TULEVAISUUS. Liittymällä pienlehtien yhdistykseen me velvoitamme sinulta seuraavia toimenpiteitä: Lähetät yhden kappaleen lehteäsi Tapio Pelttarille. (Tämä huijausten estämiseksi) Sitoudut lähettämään lehtesi kaikille niille pienlehtien päätoimittajille jotka ystävällisesti sitoutuvat myös lähettämään oman hengentuotteensa sinulle. Tarkoitus on myös mainostaa toisia pienlehtiä. "Mainos mainoksesta periaatteella. "Toivon mukaan voidaan myös järjestää pienlehtien toimittajien tapaamisia ja näin puida ja pohtia alaan liittyviä ongelmia. (mm. mitkä ovat halvimmat painot, miten saa aikaan sellasta ja sellasta painatustaymymym) Suomessa on tällähetkellä arviolta n. 500 pienlehteä ja niiden yhteinen levikki on kymmeniätuhansia. MEISSÄ ON VOIMAA. Yhdistyksen tarkoitus ei kuitenkaan yhdistää pienlehtiä ja tehdä niistä samaa tasapaksua paskaa. Tarkoitus on yhdistää voimat. Tarkoitus on erikoistua. Pienlehdyyköiden voimat kun ovat nykyisin hajallaan. Vain suurina joukkoina meillä on mahdollisuus taistella niitä ennakkoluuloja, byrokratisoitumista ja paskan jauhamista vastaan. Nyt on hiljaisen ja unohtetun enemmistön aika saada äänensä kuuluville. Tule mukaan tekemään tulevaisuuttasi. KAIKKI VALTA PIENLEHDILLE (?) VASTAUSPOSTARILLA SAAT LUOVETON RY:NYN KUULUVISTA LEHTERVEISIN TAPSA DISTA".

P. S. Ei ton jutun pitäny olla ihan noin paatoksellinen. ps. 2. Myös TAHTI-lehti on liittynyt yhdistykseen.

Dee Brown: Haudatkaa sydämeni Wounded Kneehen

Sain tämän kirjan lainaksi työtoveriltani Kari Kuukalta tossa vapun tienoilla. Luin kirjan muutamassa päivässä. Niin mielenkiintoinen se oli. Kirja kertoo Amerikan intiaaneista. Kirja kuvaa lähinnä vuosia 1860-90. Juuri tuona aikana tuhoitiin intiaanien kulttuuri perinpohjaisesti. Tuolta ajalta ovat myös peräisin "villinlännen myytit". Kirja on hävinneiden tarina. Tarina siitä kuinka intiaaniyhteisöjä tuhoitiin sadistisesti viimeistä naista tai lasta myöten. Kertomuksia myös siitä kuinka intiaanit petettyinä ja nälissään kävivät epätoivoiseen taisteluun valkoista miestä vastaan. Näitä olivat apassisodat, Sioux- ja Cheyennesodat. Kirja kertoo myös kenraali Custerin tuhosta. Ote Sand Creekin verilöylystä: "Kulkiessani taistelukentällä seuraavana päivänä en nähnyt yhtäkään miehen, naisen tai lapsen ruumista, jolta ei olisi päänahkaa nyljetty, ja useissa tapauksissa ruumiita oli silvottu mitä kauheimmilla tavoilla miesten, naisten ja lasten sukuelimiä leikattu irti; kuulin erään miehen sanovan, että oli leikannut irti intiaaninaisen sukuelimet ja piti niitä näytteillä tikun nenässä; kuulin toisen miehen sanovan, että hän oli leikannut intiaanilta sormet saadakseen irti kädessä olleet sormukset....

Tämä kirja on palanen Yhdysvaltain historiaa. Ei kaunein palanen. Lopuksi lainaan Sioux-päällikkö Punaista Pilvää: "He anioivat meille monia lupauksia, mutta vain yhden he pitivät; he lupasivat ottaa meidän maamme ja he ottivat sen."

(t.p.)

Sain käsiini entiseltä luokkatoveriltani Anna-Rea Pöyhöseltä kirjan nimeltä "Irti vielä". Kirjan on kirjoittanut ja kustantanut Eero Haapanen. Kirja koostuu Eeron runoista joulukuusta-tammikuuhun 1980. Aikaisemmin ilmestynyt "Minä viime aikoina". Kirja on kansineen 60-sivuinen julkaisu. Kirjan "pääkirjoitus" menee näin: Hei taas. Taiteen julkaiseminen on raskasta touhua. Ensinnäkin tarvitsen rahani takaisin, sen takia tällä viholla on näin sikamainen hinta. Toiseksi se on hidasta ja tämän takia vihko on varsinkin ajastaan jäljessä. Yritän olla nopeampi ensikerralla. (Jos ensikerta tulee) Sitten on vielä se, että siitä tulee mahdottoman kuuluisaksi ja suosituksi. Koko elämä häiriintyy. Luulee itseään hyväksi, tuttuja on niin paljon, ettei kenenkään kanssa ehdi olla tarpeeksi. Kai minulla on onneksi muutama ystäväkin, joka voi lohduttaa minua, tämän hirveän kulttuuritouhun pyörittelemää poikaparkaa. Terveisiä vaan kaikille. Helsingissä 28. 2-80 Eero Haapanen. Jokaisella sivulla on yhdestä kolmeen runoa. Runot ovat kauttaaltaan melko lyhyitä. Suurin osa niistä käsittelee kahden ihmisen välistä suhdetta. Ne ovat siis tavallaan rakkausrunoja. Runot ovat melko "lapsellisia", mutta juuri lapsenomaisuudessaan hyviä. Kirja on juuri tavallista nuorta koskettava. (Minä en ole tavallinen nuori) Minulle runot jäivät hieman kaukaisiksi. Kirjaa on painettu vain 150 kpl joten kaikki joita asia kiinnostaa kirjoitakaa Eero Haapanen, Huhtasuontie 7, 00950 Hki 95 ja hinta oli 5mk+1:50 postimerkki. Tässä lopussa julkaisen pari Eeron runoa:

Mä alistuin,
pitkän tauon jälkeen soitin.
Ihme
millanen sä oot
suhtauduit niin eri tavalla tähän.
Meinasit saada mut iloseks,
mut oommä jo niin varma
ettei enää mitkää unelmat lähe lentelee.
Sama olo nyt on ku ennen soittoa.

Tulis enkeli taivaasta
tai ees tosta ovesta
nyt heti
prinsessa-enkeli
tyttö-enkeli
hymyilevä enkeli
istuis syliin
ja nukkus tän yön mun kanssa.

(jutun kirjotti t. pelttari)

KIRJEITÄ

Tämä sivu on omistettu kaikelle sekalaiselle paskalle(?) ja muulle.
 Heti aluksi julkaisen kirjeen, joka tuli minulle kesäkuun alussa. Se oli tällainen:

PSYKEDEELISTÄPÄIVÄUNTA

Huom. Valo2 (anteeksi VALO 2)

Epäilemättä femma voi olla liikaa hengentuotteestanne, jos se sitä onkaan. Kaikesta huolimatta teen tämän suuren taloudellisen töppäyksen sinisilmien ja odotan lehdykältänne edes yhden (1) sivun verran mielenkiintoista luettavaa, jolloin olisin saanut jo rahoilleni vastinetta+positiivista: "Lehtenne" (Soundin ots. lain.) nimi tuo mieleen jotain vapaata, dynaamista ja VALO:issa. (omaperäistä)
 Nimeni: Olli Haapiainen.....
 P. S. Elämä on riskien ottamista... sanoi joku evergreen-hämy Nibemiin, tai sitten se olen sen anastanut jostain asiakaslehdessä (pankin) joiden sivistävä vaikutus lienee ilmeinen.

Sitten toinen kirje vanhalta tilaajalta Tomilta. (Hän on tilannut kaikki Valot, hienoa):

Moi Tapio. Tomi täällä. Valo 2 oli hyvä lehtikyläytyy sanoo, että kehitystä on tapahtunut. Kiitti vielä kun lähetit tän VALO 2 ilmasex. Tässä on mun pörssiinkin. Tilaan samalla VALO 3 nyt jo. Lähetä sitten kun ilmestyy. Voi olla, että yksi kaverini tilaa sulta VALO 3 piakkoin eli lähiaikoina. Hän luki VALO 2 ja innostui.....
 Peukut pystyyn, että voitaisiin singlen pörssiarvon nassasi. Tää oli mainos. Moi.

Ja seuraava:

Hyvä VALO:n toimitus, (etelä-Haagassa 27.5)
 Postin kulku on ilmeisesti taas ollut ilmiömäistä, sillä sain kirjeenne vasta 26.5., vaikka se oli päivätty huhtikuun viimeiselle päivälle. Viivytyksestä huolimatta katsoin asialliseksi ilmoittaa itsestäni kirjeitse, kuulostan silloin vakuuttavammalta kuin suullisesti. Ensinnä kiitos VALO:n näytekappaleesta ja saatan todeta, että se oli aivan hyvä. Kuitenkin lehden taitossa olisi hieman parannettavaa, mutta jos kyseinen näytekappale oli vasta toinen VALO, niin en moiti; toinen Music News oli paljon kehnomp. Olin myös i-marrehtu pienistä kehuistanne ja toivomuksesta, että liittyisin mukaan VALO:n toimitukseen. Ja voin vastata, ettei minulla ole mitään sitä vastaan. Jos sallitte minun tehdä Valoon jutun, toivoisin itse saavani kirjoittaa sen puhtaaksi ja taittaa. Kuitenkin olen päättänyt jatkaa myös itsenäisesti, mutta Music News on lakkautettu yli kolmen toimintavuoden jälkeen. Syksyllä olisi tarkoitus perustaa erään toisen henkilön kanssa M U J U (musiikki- ja utuilehti)-niminen lehti. Siinä olisi tilaa myös muunlaisille kuin musiikkijutuille. Lisäksi mukana olisi myös salaperäinen Mister X USA:n kirjeenvaihtajana. Muu toimituskunta on vielä tätä kirjoittaessani avoin, mutta Te ja myös muu VALO:n henkilöstö olisi tervetullutta osallistumaan jutujen tekoon. Voisimme myös neuvotella yhteistyöstä jakelussa, jossa minulla on ollut hieman vaikeuksia. Olisihan sääl, jos uusi lehti ei pääsisikään liikenteeseen. Toivon pikaista yhteydenottoa ja myös tapaamisen järjestäminen olisi paikallaan.

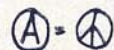
Teidän, päätoimittaja Jan Lindström

Julkaisen tässä Heikki "Jeesus" Vileniuksen lähettämän kirjeensensuroimattomana ja lyhentämättömänä: VALO.... (Punk against Hilse, OK)

Röh

Voi piru, VALO. Se oli kumminkin hiton hyve lehti, värikannet, järkee (tarvitaax sitäkin?) siinä oli ihmisiä lehden takana... Ja onx n:o 3 paree...
 Se hyve (en mä jaksa matkia Laitalaa aina, voi Kurjat, jatka ä-e) juttulappu on jo jossain (sivulla), voidaan painaakin pian? Lisää saa tulla, jos on puhtia. Se Koo-Koo-Magazine... äshh, sontaako? No ei. Levikkiökin löytyy, juu. Kettunen tekee hommalla raakaan, (että saa keskiviikkoiltoisin huoraa Häpeelinnessä, Myllymäen huipulla, kun sieltä on niin hyvät näköalat ja varsinkin voi pimeällä (kyllä Suomesakin eletään pimeetä aikaa aina) nähdä kaupungin valot, kun vetää varvia.) -Voi siinä mainostaa, (kun maksaa KK-marketin jäsenmaksun 10mk/v) Sillon saa joka numeroon "jonkun" kokosen ilmon. Mutei siitä mitään hyötyä ole? Pysy erossa vaan rahanimiöitä. Niitä 25mk:n "esitteitä" ei kannata tilata. (voit saada ne multa) Kyllä sekin homma kävisi, pitäs ostaa kaikkee roinaa ulkomailta ja myydä sitä Suomessa, vaikka 10-kertaisella hinnalla. Joo tosa mä vis--siin lähettän ton jutun Heikki "Jeesus" Vilenius-tulle ja ton missä on sanoja peräkkäin. Saa RÄKÄ & RÄÄVÄPÄÄ-zeitungeja mainostaa... vitosella saa kestä vaan, edestä ja takaa, ... mutta meiltä saa myös jotain suuhun pantavaa... anarkisti? Haha ANARKIAA... (yhestä kirjeestä) Katto ihmisiä ympärillä. Ne ei oo valmiita anarkiaan 3000 vuoteen. Kaikki on turhaa. No samapa tuo. Vallataan joku "pikkusaari" ja julistaudutaan Anarkistiseksi Valtioksi... Joo mä laitoinkin "oikeen" ton H. Jeesus Vilenius-tulee-jutun. (Se piti olla tää H. Jeesus Vilenius haluaa pelastaa sinutkin. Se on Laitilan tekemä ja se on hyvä, tää ei oo, eikä tää oo sen tekemä, mutta vois tänkin panna) Voisin mä yhren Arsenik-lubin--mainoksenuksenkin lähettää, mutta pitää tehdä Hilsee WC-ehen yx juttu siitä, mutta mainoslauseita jällä kyllä yli, se tulee siihen PRODAPADANGA:an erilaisena. Toi Muutoksennusta oli osavan kapee, se on nyt tosa muodossa, vois tehdä kyllä eri version. Kiitti teille karneasti ja pistähän palamaan yxi Arsenik-lubin-et luovu siitä koskaan, hähää. Juu nii, onko ne KADOTETUT tehny demon, semmoisiakin vois lähettää (Ei Hilseelle) mulle, Johannaan, haha. Jos VALO olis "vähä" erilainen lehti nii se vois levittää tommosta demo-tyyppistä äänitettä kasetteina. Mutta kun ei oo Hilse-yäk-tyyliä. Semmonen kokooma homma olis hyvä-live? Singlet ei kannata (Ei edes levy-yhtiöille. Niillä ei edes tehdä myyntihommia) TOIMINTAA haluan aiheuttaa rähinöitä ja mellakkaa. Joo ja sitte noita omakustannus-singlejä ei mainosteta tarpeex. Puhti puuttuu? Se homma tuntuu olevan ohi kun se on purkissa... VALO mainontaa, hyvä. Ole "Juudas". Hilsekin on. (Hurskain) Juudas nautaa sikailija terveisin H. V. VALO:n lapsi hän=Heikki Vilenius Palautteella ei ole tavallaan kiirettä, jos julkaisette noi (Sitte kun kolmonen ilmestyy)=muuten voi ehkä palauttaa. Saatana on kovasti postia.

KIITTI HEIKKI KIRJEESTÄ
 (SAITTAAN VASTAUKSEN?)

TERV: TAPSA

SARCOFAGUS

SARCOFAGUS OK-klubilla 24.2-80. Vasemmalta: Kimmo Kuusniemi-kitara, Ari Roitto-rummut, Hannu Lieden-laulu ja Juha Kiminki-basso. Lepääkö heavy näiden kavereiden har-teilla?

Tapasin Sarcofaguksen Kimmo Kuusniemen jo aikoja sitten. Hänestä ja heavy-yhdistyksestään oli viime numerossa. Olimme sopineet jo silloin Sarcofagus haastattelusta. Sit kaikki vaan viivästy ja viivästy. Lopulta kuitenkin päädyimme eräälle TB-huoltoasemalle. Haastattelunpäivämäärä oli 1.7 ja sit asiaan.....
-No keitä te ootte ja mitä soitate?
Kimmo Kuusniemi-kitara, Juha Kiminki--basso, Ari-Pekka Roitto-rummut. Me etsitään juuri uutta laulajaa Hannu Liedenin tilalle. Hannu lähtee inttiin ja se ei sovi kuvioihin. Muuten ollaan siis erottu ihan sovussa.

-Kuinka kauan ootte soittanu instrumenttejanne?
Juha: Viisi ja puoli vuotta. Ari: Saman verran. Kimmo: Noin kuusi vuotta.

-Mikä teille tekee tärkeäksi soittaa heavyä 80-luvulla?

Kimmo: Me digataan heavyä. Se on kai tarpeeksi hyvä syy. Ari: Harva nykyään soittaa heavyä ja me tahdotaan tarjota suomalaisille tätäkin musiikkia.

-Kauanko Sarcofagus on ollut kasassa?

Kimmo: Yli kaksi vuotta. Mä ja Hannu ollaan oltu jo kauan kimpassa. Soiteltiin kaikissa eri kokoonpanoissa ja jatkät vaihtu koko ajan.

-Teidän eka levytyksenne oli sinkku Go To Hell/All Those Lies, miten se on menestynyt?

Kimmo: Ei me oikeen tiedetä. Se oli vaan sellanen sinkku et saatas vähän mainetta. (Sain muuten tän sinkun käydessäni Kimmolla tammikuussa ja siitä kiitos.)

-Te olette myös julkaisseet lp:n "Cycle Of Life", oletteko siihen tyytyväisiä ja miten yleisö on suhtautunut.

Kaikki: Kyllä me itse ollaan tyytyväisiä. Kimmo: Ei kai se oo ollu mikään hirvittävä myynti menestys, mut se on kuitenkin oikeastaan ensimmäinen suomalainen heavy-lp. Henkilökohtaisesti minua ottaa päähän että heavy-levyjä arvostelevat lehdissä ihmiset jotka eivät pidä ollenkaan heavystä. On aivan sama onko levy hyvää vai huonoa heavyä kun kriitikko on kuitenkin päättänyt sen lyttyyn haukkumisesta.

-Miten teidät on otettu keikoilla vastaan ja mikä on ollut mielestänne paras keikkanne?

Ari: Kyllä meidät on ihan mukavasti vastaan otettu. Kaikki: Tavastian keikka oli paras.

-Te käytätte keikoilla, mikäli mahdollista, savupommeja ja valoja. Miksi?

Kimmo: Me tahdotaan saada kaikki irti. Heavyä on syytetty teatterimaisuudesta, mut eikö oikeestaan kaikki musiikki ja lavaesiintyminen ole tietynlaista teatteria. Tietysti meille on itse musiikki tärkeintä ja nämä väri-valot ja savupommit tukevat vain itse musiikkia.

-Musiikilliset esikuvat?

Juha: No ei suoranaisesti mikään. Tai ei voida ainkaan sanoa et me matkittaisi jotain tiettyä yhtyettä.

Kimmo: Van Hallen, Led Zeppelin, niitä on niin hirvittävän paljon.

-Kauppoihin on ilmestynyt SARCOFAGUS-nappeja, paitoja, tarroja ym. Miksi?

Kimmo: Onhan esim. uuden-aallon digkareillakin omat nappinsa ym. miksei siis heavyn digkareilla voisi olla?

SARCOFAGUS Hietaniemen hautausmaalla.

-Oliko teidän helppo päästä levyttämään?

Kimmo: No ei voi sanoa. Me tehtiin itse nauha Go To Hellistä ja yritettiin saada se johonkin levy-yhtiöön. Kyllä sitä pidettiin ihan hyvänä juttuna, mut pelättiin, et tollanen kama ei mene kaupaksi. Saatiin sitten kuulla että JP-musiikki olisi ehkä kiinnostunut ja olihan se.

-Kimmo olet myös perustanut heavy-yhdistyksen. Kerro. (Lisää yhdistyksestä voit lukea VALO-kakko-sesta.)

Kimmo: Kyllä olen perustanut ja siihen kuuluu yli sata heavyn ystävää ympäri Suomea. Tarkoitus on saada mukaan kaikki heavyn ystävät. Valitettavasti nämä ovat hyvin passiivista joukkoa. Nythän heavy onkin kovasti nousussa.

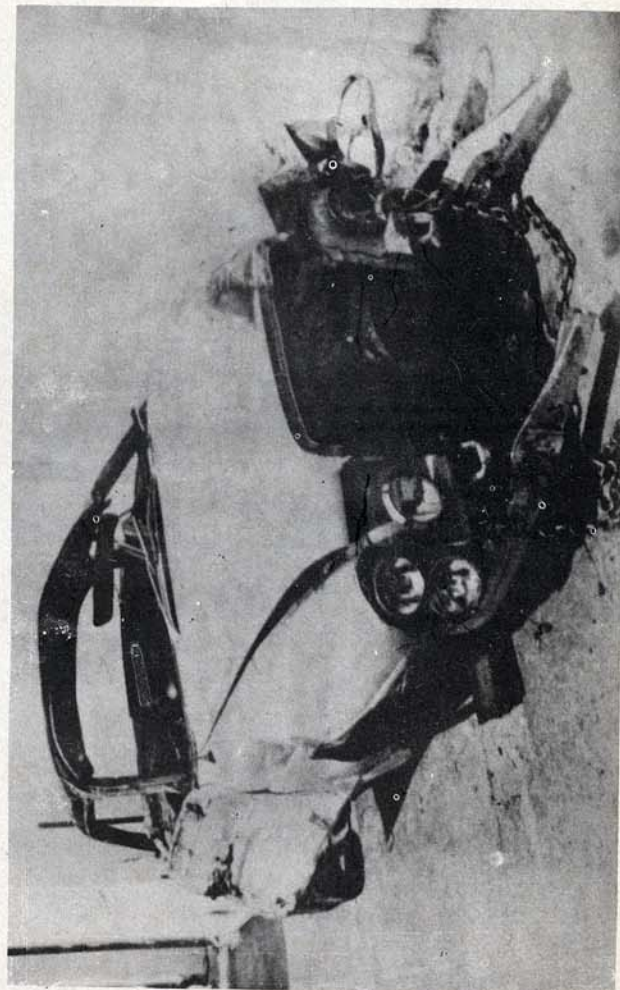
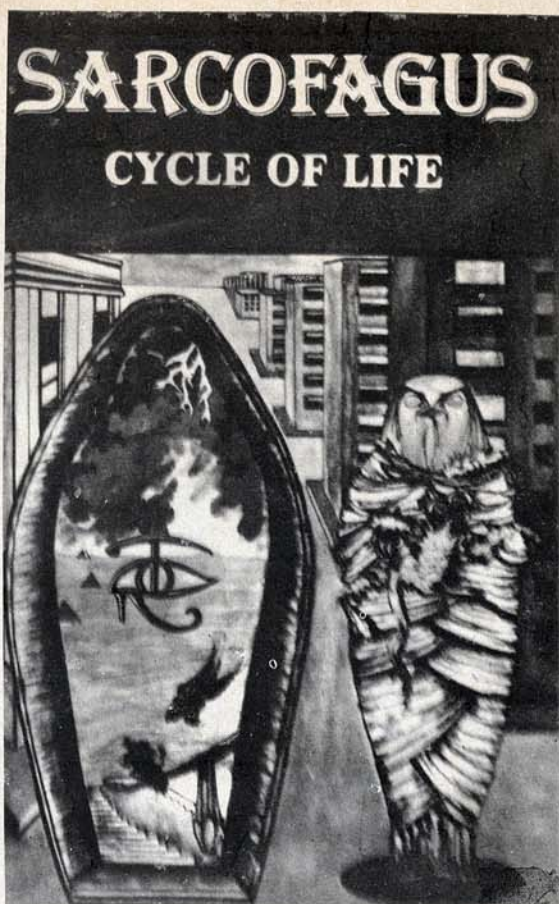
-Siitä vaan.

P. S. Näin liityt Heavy-yhdistykseen: Suoritat jäsenmaksun (10mk /vuosi) postisiirtotilille: Suomen Heavy Rock 6578 50-7. Kirjoittaa voit osoitteeseen: Suomen Heavy Rock Yhdistys, PL 67, 00370 Helsinki 37.

Jatkoa sivulta 78

Levyn kuluminen on yllättävän nopeaa, jo kymmenen soittokerran jälkeen voidaan mikroskooppilla löytää vaurioita varsinkin korkeiden äänien hienommissa urissa. Kulumiseen vaikuttaa vinyylin koostumus, neulan kärjen dynaamiset ominaisuudet sekä neulan hionta että sen kuluneisuus, äänivarren ja äänirasi-an dynamiikka, neulapaine, neulankärjen massa, sivuttaisvedon poisto ja äänivarren liikekikka. "Levyn urassa mekaanisessa muodossa olevat värähtelyt saatetaan uudelleen sähköiseen muotoon äänirasiassa". Tehtävä ei ole helppo, neulan kärjen on kestettävä kiihtyvyyssarvoja luokkaa 1260 G astronauttien selvitessä noin seitsemällä raketin alkukiihdytyksessä, kaiverrusnopeus voi olla yli 30cm sekunnissa ja haittana on kitkan aiheuttama lämpö sekä urassa olevat epäpuhtaudet. Magneettiset äänirasiat, jotka ovat syrjäyttäneet kiderasiat äänenlaadullisesti, jaetaan magnetodynaamisiin ja elektrodynaamisiin. Magnetodynaamisia ovat liikkuva ankkuri (moving iron cartridge), jota käyttää esim. Bang & Olufsen ja liikkuva magneetti (moving magnet), joka suosituimpana kuuluu melkein kaikkien valmistajien tuotanto-ohjelmaan esim. Shure, Stanton Empire ja AKG. Elektrodynaamisista mainittakoon liikkuva kela (moving coil), jonka kehittäjänä tunnettu Ortofon on juuri uusinnut mallistonsa. Liikkuvalla magneetilla on puolellaan monia etuja: neulan vaidettavuus, korkea ulostulojännite verrattuna liikkuvakelaisiin, kevyt rakenne, halpuus. Samat edut saavutetaan liikkuva-ankkurirasioissa lukuunottamatta neulan vaidettavuutta. Magnetodynaamisten rasoiden resistanssi noin 500mH, josta voi olla hankaluksia sovitettaessa äänirasiaa vahvistimen kapasitiiviseen sisääntuloon. Liikkuvakelaisien äänirasioiden suosio on tuonut markkinoille uusia valmisteita, kuten Coral, Denon, Fidelity Research, Nakamitchi, Onlife, Satin ja Sony. Kuitenkin ainoastaan Satin voi ylpeillä neulakonstruktiolla, jonka kuluttaja voi itse vaihtaa. Vaikka valmistajia on useita, eikä neulan ikä ole kovin pitkä, nämä rasiat eivät suinkaan ole halpoja, vähintään samanhintaisia kuin hyvät liikkuva-magneettiset rakenteet. Varsinkin kun liikkuvakelaisien ulostulojännite on niin pieni että ne tarvitsevat välimuuntajan, joka on herkkä ympäristössä oleville magneettikentille ja välttääkseen lisäämistä hurinaa vaati huolellisen sijoituksen. Tämän välimuuntajan induktanssi on liikkuvamagneettisten luokkaa, sen aiheuttamista sovitusvaikeuksista päästäkään vaihtamalla välimuuntaja esiesivahvistimeen, jonka hurina ja särö sekä vaiheväritykset on minimoitu, samoin vahvistimen ulostulovastus on murto-osa liikkuvamagneettisen äänirasi-an resistanssista sekä puhtaasti resistiivinen, mikä takaa matalan lähdeimpedanssin, joka vähentää kohinaa vahvistimen sisääntulossa. Liikkuvakelaisien tekniset suoritusarvot eivät yleensä ole parempia kuin liikkuvamagneettisten siis harmoninen särö noin 1% (äänilevyn n. 2%) ja intermodulaatiosärö n. 2%, on huomattavaa että säröarvot nousevat, kun kaiverrusnopeus nousee yli 20cm/s, ja kanavaeroitus noin 25dB keskiäänillä ja noin 12dB korkeilla äänillä ja toiston lineaarisuus +2dB 40-20 000 hertsia.

KIMMO PÖYHÖNEN 1977

Tässä nähdään entisen Beatles-yhtyeen jäsenen Ringo Starrin romuttunut Mersu josta tähti tyttöystävänsä näyttelijätär Barbara Beachin kanssa pääsi turvaan vähäisillä vammoilla jouduttuaan kolariin 100 km:n tuntivauhdilla.

HASSUJA juttuja!
MUISTA VARATA myös
oma VALO-KASETTI
ja UJON NERON
«YRITYS»!

